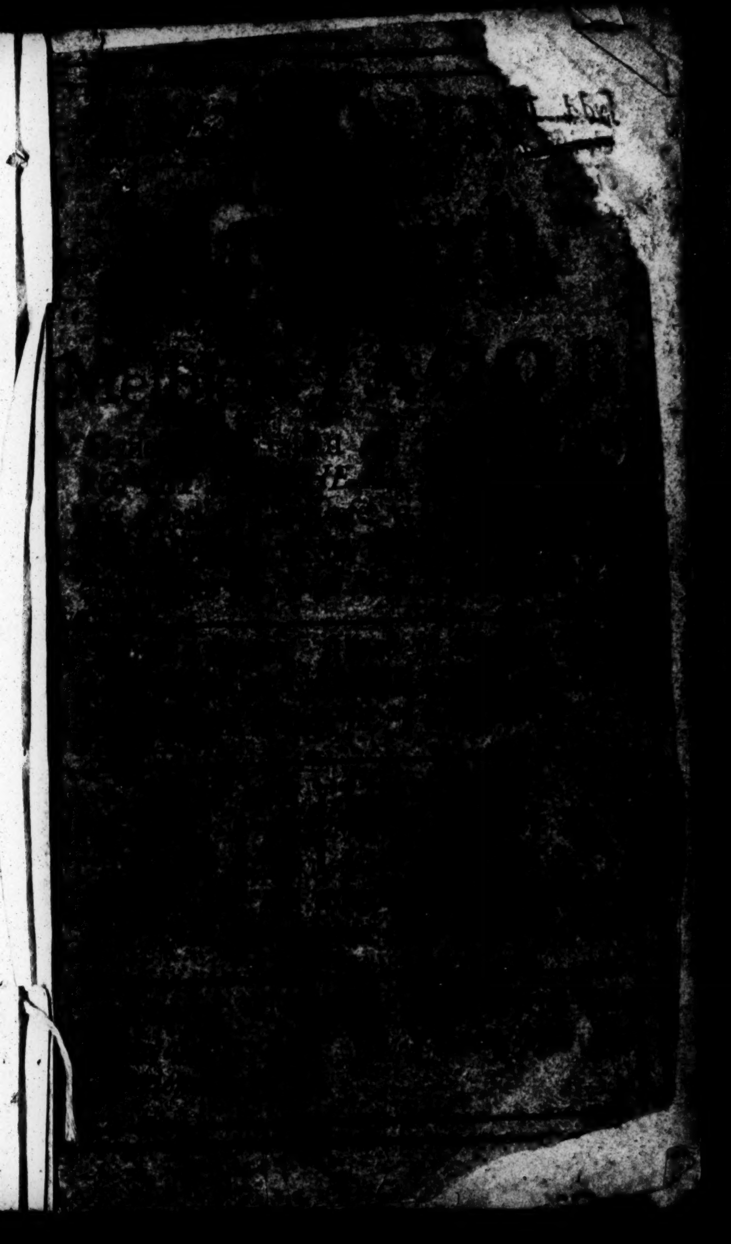


Edward Pett

cum Deus Amen

AT Y
DARLLEYDD.

ER ein dedwyddol ddyddiau hyn (Gristiando) dderbyn a mwunhau mewn peth mesur, amial, ac amriw weithredoedd yn gofalu am, ac yn tueddu at Ddadymchweliad Belial, a Derchafiad Duwioldeb, etto ystyrieth hynny megis yn Ddaiarol, felly nyni Filwyr Ysbrydol, yn ansynych un rhedeg ir Wiiadwrieth heb Larwm; mi a dybiais yn gymhesur alw arnoch ar Llysr Disrifol Duwiol hwn, su yn hir o amser yn guddiedig yn yr Hebrew, *ac yn awr a ddaeth ir gole yn* Gamberaeg, *malais yr* Iddewon *yn i guddio, oherwidd fod ynddo mor aml rag-ddanghosiad Grist y Cyfiawn, yr hyn oedd anesmwyth iddynt hwy; eithr unig Raglinieth yn i ymddiffin yn Anrheathadwy, ac yn ydiwedd, er mae Costis fu, etto Frwythlawn yw'r gediad ar argraffiad o waith mor deilwng ein naturiol-iaith ein hunain: Scrifen reuraid yr hon o honi ei hunan, heb chwagi atti Baintiad o Ddoethineb Ymadrodd,*

 sydd

ſydd Ddrich ei Dwyſogion, Pregethwr ei Griſtionogion oll; hardd Ddrych ei Wragedd, ei Blant, ei Weinidogion, ar cyfriw; Doeth, Cymeradwy, Athro parod i dueddu at bob cyflwr arbenig i Briodolieth Penodol: Ai Tywyſog wyti? gad i Juda *dy reoli; os meddwl ir wyt am nerthol wroldeb, mae efe yn dyſcu gwreidd-dra; os chwenych cyfiawn lyfodraethu ydd wyt, efe a fyne iti ochelyd creulondeb; os ſychedy ydd wyt ar ol arferion y bywyd, mae efe yn cyhoiddi mae gwag ogoniant, godineb, ymryfuſedd, beie, gwendid, ſydd yn y diwedd yn llwyr ddadwneuthur Ardderchowgrwydd. Gade i mi fyned yn mlaen a gofun iti gweſdiwn: Ai Eſcob wyti? Ai Gwenidog, Pregethwr o Enedigeth Criſt, ei Fywyd ai Farwolaeth? edrych ar* Levi *megis Lantar, ti a fedri ddyſcu dy hunan, eithr efe a feider dy ddyſcu di yn well; ydd wyt ti yn Llafaru wrth arall, gwrando ar yr hwn ſydd yn Llafaru wrthit ti, yn mberthynas dy Ddyledſwydd dy hunan, mor Sainctaidd yw, mor anrhydeddus, ac mor druanedd yw ei Ddyrmygwir efe. Chwy Rieni edrychwch ar* Jacob, *ar Deuddeg Tadau Duwiol, mewn amſer a threfn, dyſcwch ganthynt hwy Weddio dros eich Plant, at Dduw drwy Griſt; cymerwch Addyſc oi Athrawieth hwy:* Taer weddi y Tad tros y Plant

at yr Arglwydd, ſydd Aberth Gymeradwy oi flaen efe; eithr yr hwn o ynfyd doſturi ſydd yn gadel yw Plant ei rheoleith ei hunain, a gyfrifir ger bron Duw yn eyog gyfranog oi gyrſa bechadurus hwynt; *o ran hynu edrychwch y Llyfur hwn, ymwrandewch pa fodd ich dyſcu eich hunain, ach Plant hefyd; chwi a deimliaſ ch eujus* Eli y Gwr Claf, *meddienwch n eithian* Dafod y Gwr Claf, *yw dyſcu hwynt pan ir ymadawech a hwy, a ffa beth yw adel iddynt pan faech yn marw, onid te i diwedd hwynt a fudd Galarus, ach diwedd chwithau a fydd Galarus Drueni: Dowch chwi yma, chwi Blant y Ddaiaren, darllenwch a gwelwch yr hen Dad hwnnw,* Ruben, *gida ei ddaionis Frodir, yn barod, ac yn union, coppiwch allan Fendigedig Lwubrau* Cyfiawnder, *a Gwrthodedig Lwubrau* Belial, *y naill iw celyd, ar llall yw ddilin, A ddechreui di gyda yr hynaf, oherwydd yr hen Oſoedd a ymddanghoſodd yn Ddoetha? Am hyny na ſtopia Gluſdiau dy Galon, nath Gorph, rhag gwrando ar lais Rhinwyr morr Ddoeth ac morr Feluſedd. O y rhiſedi! ar hyll ymddanghoſiad, ſydd or Yſbrydion meirwon hynny, a riſodd eſe mewn trefn,* Anlladrwydd, Cynfigen, Glothineb, Gwchder, Balchder, Gwag-ogoniant, Anghyfiawnder, Styfnig-Anwybodeth: *Yr hain*

oll

oll fel i gwelir ydynt Angheuol; *eithir y cyntaf sydd swua Fiaidd, diwedd yr hwn yw Disdrowiad y Corph Daiarol, ar Enaid Tragwyddol*; *yr hwn Fynon a Fwll o Ddrygioni, os mynit i sychu i fynu, ymgadw oddiwrth Feddwdod, na sydded genit Lygad Gwammal chwannog ei edrich ar Degwch Wyneb*; *attal dy Enay rhag geiriau prysur wrth Ferched, onis mynit yn y drwg soddi*; *ymarfer o Lafurio, dosa Ieuengtid*: Mysi yn Sauthu dros fy mhen fy hun (*medd* Ruben *wrth ei Blant*) a halogais Welu fy Nhad; am hynu nag edrychwch ar degwch Merched, na ymysyriwch ar ei gwaith hwynt; cedwch eich hunain yn dyscu neu yn gweithio; gorchmynwch eich Gwragedd ach Merched yn mherthynas Gwisgiad ei Penau; perwch eiddynt gospi ei Golygon, o herwydd pob un ac sydd yn deilio yn dwyllodrus yn y pethau hynny, sydd ynghadw i boenau y Byd sydd iddyfod: *Yr hon fuchedd, gan fod mor anhawdd i gocheiyd heb gyflonniad or Gyfraith, ar Gyfraith mewn rhan sydd yn sefyll mewn Cariad Cysnewidiol, Ymdrechwch gida* Simeon, *yr ail Frawd, i ochelyd Ymrysonedd*, yr hwn sydd yn dally y Meddwi, yn difa y Corph, yn anog Llofruddieth; *ymddiffyniad ya un yw* Maddeu *ac* Anghofio. *Cymer attat Lawenbryd*

Joseph

Joseph *cyflawn, sad, safydlog, a llonydd feddw* etto *gosod* Simeon *o flaen dy Lygaid, ai Law Wysedig, cyfiawn wober am y cyfriw bechod, i cchelyd yr holl aflonyddwch ar drwg hwnnw, cofia* Juda, *casgl brofiad oddiwrtho efe*, Mae pechadurus yw i Ddyn ymffrosdio yn i weithredoedd ei hun, yr hwn a edliwio i arall ei drosedd, sydd yn sefyll ei hun mewn lle llithrig; Juda *a edliwiodd yw Frawd hynaf* (Ruben) *ei odineb, noda pwy yn y man a bechodd, onid Cynfigenus, a Chwerylus* Juda? *Onis tramgwyddodd efe yn ol y cnawd yn Nhy y* Cananeaid? *Onis cymerodd efe Wraig heb undeb ei Rieni? Dau bechod mawr, arferedig yn ein dyddie ni, etto cosbwyd y naill bechod a diffig, neu ir hun lleiaf ac ychydig lawenidd o herwydd Plant, medd y Tad* Juda *y Padriarch; ar llall ac anesmwyth berigl o Gorph ac Enaid, medd St.* Paul: *Am hynny ymgedwch oddiwrth Win, casewch Feddwdod, canis y cyfriw nid yw yn enllibio, nag yn lliwied ei eraill ei bechod; nid yw yn magy anghydfod, eithr yn cowleidio cariad mewn Calon syml, megis y Tad da* Isachar, *yr hwn yr erioed nid enllibiodd, nid oedd niweidiol nag ysgornus yw gymydogion, nis bwytae efe ei fara ei hunan heb roi rhan ir Tlawd, nis newidie efe derfynau tir un dyn, eithr yn caru pawb megis ei Blant naturial*

ei

ei hun. *O na bae ini megis ac i darllenom i hwn, osod allan yr unrhiw yn ein Buchedd an ymarweddiad; Trygaredd a Chariad sydd Berl Gwerthfawr, ceidwad y rhain gwedi i cud-uno a lwydda, eithr os gwasgarant daw colled, o herwidd* Zebulon *sydd yn dywedid,* Pan ollynger yn rhydd y Coed ar Cerrig, y Dwfr a olcha ymaith y Tyfod; *yr hwn am ei drugaredd ai dosdiri a gafodd yn rhagoral i obrwuo; chwiliwch ei Lythir-Cymmyn efe, cyfflybwch ei ragorol Gariad efe yn Dilladu y Noith, yn Porthi y newynog, yn gystadl y Dieithr ai Gymydogion:* *Na adewch i Ysbrid* Dan *feddianu eich meddylie, na adewch i ddigofaint* Gad *sysydlu yn eich calonau, o herwydd y cyfriw waith gida thru oddrwg Offerenau; sef Ymadrodd Chwerw, Twyll, a Llaw Orthrymedig, yn dwyn frwyth rhyd anhebig, megis i gellwch ddarllen a gweled; a fynit ddysgu yr inion lwybr at y peth yddwyt yn i geisio?* Dwy fordd sydd (*medd* Aser) un yw Rhinwedd dda, ar llall yw Drygioni. *Gochel yrsa gyntaf* Naphtali, *eithr amgyffred yr ail; ond yr hwn a rodio yn y ddwy, sydd yn dallu Dynion, yn i dwyllo ei hunan, ac yn gwatwar Duw; twyllodrus ddeiliad pa rai a gant ddyblu ei Poenau, y cyfriw yw'r Cybyddaidd, ar Trugarog wrth Ddrygioni; y cyfriw yw (medd*

Aser)

Afer, *y rhai a Ymprydiant oddiwrth Fwydidd, ac nid oddiwrth Anlladrwidd; am hyn bydded genit Galon Syml gida* Joseph *Gyfiawn Bendigedig yr Arglwydd, yr hwn oedd wir arwidd o* Grist Iesu; *am Gas efe a ddanghosodd Gariad, pan Felldithid efe a Fendithie, pan Saethwyd efe drwyddo ni wnaeth efe gimaint ac Anelu ei Fwa, er i myne ei Frodur i Ladd efe, er iddint i dafly ir Pwll, er iddint i werthu efe yn Gaeth-was i ddieithred, y rhai a gasaent Figeiled hyd Age, gan ba rai ei chwipwyd ac i cysdyddiwyd efe; etto pan oeddent hwy mewn ofn, efe ai cysure hwynt, pan oeddent yn mraint trengu o newyn, efe a rodde iddynt iinieth, pan wrth ei awdurdod i gallasai efe ddistrywio, ydd oedd efe drwy awdurdod yn ymddiffin; ag efe yn Arglwydd arnynt, etto yn trefnu hwy megis pa baent gwell nag efe, yn Frawd eiddynt, yn i cymeryd megis pa baent Plant iddo, heb son am ei angrhedigrwydd hwynt, anghofio i bradwrieth hwynt, yn gariadus, ac yn dragarog yn maddeu ei creulondeb hwynt; chwi a glowsoch ei gariad efe at ei Gymydog, gwrandewch ei ufydd-dod at Dduw: Pan oedd efe mewn caethiwed truenus, a ffrwyllodd efe a chwyddo? Pan wnawd efe yn gaethwas, o Fab ei Wr rhydd, a lesodd efe allan yn erbyn y Nefoedd, i fod*

efe gwedi i ſlwyr adel? Y achwynodd efe yn ddiymyneddgar yn erbyn cyfiawnder yr Arglwydd? Na ddo, eithir gan ddiſgwyl efe a ddiſgwyliodd wrth yr Arglwydd, ar Arglwydd yr hwn a ymguddiaſe oddiwrtho, a ddanghoſodd ei Wynebpryd iddo, or bri gwala mewn edrychiad, yn Wr rhydd, yn Gofaethog, ac o Oludog Deiliad, a Gwr Anrhydeddus, yn Rhaglaw ar holl wlad yr Aipht; *yr hwn yn ei Fywyd a gerid gan yr* Aiphtied, *ac yn ol ei Farwolaeth a gerid; hwn ni wnae na chyfoeth na thrieni iddo Ymchwyddo, nis gwnae nag addaweidion na bygythion yr* Aiphties *buteinig iddo Lithro; yn ol ei Farwolaeth nid oedd nar Byd nar Cythrel, na Dichell Ddynol, y alle beri i anghoſo efe. O na bydde ein Gyrfa Farwol nineu ddechru a diwedd fel hyn; ie fel hyn O Arglwydd, ddiwedd yn Ddedwydd;* Yr Ysbryd ſydd barod, eithr y Cnawd ſydd wan; *dyſc gan hynny wrth* Benjamin, *fod dy Galon yn nynny, modd i bych barod mewn Enaid a Chorph:* Gadewch i ni ganmol, *medd y Pregethwr,* (gadewch i ni edrych ar) yr Ardderchawg Glodfawr-Wyr, ac ar Genhedlaethau ein Henafied, o herwydd llawer o weithredoedd Clodfawr a weitheodd yr Arglwydd ynddynt hwy, ac a ddanghoſodd ei fawr Allu er y dechreuad: *Yr hyn wrth i yſdyried, ac yn unig am na*

cwy-

ewyllysiwn fod dim yn niffig yn y Llyfr hwn, a fae er bodlonrhwydd iti, mi a dybiaus mor addas ddeilio ar Tad Cyfiawn, ac ar Plant Duwiol, o herwidd Llinio Gwyneb yn unig heb Gorph, sydd ai glod fel ir hauddo, yr hwn a Baentio Goes heb Gorph, neu Gorph heb Pen, sydd mor addas yw alw yn ffol, ag ydiw y peth yw alw yn angall ei wneithuriad, o herwydd mae cysdllad gweled y Pen ar Goes, a chlowed y Tad ar Plant, mysi a dynas allan or Scrythur, ac nid yn ol sy nhyb, ne sy ffansi sy hunan, Farwolaeth Jacob, *ai* Destament, *y Bendigedig Gyfiawn Dad Dedwydd, yw chwanegu at yr hen Goffadwrieth yma oi Blant efe; am hynny i dalu am sy mhoen, Darllen hwynt yn ddiwyd, ac nid i Darllen yn unig, eithr ymfodloni yw dilin; canis dilin Gwyr da duwiol, iw'r Llwybr hyffordd i Dduwioldeb; felly i gallwn gyfri o Fendith* Jacob; *felly ei gallwn ollawl gleimio ein bod yn Blant iddo; nid m.. yn meddwl yn Blant yn ol y Cnawd, eithr yn ol yr Ysbryd.*

Teſtament JACOB, *a wnaeth efe wrth ei Farwolaeth yw Ddauddeg Mab y* Padriarch, *yn mherthynas yr hyn a ddigwydde yn ei dyddie diwedda; a gaſglwyd allan o* Geneſis *y* 48. 59. *ac a chwanegwid at y Llyfr hwn.*

JACOB Mab *Iſaac*, y anwid o *Rebecca*, yn oedran y Bid, 2108. ei Dad efe oedd Wr 60 mhlwidd oed, yn Wr Perffaith a Chyfiawn, yn byw mewn Pebyll, nid yn ymroi i bleſerae o helwrieth, megis ei Frawd hynaf yn ol natur, nid yn ol Gras, o herwydd yr Hynaf a gaiff Waſaneuthy yr Ieuangaf, ebra yr Arglwydd, o herwydd paham? nid o herwydd ir hadde *Jacob* hynny, eithr felly 'r ordeiniodd yr Arglwydd; o herwydd pan drwy ragliniol ewyllus Duw, a Nefol drefnad yr hwn ſydd yn ordeinio pob peth, fe a ynillodd Enedigeth-fraint ei Frawd, a Bendith ei Dad; ei Rieni ef yn yſdyried fod llithrig ddyddie cyſylldiad Corphorol yn neſau, ac yn wiliadwrus yn ofni ei Frawd *Eſau*, o herwydd i fod efe gwedi beichiogi yn ei Galon ar Lofruddieth, ac iddo benodi

dydd

dydd i esgor oi amcan cythreilig, hwy a ddanfonasant JACOB o *Bersaba* i *Mesopotamia* at *Laban* Brawd ei Fam efe, yno yn onest i gymeryd Gwraig, ac i fyw mewn llonyddwch; o herwydd Priodas heb undeb Rhieni, a gwir ystyrieth y ddwy-blaid or cytundeb, megis ac i mae yn magu afllonyddwch, mae felly yn ai foddhau Duw, am hyn JACOB yn ol hir daith, gwedi myned at *Laban*, ai wasaneuthi efe peder ar ddeg o Flynyddoedd, mewn Poen a Llafur, er i fod efe yn Fab yr Addewid, y Bendigedig gan Dduw, gwedi ei eni o Wraig rudd, ac heb law hynny yn Gig ag yn Waed ai Ewyrth, ac yn Arglwydd *Canaan*, nid ymrysymodd efe rhyngtho ac ei hun, megis Plant bydol y Ddaiaren hon, gan ddywedyd, Y gaf i yr hwn wyf rydd, a Mab ei Wr rhydd Goludog, fod yn Wasnethwr ac yn Gaethwas yn nhy fy Ewyrth, gwedi fy nanfon i Briodi, ac nid i wasaneuthu. *Laban* a roddes iddo ei ddwu Ferch yn Wragedd, am ei Wasaneth da, drwy ba un i Bendithiodd Duw yr ychydig oedd gan *Laban* or blaen, fe a roddes iddo ei ddwy Ferch, *Lea* yn gyntaf, ac yna *Rachel*, a hefyd ei dwu Forwyn, *Bilha* a *Zilpha*, o ba rai, yn ol yr addewid a wneithid iddo efe yn *Bethel*, yr amlheid ei Had, efe a Genhedlodd Ddauddeg

ddeg Mab, Duddeg Duwiol Dadau: *Ruben, Simeon, Levi, Juda, Dan, Naphtali, Gad, Aser, Isachar, Zebulon, Joseph, Benjamin.*

Ar Arglwydd yn i Fendithio efe fel hyn, yn gydlad mewn Plant ac mewn Golyd, aeth yn ol drachefn i wlad ei Enedigaeth, efe ai Blant yno i Fyw, ac i Farw; ac wele Duwiol raglinieth Duw yn ol ysbaid 33 o flynyddoedd, efe a symudodd o *Canaan* i *Gosen* yn yr *Aipht*, drwy waith *Joseph* ei Fab efe, Steward Gwlad yr *Aipht*, yr hwn a werthesid gan ei Frodur; lle, yn ol iddo fyw yno dwy flynedd ar bymtheg, a gweled ei Deulu yn cynyddu, yw fawr Lawenydd ai Gysur, heb ammau, yn arbennig yr holl Wlad oi amgylch efe yn cael ei cysduddio drwy newyn, ac efe drwy drugaredd Duw, heb fawr deimlo y peth; ac felly yn deall fod ei dryblus Berariniad efe yn dyfod i ben, efe a alwodd atto ei Fab JOSEPH, ac a ddywedodd wrtho: Os cefais ras yn dy olwg dyro dy law dan fy Morddwyd (o herwydd yn y drefn honno i cymerent Lw yn amser JACOB) deilia yn drygarog a myfi, ac yn gyfiawn, na chladd fi yn yr *Aipht*, eithr gad i mi huno gida fy Nhadau, lle yr oedd gwir ffydd yn addewidion yr Arglwydd yw Dadau, yn i annog efe i edrych

edrych am *Canaan*, ei obithiol Etifeddieth efe, ac nid i ymddiried yn Nhir *Pharaoh*; ir hwn erfyniad pan ddarfu i JOSEPH, ei anwyl Fab efe ufydd gyduno, JACOB yn chwanegi ei Nerth, ac yn sefyll i fynu, yn ewyllysio fellu ddangos eiddint fawr ddaioni yr Arglwydd yn i ymddiffin efe ai eiddo, Duw Hollalluog a ymddanghosodd i mi yn *Luz*, yn Nhir *Canaan*, ac am Bendithiodd, gan ddywedyd, Mi ath wnaf di yn ffrwythlawn, ac a wnaf it amlhau, ac a wnaf o honat rifedi mawr o Bobloedd; ac a roddaf ith Had y Tir hwn yn feddiant tragwyddol. Dy Feibion, *Manasses* ac *Ephraim*, a gymeraf megis yr eiddo fi, ei Brodyr hwynt a elwir yn ol ei henwae hwy. Myfi yn dyfod o *Mesopotamia*, *Rachel* a fu farw yn Nhir *Canaan*, ac a gladdwyd wrth y ffordd i *Ephrata*, yr un yw *Bethlehem*.

Yna JACOB, er i fod yn dra thowyll o herwydd ei oedran, yn edrych ar ddau Fab JOSEPH, a ddywedodd, Beth yw y rhain: JOSEPH y attebodd, Fy Meibion ydynt, y rhai a roddes Duw i mi. O dwg hwynt atta fi (ebra JACOB) a gad i mi i Bendithio; nid oeddwn yn tybied i gweiwn moth wyneb di JOSEPH, wele yr Arglwydd a ddanghosodd im dy Had.

Duw

Duw yn ngolwg pa un i rhodiodd fy Nhadau *Abraham ac Iſaac*, Duw yr hwn am Porthodd i holl ddyddie fy einioes hyd y dydd hwn, ar Angel yr hwn am achubodd ei rhag pob drwg, Bendithia y Llangcia hyn, a gelwir fy enw i arnynt, ac enw fy Nhadau, *Abraham* ac *Iſaac*, a bydded iddynt gynyddu yn Lluoſog yn nghanol y Daiar.

Yna pan gododd JOSEPH Law ei Dad oddiwrth *Ephraim* at *Manaſſes* yr hynaf, JACOB a ddywedodd, Gad iddo, myfi ai gwn yn dda, fy Mab, yntau hefyd a fydd Bobl fawr, eithr ei Frawd ieuangaf a fydd mwy: Ynot ti bydded i *Iſrael* Fendithio a dywedyd, Duw ath wnel di fel EPHRAIM a MANASSES. Yn ol hyn ac efe yn gwanhychu a ddywedodd: Wele, JOSEPH, myfi yn marw, Duw a fydd gida chwi, ac ach dwg chwi etto i Dir eich Tadau; yn mhellach ydd wyf yn gadel iti barthedd o chwaneg o dir nath Frodyr, yr hwn a ynilles i wrth y Cledder ar Bwa oddiar yr *Amoriaid*. Dowch chwithau yma O fy mhlant, fel ei gallwf ddywedyd i chwi y pethau a ddigwydd yn y Dyddie Diweddaraf, ymgeſglwch ir unlle, a gwrandewch chwi Meibion JACOB, ar ISRAEL eich Tad.

RUBEN

RUBEN, Fy nghyntaf Anedig, fy Nerth fy Ngallu, rhagoral mewn Teilyngdod a Nerth, anwadal fel Dyfr, ni chei ragori, o herwidd it halogi fy Ngwelu.

SIMEON a LEVI Brodyr mewn Drygioni y rhai yn eich dig a Laddasoch Wr, ac yn eich ewyllus eich hunain a Gloddiasoch Wal i lawr, Melldigedig fyddo eich Digofaint o herwydd Digwilidd oedd, ach Gwylltdineb oedd Greulon; mi ach rhanaf chwi yn JACOB, ac ach gwasgaraf chwi yn ISRAEL.

JUDA, Dy Law a fydd ar Wddf dy Elynion, dy Frodir a Ymosdyngant it; fel Cene Llew y doi i fyni or Lladdfa; ti a orweddi fel Llew, ac fel Llewes, pwy ath gyffroiff di i fynu? Yn ail, y Deirn-Wialen nid ymedu a thi, na rhoddwr Cyfraith oddi rhwng dy Draed, nis ei del SHILO, yr holl Genhedlaethau a geisiant ar ei ol efe: Yn drydedd, Ti a rwmi dy Lwdwn Asen wrth y Winwdden, a Llwdwn yr Asen wrth y Winwdden orau: Ti a olchi dy Wisc mewn Gwin, ath Glog yn Ngwaed y Grawn-Win; dy Lygaid fyddant gochion gan Win, ath Ddanedd fyddant gwynnion gan Laeth.

ZABULON, Ti a gyfaneddi wrth lan y Mor, ti a fyddi Porthladd ei Longau, dy derfynau a fyddant hyd *Zidon*.

ISACHAR, Ti a fyddi cryf fel Asen yn gorwedd i lawr rhwng dau bwn; gweli orffwysdra mae da yw, a bod y Tir yn hyfryd, gogwyddi dy ysgwydd i gario, ac a fyddi darosdyngedig i Deyrnged.

DAN, Dydi a Ferni y Bobl megis un o Lwuthae *Israel*: DAN, Ti a fyddi Sarph ar y Fordd, a Neidr ar y Llwybr yn brathu sodlau y March, fel i syrthio i Farchog yn ol.

Yno JACOB yn rhagweled yn ei feddwl y mawr drieni oedd yn amgylchu ei Hiliogeth efe, ai cysurodd ei hunan, gan orphwys ar addewid Duw, a llefain allan oi galon ai feddwl, *O Arglwydd wrth dy Iachadwrieth i disgwiliais.*

GAD, Lly o Wyr ath orchfygant ti, a thitheu ai gorchfygi hwynt yn y diwedd.

A ffa beth a ddywedaf wrth ASER? Ei Fwrdd a fydd bras, ac efe a gaiff Ddanteithion Brenhinawl.

NAPHTALI fydd Garw ieuangc a ddanfonwyd yn anrheg yn rhoddi geiriau da.

JOSEPH fydd Gangen flodeuog ger llaw y ffynon, ai man Ganghenau yn cyrheuddyd hyd y mur; y Saethynion a Sauthasant yn ei

erbyn

erbyn efe, ac ai casasant, eithr ei Fwa efe a wnawd yn gryf, ai Freichiau efe a nerthwyd drwy Law Grymys Dduw JACOB. O hwn y daw allan Fugail a Chraig yn *Israel.* Hun oll a ddeillia oddiwrth Duw fy Nhad, yr hwn ath gynorthwyodd di, ac ath fendithiodd di a Nefol Fendithion, a bendithion y dyfnder oddisod, a bendithion y bronau ar groth. Rhagorodd bendithion dy Dad ar yr holl fendithion a dderbynies ei oddiwrth fy Rhieni, hyd yn nherfyn bryniau Tragwyddoldeb i byddant ar Ben JOSEPH, ac ar Gorun yr hwn a Naillduwyd oddiwrth ei Frodur.

BENJAMIN a ysglafaetha fel Blaidd, y borau i bwutu efe yr ysglyfaeth, ac yn yr hwyr i rhan efe yr ysbail.

A ffan orffenodd ei Bendithio hwynt, yna efe a erchmynodd iddint, gan ddywedyd, Myfi a gesglir at fy Mhobl, Cleddwch fi gida fy Nhadau yn yr Ogo sydd yn Maes *Ephron* yr *Hethiaid,* yn yr Ogo sydd yn Maes *Machpelah,* yr hwn sydd oflaen *Mamre* yn Nhir *Canaan,* yr hwn a brynodd *Abraham* gida 'r Maes gan *Ephron* yr *Hethiaid,* yn Feddiant Beddrod, lle i claddasant *Abraham* a *Sara* ei Wraig efe, ac *Isaac* a *Rebecha* ; ac yno i Cleddais einau *Lea.* Y Maes ar Ogo a gafwyd gan Feibion *Heth.*

A ffan orchmynodd JACOB yw Feibion yr hyn oll afynau, yn ol iddo fyw gan mhlynedd a saith a deigien, fe a dynnodd ei Draed i fynu yn y Gwelu, ac yn fuan a fu farw. Yna JOSEPH a syrthiodd ar ei Wuneb efe, ac ai cusanodd efe a Dagre, ac a barodd ir Meddygon ei Berarogli efe dros ysbaid deigien nhiwrnod; a hwy y alarasant am dano ddeng nhiwrnod a thriugain; a chan ymadel ar *Aipht*, a myned i *Canaan*, gida Gwyr Ardderchog y Wlad, mewn Cerbydau, a Gwyr Meirch, hwy ai Claddasant lle i gorchmynaseu JACOB iddynt.

Gwrando

Gwrando RUBEN *hen yn traethu*
Am wyth Ysbryd a rowd iti,
Ac wyth erail cyfeliornus,
Sy'n denu Dyn i fwy yn rhyfygus.

TEstament RUBEN a wnaeth efe yw Blant wrth ei Farwolaeth, yn mherthynas y pethau oll ac a roddes efe orchymyn yw Blant oi plygid, cyn ei Farwolaeth, yn y 125 flwyddin oi Fywid, dwy flynedd yn ol Marwolaeth JOSEPH; ei blant a fflant ei blant a ddaethant i ymweled ac efe yn ei glaf wely, ac efe a ddywedodd wrthynt:

Fy Mhlant wele fi yn marw, ac yn myned i ffordd fy Nhadau; a ffan welodd efe ei Frodyr, JUDA, GAD ac ASER, fe a ddywedodd: Codwch fi fy Mrodyr, fel ei mynegwyf i chwi ac im plant yr hyn a guddiais i yn fy nghalon, canis ydd ydwyf i weithian yn tynnu tua fy hir gartref; Yna gan fefull i fynu, efe ai cyfanodd hwynt, a chan wylo, efe a ddywedodd: Gwrandewch fi fy Mrodyr, achwithau fy Mhlant; rhoddwch Glust ei eiriau eich Tad RUBEN,

a de-

a deliwch sulw beth ydd ydwyf yn i roddi yn eich siars. Wele gorchymyn ydd ydwyf y dydd heiddiw, ger bron Duw yr Nefoedd, na byddo i chwi rodio yn anwybodeth ieuengctid a godineb, yn mha un ir aethum i yn rhu beil, gan halogi Gwelu fy Nhad; canis yn ddie ydd wyf yn hysbysu i chwi ddarfod ir Arglwydd fy nharo i a dolurus blaue yn fy Nhewynau, dros ysbaid saith Mis, ac fe ddarfase am danaf, oni buasai im Tad JACOB Weddio drosaf at yr Arglwydd, o herwydd ir ydoed efe yn meddwl fy Lladd i; deg mhlynedd a thriugain oed oeddwn pan wneuthym yr hyn oedd ddrwg yn ngolwg yr Arglwydd, a saith Mis i bum yn glaf i Farwolaeth, ac a chalon rydd dros saith mhlynedd mi am penydias fy hunan oflaen yr Arglwydd, nid yfais Win, na diod Gref Gadarn, ac nid aeth Cig yn fy Ngenau, chwaith ni ffrosais Fara blasus, onid Galaru am fy Mhechod canis mawr oedd, ac na fydded cyffelib iddo yn *Israel*, Ac yn awr fy Meibion, gwrandewch arnaf, fel i danghoswyf i chwi yr hyn oll a welais i yn nghylch y saith Ysbrid Cyfeliornad yn fy Edifeirwch. *Belial* sydd yn rhoddi saith Ysbryd yn erbyn Dyn, y rhai ydynt ffynonau gweithredoedd Ieuengctid; saith Ysbryd a roddwyd i Ddun yn i Greadigaeth, drwy

ba

ba rai i Gweithredir ei holl Weithredoedd efe: *Y cyntaf ydiw Ysbryd y Bywid*, a ffa un i crewyd ei hanffod efe. *Yr ail yw Ysbrid Gweled*, drwy ba un i mae chwantau yn dyfod. *Y trydydd ydiw Ysbryd Clowed*, drwu ba un i mae dysceidieth yn dyfod. *Y pedwerydd yw Ysbryd Arogliad*, drwy ba un i mae hoffter yn dyfod, wrth dynnu i mewn yr awyr ai hanadlu hi allan drachefn. *Y pymed yw Ysbryd Llyferydd*, a ffa un i gwneir gwybodeth. *Y chweched yw Ysbryd Archwaethu*, drwy ba un i mae ymborthiad yn dyfod ar y pethau a fwyteir neu a yfer, a thrwyddynt i cynhedlir nerth, o herwydd sylwedd y nerth sydd yn y bwyd, *Y seithfed yw Ysbryd Had a Chynhedliad*, drwy ba un i mae yn dyfod chwant i bleserau, o herwydd hyn, yr olaf or Greadigeth ydiw, ar cyntaf o ieuengctid am i fod yn llawn anwybodeth, ac anwybodeth sydd yn arwain y rhai ieuaingc megis un dall ir ffos, ne megis yr yeh ir preseb: Yn musc y rhai hwn i mae *yr wythfed Ysbryd yr hwn yw Cwsg*, gyda ffa un crewyd y diflaniad o naturieth, a delw marwolaeth. Gyda yr Ysbrydoedd hyn, i mae yn Ggmysgedig Ysbrydoedd cyfeiliorni, o ba rai, *y cyntaf yw Ysbryd Trythyllwch*, yr hwn sydd yn gorwedd yn y natur ar synhwyrau. *Yr ail ydiw Ysbryd Anny-*

Annigonolrhwydd, yr hwn ſydd yn gorwedd yn y Bol. *Y trydidd yw Ysbryd Cynen neu Ymryſonedd*, ac yn gorwedd yn yr Afu. *Y pedwerydd yw Ysbryd Ymhoiwi neu Ymwchu*, fel i bo un yn i weled yn hardd drwy ormodedd. *Y pumed ydiw Ysbryd Balchder*, yr hwn ſydd yn annog i feddwl dros bethau mowrion, neu i dybied yn dda o hono i hunan. *Y chwechcd Ysbryd Celwddog ydiw, neu Wag Ogoniant*, lle mae Dyn yn i foſtio ei hunan, ac yn chwenych gwneuthur chwedl mawr yn mherthynas ei genedl ei hun, ai gydnabyddieth. *Y ſaithfed yw Ysbryd Anghyflawnder*, yr hwn ſydd yn cynhyrfu i fynu y gwniau, fel i bytho i Ddyn gyflowni trachwantau pleſerus y galon; canis anghyfiawnder ſydd gida yr holl Ysbrydoed erail, gan gymeryd twyll gida ac efe. Ac ar holl Yſbrydoedd yma ir ymgafathracha yr *wythfed Ysbryd, ſef Cwſg a Syrthni mewn Camgymeriad a Dychmygion*, ac felly Eneidiau Ieuaingc ſydd yn darfod am danynt, am fod i meddyliau gwedi i towyllu, ac yn Guddiedig oddiwrth y Gwirionedd, ac heb ddeall Cyfraith yr Arglwydd; a hefyd heb ufuddhau i Athrawieth ei Tadau, fel i digwyddodd i mi yn fy Ieuengtid.

Ond yn awr fy Mhlant, cerwch wirionedd a hynny ach ceidw: Gwrandewch ar

ar RUBEN eich Tad, ac na adewch eich Llygaid redeg i dremmu ar ol Gwragedd, ac na fyddwch yn unig gida Gwraig Briodol; nag ymgeisiwch chwaith beth i bytho Gwragedd yn i wneithyd; canis oni buase i mi weled *Bilah* yn ymdrochi i hunan mewn lle dirgel, ni buase i mi syrthio ir mawr ddrwg hwnnw; ond fy meddwl i a redodd ar y Wraig noeth hyd oni rwysdrodd i mi gysgu nes darfod i mi weithredu y ffieiddra hwnnw: A thra bu fy Nhad JACOB gida ei Dad ynteu ISAAC; yn *Gader*, yn gyfagos i *Ephrata*, Ty o *Bethlehem*, *Bilah* a syrthiodd yn feddw, ac fel ir ydoedd hi yn gorwedd ac yn cysgu heb orchgydd yn ei Stafell, minau a euthym i mewn, ac wrth weled ei noithni hi, mi a weithredais anwiredd gida hi, a chan i gadel hi yn cysgu mi a aethym ymaeth. Ond yn y man Angel Duw a ymlygodd fy nrwg im Tad JACOB, yr hwn pan ddaeth adre y alarodd drosof i, ac ni chyfyrddod a *Bilah* mwy. Gan hynny nag edrychwch ar degwch Gwragedd, ac na fyfyriwch ar ei ffyrdd hwy, ond rhodiwch a chalon syml yn ofn yr Arglwydd Dduw, gan ych ymarfer eich hunain ynghilch rhyw waith, drwy ych cadw eich hunain mewn ystydrwydd, naill ai mewn dysceidieth, ai yn nghilch eich praidd, hyd oni roddo Duw

i chwi Wragedd a bytho efe yn i ewyllysio rhag i chwi odde megis ac i gorfu i minau canis ni feiddiais ei edrych yn wyneb fy Nhad hyd ddydd ei farwolaeth, na dywedyd wrth yr ûn om Brodyr gan Gwilidd, am Cydwybod yn fy nghnoi am fy Mhechod, ie y dydd hwn; ond fy Nhad ain cysurodd, gan Weddio drosof i at yr Arglwydd, ar yw ddigofaint efe basio heibio imi, fel i darfu ir Arglwydd ei hun ddangos imi, ac or amser hwnnw allan fe am cadwed i rhag pechy mwy.

Chwithau fy Mhlant, yn yr ûn modd ymgedwch at yr hyn ydd wyf yn i fynegi i chwi, ac ni ffechwch chwithau; canis Godineb sydd yn dystrowio yr Enaid, ac yn i naillduo efe oddiwrth Dduw, ac yn peri tynnu at Eulynod, o herwydd i fod ef yn arwen y meddwl ar dealldwrieth i Gyfeliornad, ac yn dwyn Dynion yw Beddau cyn i hamser; canis Godineb a ddifethodd lawer Dyn; ac er bod Gwr yn Henawgwr Anrhydeddus, etto mae hyn yn watwargerdd oflaen *Belial*, a hefyd oflaen Meibion Dynion: Ond JOSEPH, o herwydd iddo ymgadw oddiwrth Wragedd a Godineb, a Glanhau ei feddyliau oddiwrth bob drwg, a gafodd ffafar gida Duw a Dynion; yr *Aipht* Wraig a wnaeth lawer iddo efe drwy arfer help

De-

Dewiniaid, a thrwy gynig ei saigiau Gwenwynllyd, ond amcan ei feddwl efe nis unodd ac ûn dyminiad niweidiol; ac oblygid hun Duw ein Tadau ai Gwaredodd efe oddiwrth bob Marwolaeth Gwledig ac Anweledig: Canis os Godineb nis caiff feistroli eich meddyliau ni lwydda Belial yn eich erbyn chwi.

Fy Meibion, Pethau niweidiol yw Gwragedd, a ffan fytho arnynt eisiau Nerth a Gallû yn erbyn Gwr, hwy a weithredant dwyll yw dynnu efe attynt hwy drwy ddichell, ar hwn a fetho ganddint i feistroli drwi nerth, hwy ai Gorchfygant efe drwy dwyll: Canis Angel yr Arglwydd, yr hwn am dyscodd ei, gan ddywedyd wrthif oiplygid hwy, Fod Ysbryd Godineb yn i meistroli hwy yn fwy na Meibion, ai bod hwy beunydd yn i harfer ei hunain yn ei calonau yn erbyn Gwyr, *yn gyntaf gwneuthyr yw meddyliau gyfyliorni, trwy iddynt ei gwych Wisco ei hunain; ac yno towalld ei gwenwyn iddynt trwy ei golygon, ac yno yn i cwbl ddal hwy yn Garcharorion ai harferion:* Canis Gwraig nid yw abl i orchfygu Gwr.

Gan hynny fy Meibion, ffowch oddiwrth Odineb, a gorchmynwch eich Gwragedd ach Merched na bytho iddynt ei haddurno, neû wychu ei Penau; ac ewyllysiwch eiddynt Ge-

ryddu ei Golygon; pob Merch yn deilio yn Dwyllodrus yn y pethau hun, ſydd yn hauddu cerydd y Byd a ddaw; canis yn y modd hynnu i twyllwyd y Gwiliedyddion cyn y diliw, cyn-gynted ac i gwelſant hwy, fe ddarfu iddynt ſyrthio mewn cariad ai gilidd, fe darfu iddynt feichiogi ar weithrediad yn ei meddyliau, ai troi ei hunain ar ddyll Ddynol, ac a ymddangoſaſant iddynt yn ei cymdeithas gid ei Gwyr, ar Gwragedd wrth feichiogi ar y dymuniant o honynt yn nychmygion ei meddyliau, a esſcoraſant ar y Cowri; canis y Gwiliedyddion a ymddangoſaſant iddynt hwy ai huchder hyd y Neſoedd.

Gan hynnu cedwch eich hunain rhag Godineb, ac os amcenwch gael meddwl eglur, cedwch eich hunain oddiwrth Wragedd, a Gwaherddwch eiddynt hwythau Gyfeillach Gwyr, fel i bytho iddynt gadw ei meddyliau yn lan; canis er nad ydiw gwaſdadol Gyfeillach bob amſer yn Gweithredu drygioni, etto mae yn magu Anfeddyginiaethol Golynau iddint hwy, ac i ninau Gwilidd Tragwyddol oflaen Belial; oherwydd nid oes mewn Godineb na Dealldwrieth na Duwioldeb yntho, a ffob Cynfigen ſydd yn preſwylio yn y dymuniad o hono; ac or achos

o hynny

o hynny i bydd i chwi Gynfigennu wrth Feibion LEVI, a cheisio Ymddarchafu uwch i llaw hwy, ond ni byddwch chwi abl i ddwyn i ben, canis Duw a ymddial drosdynt hwy, a chwi a fyddwch meirw o Farwolaeth peryglus: O herwydd i LEVI ac i JUDA ie rhoddes Duw y Llyfodreth, ac i minneu, ac i DAN a JOSEPH i caniadhaodd fod yn Dwysogion gida hwynt. O herwydd hynny ydd ydwyf yn gorchymyn i chwi wrando ar LEVI, canis efe a gaiff adnabod Cyfraith yr Arglwydd, ac a esyd allan Farn, ac a Offrymiff Aberthau dros ISRAEL, hyd gyflawn amser Christ yr Arch-Offeiriad, canis yr Arglwydd ai Llafarodd.

Ac ydd ydwyf ineu yn Gorchymyn i chwi trwy Dduw yr Nefoedd, ar i bob un o honoch ddeilio yn inion ai Gymydog, a glynu wrth LEVI mewn Gosdyngeiddrwydd calon, fel i bytho i chwi dderbyn y Gyfraith allan oi Enau efe; canis efe a Fendithia ISRAEL a JUDA.

A Duw a ddewisodd JUDA i fod yn Frenin ar yr holl Bobl, gan hynny mawrhewch ei Had efe, canis efe a fydd marw drosoch chwi yn y Frwydyr, yn Gysdlad yn weledig ac yn anweledig, ac a Dyrnasa drosoch byth ac yn dragywydd.

Yna

Ynа RUBEN gwedi iddo roddi y Gorchmynion hyn yw Blant, ai Bendithiodd hwynt, ac a fy Farw, a hwy ai rhoddasant efe mewn Arch, ac ai cariasant efe allan or *Aipht*, ac ai claddasant efe yn *Hebron*, yn yr Ogo ddwbl lle ir hunodd ei Dadau.

Dyma

Dyma gyngor Simeon *grulon,*
Gwedi galw ynghyd ei Feibion,
Erchi ymgadw oddiwrth Gynfigen,
Am fod hon yn difa ei fferchen.

COppiad o eiriau SIMEON a Lefarodd efe iw Feibion wrth ei Farwolaeth, yn y Ganfed ar Ugeinfed ei Fywyd, yn mha sûn hefyd i bû Farw JOSEPH; a ffan ddaethant i ymweled ac efe ar ei gla Welû, efe a esteddodd i fynu, ac ai cusanodd hwynt, gan ddywedyd:

Gwrandewch fy Mhlant, a rhoddwch Glust eich Tad SIMEON, pa beth bynag sydd genyf yn fy Nghalon; fysi ydwyf ail Fab fy Nhad JACOB, fy Mam LEA am henwodd i SIMEON, o herwydd ir Arglwydd wrando ei Gweddi; myfi y aethym yn alluog iawn, ac aethym drwyodd am holl achosion, ac nid oedd arnaf ofn dim, canis fy Nghalon oedd ddiarswyd, am meddwl yn ansigladwy, am ystwmog ydoedd Wrol; canis caledwch a roddir gan y Goruchâ i enidiau a Chyrph Dynion. Yn y dyddiau hynny i Cynfigenais i JOSEPH, o he-

o herwydd bod fy Nhad yn i Garu efe, mi a Gledais fy Nghalon yn ei erbyn efe yw Ladd efe, canis Twysog Cyfeiliorni a ddansonodd allan Ysbryd Cynfigenus, felly tywyllodd fy meddwl fel nas gallwn gymeryd Gofal i arbed fy Nhad JACOB; eithr ei Dduw efe a Duw ei Dadau, yn danfon i Angel, ai Gwaredodd efe allan om dwylo i. Pan euthym i *Sechem* i gario porth ir Praidd, a RUBEN hefyd gwedi myned i *Dathan*, lle ir oedd ein holl angenrheidiau gwedi i osod i fynu yn stor, ein Brawd JUDA ai Gwerthodd efe ir *Ismaelied*, a stan ddaeth fy Mrawd yn ôl drachefn, bû ddrwg gantho, canis ir ydoedd yn bwriadu i ddwyn yn ol drachefn yn ddiengol at ein Tad; ond ir oeddwn i yn ddigllon wrth JUDA am i ollwng efe i fyned ymaith yn Fyw, ac a fum, yn dwyn cilwg iddo dros bum mis; ond pa fodd bynag, Duw am hattaliodd ei, ac a rwustrodd Weithredodd fy Nwylaw, am Deheu-law a hanner Wyfodd dros saith nhiwrnod ynghyd; yna ei meddyliais ei (fy Meibion) ddigwydd o hynny i mi o herwydd JOSEPH; yna yn ebrwydd ar ôl mi a edifarhais, ac a geisiais yr Arglwydd i adferu i mi fy Llaw, ac i bydde imineu ymgadw oddiwrth bob Atgasrwydd, Cynfigen ac Ynfydrwydd, canis mi a wyddwn ddarfod i mi

ymddwyn

ymddwyn drwg feddwl yn erbyn yr Arglwydd, ac yn erbyn fy Nhad *Jacob*, er mwyn fy Mrawd *Joseph*, yr hwn a Gynfigenais ei.

Yn awr gan hynny fy Mhlant, ymgedwch oddiwrth Ysbryd Cyfeliorni a Chynfigen; canis os Cynfigen a reola dros feddwl Dyn, nis goddef iddo na Bwyta nag Yfed mewn Llonyddwch, na gwneithur daioni, ond i flino, ai anog i Ladd y parti a bytho êf yn i Gynfigenu, gan ddiflanu yn wastadol wrth i Llwyddiant hwy. Dwy flynedd yn nghyd ei cyfduddiais ei fy Enaid ac Ympryd, yn ofn yr Arglwydd; canis mi a wyddwn mae y ffordd im gwared ei oddiwrth Gynfigen oedd ofn yr Arglwydd: Os Dyn a ddiangc at yr Arglwydd, yr Ysbryd drwg a ffû ymaith, ac felly fel i delo ei Ysbryd êf yn ofdyngedig, ac allan o Afrowiogrwydd, mae êf yn dyfod i fod yn Drugarog, heb fod yn dwyn Cilwg ir cyfriw ac ai carant, ac fellu mae ei gynfigen êf yn dibennu: Ac o herwydd fy Nhad yn fy ngweled ei yn brydd, fe a ofynodd imi yr achos, wrth yr hwn ei dyweidais gelwydd, mae poen oedd yn fy Stwmog: Fyfi oedd y prudda om holl Frodyr, o herwydd imi fod yn achos o werthu *Joseph* ir *Aipht*; a ffan ddaethym ir *Aipht*, am rhoddi yn y Carchar gantho am

E Ysbiwr

Ysbiwr, yna i cofiais ei mae yn Gyfiawn im Cosbid, ac ni bû ddrwg genif: Eithr *Joseph* oedd Wr da, ac Ysbryd Duw oedd yntho, ac yn llawn Trugaredd a Thosturi, ni feddyliodd wneuthyd imi ddim niwed, eithr efe am careu ei megis fy Mrodyr eraill.

Gan hynny fy Meibion, ymgedwch oddiwrth bob Cynen a Chynfigen, a rhodiwch mewn Symlrhwydd meddwl, a Chydwybod dda, yn ôl esampl Brawd eich Tad, fel i rhoddo Duw i chwi râs a gogoniant, a bendith ar eich Penau, fel i gwelwch yntho éf, holl ddyddiau ei fywyd ni ddarfu iddo yr ioed fwrw hynny yn ein dannedd, nai liwied ini, eithr éf an careu ni fel i Enaid ei hûn, ac yn fwy nai Blant ei hûn, gan ein Anrhydeddu ni, a rhoddi i ni Goweth, Anifeiliaid, Yed yn helaeth.

Chwithau gan hynny fy Mhlant, Cerwch eich gilidd a chalon dda, a bwriwch oddiwrthych Ysbryd Cynfigenus, canis mae yn gwneuthur Enaid Dyn yn Anaroglus, yn gwrthuno y Corph, ac yn magu Rhyfel a Digofaint yn y Meddyliau, ac yn gosod y Gwaed ar Dân, ac yn i yrru éf allan oi bwyll, ac nis goddef chwaith i ûn Rheswm ddwyn na Rhwysc na Rheoleth; yn mhellach, mae éf yn cymeryd ymaith i Gwsg, ac yn aflonyddu y Meddwl, ac yn gwneu-

thur

thur y Corph i Grynu, o herwydd yn ei Gwfg y bydd rhyw Lynghyren o ddychymig maleusus yn i gnoi efe, yn difwyno ei Enaid efe ac Ysbryd Drygiednus, ac yn gwneuthyr ei Gorph efe yn aneulyn, ai Feddwl yn ddychrynllyd, ac yn drwblus, ac yn ymddangos i Ddynion fel pa bae Ysbryd peryglus yn towall allan ei Wenwyn; am ir ydoedd *Joseph* yn deg ei wyneb, yn brydferth, ac yn hardd yr olwg, o herwydd nad oedd dim anwiredd yn aros yntho efe, am hynny ir oedd ei Wynebpryd efe yn eglur oddiwrth feddwl cwmbrus.

Ac yn awr fy Mhlant, bydded eich Calonau yn addfwyn oflaen yr Arglwydd, rhodiwch yn inion o flaen Dynion; fellu i cewch chwi ffafor gida Duw a Dyn; a gochelwch rhag i chwi fyrthio i Odineb, canis Puteindra ydiw Mam pob Drygioni, yn naillduo Dyn oddiwrth Dduw, ac yn i ddanfon efe at Belial: Canis mi a welais yn Scrifenadau *Enoch*, i bydde i chwi ac eich Plant ymlygru drwu Buteindra, a gwneuthur cam a *Levi* drwy 'r Cleddyf, ond ni lwyddwch yn erbyn *Levi*, efe a ymladd Ryfeloedd yr Arglwydd, ac a gymer eich holl Bebyll, ac ychydig a ymreniff yn *Levi* a *Juda*, canis *Juda* a fydd eich Captain.

megis ac i Proffwydodd fy Nhad *Jacob* yn ei Fendithion: Ac yn awr, wele fi yn mynegi i chwi yr holl bethau hyn yn mlaenllaw, fel i bythwyfi glan o ddiwrth bechodau eich Eneidiau.

Ac yn awr, os rhoddwch chwi heibio bob Cynfigen a Gwar-gledrwydd, fy holl Esgyrn ei a Flodeuant fel Rhosyn yn *Israel*, am Cnawd i fel Lili yn *Jacob*, am Harogl ei a fydd fel Arog *Libanus*, am rhai Sainctidd a Luosogant fel *Cederwydd* yn Dragwyddol, ai Canghenau a danant o hyd byth; yna Had *Canaan* a dderfydd am danynt ynghyd ar holl weddill yr *Amalickiaid*; yr holl *Cappadociaid* a dderfydd am danynt; ar holl *Scythians* a ddinistrir yn yr ûn modd. Yna i bydd i Dir *Cham* ballu, ac ir holl Bobl fyned i ddrylliad: Ar Ddaiar a gaiff lonydd gan Heldrin, ar holl Bobl tan y Nefoedd rhag Rhyfel. Yno i Gogoneddir *Sem*, pan ddelo Arglwydd Dduw mawr ISRAEL i ymddangos ar y Ddaiar megis Dyn, i achib ADDA yntho êf: Yno i sethrir yr Ysbryd Cyfeiliornus dan Draed, a Dynion a deyrnasant dros Angylion niweidiol ac uffernol: Yno ei cyfodaf inau drachefn mewn llawenydd, ac i Bendithiaf y Goruchaf yn ei ryfeddol

Waith;

Waith; canis Duw yn cymeryd arno Gorph, ac yn bwyta gyda Dynion, a echyb Ddynion.

Ac yn awr fy Mhlant, Ufyddhewch i *Levi*, a chwi a Waredir drwy *Juda*; nad Ymddarchefwch mohonoch eich hunain uwch law y ddau lwyth hynny, o herwydd o honynt hwy i terddiff allan Waredigeth Iachusol ini; canis Duw a esyd i fynu *Levi* yn Dwysog yr Offeiriadeth, ac o *Juda* Brenin Brenhinoedd, Duw a Dyn; fellu i Gweryd ef yr holl Genhedloedd, a Gwreiddin *Israel*. Oblygid y pethau hyn i'r ydwyf yn eich siarsio chwi i orchymyn eich Plant ar gadw y pethau hyn yw Plant drwy ei holl Genhedlaethau.

Ac yno Simeon *gwedi iddo wneuthr diwedd ar Lefaru, a Gorchymin y pethau hyn yw Blant, a hunodd gida ei Dadau, pan ydoedd efe yn gant mlwydd ac ugain Oed*; *yna hwy ai dodasant efe mewn Arch o Goed y rhai ni ffydrent, modd i gallent hwy gario ei Esgyrn efe drachefn i* Hebron, *ac ai symidasant efe yn ddirgel, heb wybod ir* Aiphtiaid, *canis yr* Aiphtiaid *oedd yn cadw Esgyrn* Joseph *yn Rhys r y Brenin*; *oblygid yw Dewinied hwy ddywedyd iddynt, mae pan elid ac Esgyrn* Joseph *ymaith, i bydde y cy-*

y cyfriw Bla o Niwl a Thywyllwch yn mhlith yr Aiphtwyr, *fel na adnybydde y naill y llall, ie wrth oleini y Ganwill gwur. A Phlant* Simeon *y ddarfu iddint Alaru ar ei Tad yn ol Gyfraith Galarnad, ac a arosasant yn yr* Aipht *hyd ddydd ei ymadawiad oddiyno dan Law* MOSES.

Dyma

Dyma yn blaen Dystioleth Levi,
Am ei alwad yn rhoi cyfri;
Ef oedd yr Offeiriad cynta,
Mae fe yn dangos pwy ydiw yr ola.

TESTAMENT LEVI *a wnaeth efe yw Blant wrth ei Farwolaeth yn mherthynas yr Offeiriadieth.*

COppiad ô eiriau *Levi*, yn enwedigol y lefarodd efe wrth ei Blant yn nghylch yr holl bethau y rhai ir oeddent yw gwneuthur, ac a ddigwydde iddynt hyd ddydd y Farn; ac efe mewn iechyd etto, efe ai galwodd hwynt, canis ir ydoedd efe yn gwybod or blaen y pryd i bydde efe Farw; fellu pan ddaethant yn nghyd, efe a ddywedodd wrthynt:

Myfi *Levi* y anwyd ac a fagwyd yn *Charan*, ac ar ôl hynny mi a ddaethym gida fy Nhad i *Shechem*; nid oeddwn i yr amser hwnnw ond yn nghylch ugien mhlwydd Oed,

Oed, pan helpiais i fy Mrawd *Simeon* i ym-ddial ein Chwaer *Deinah* ar *Hamor*.

Ac yn awr, pan oeddem ni yn porthy y Praidd yn *Abelmuel*, Ysbryd Dealldwrieth yr Arglwydd a ddaeth arnaf, ac mi a welais bawb yn cloddio ei ffyrdd ei hunain, ac anghyfiawnder yn adeiladu nodd-a iddo i hunan, ac anwiredd yn eisted ar yr Orsedd-fainck; a bu ddrwg genif dros ddynol-rhyw, ac mi a geisiais yr Arglwydd yw hachyb hwynt; yno i syrthiodd cwsg arnaf, ac mi a welais Fynydd uchel iawn, sef Mynydd *Aspis* yn *Abelmuel*: Ac wele y Nefoedd a egorodd, ac Angel Duw a ddywedodd wrthyf, *Levi*, tyred yma; ac efe aeth or Nefoed gyntaf ir ail, ac yno i gwelais ei y Dyfroedd yn crogi rhwng y naill ar llall; ac mi a welais y drydydd Nefoedd, yr hon oedd lawer mwy eglurach na hwynt hwy, ai huchder hi ydoedd yn anfeidrol; ac mi a ddywedais wrth yr Angel, Beth y mae hyn yn i feddwl? Ar Angel am attebodd gan ddywedyd, Na ryfedda wrth y pethau hyn, canis ti a gei weled pedair Nefoedd mwy eglurach, ac heb gyffelib iddynt, pan ddelych di i fynu; a thi a gei sefyll gida yr Arglwydd, a bod yn Wenidog iddo, i dreythu dirgelwch ei Ddynion, ac i Bregethu Gwaredydd *Israel* yr hyn sydd i ddyfod;

trwyot

trwyot ti a thrwy *Juda* yr Arglwydd a ymddengus i Ddynion, i achyb holl Ddynolryw ynddynt hwy, ath fywyd a bwyſiff ar yr Arglwydd, drwyddo i cei dy Feuſydd ath Winllanoedd, ffrwythydd, Aur ac Arian. Gan hynny gwrando yn nghilch y Saith Neſoedd:

Yr iſaf honno ſydd dra llychllyd, o herwydd ei bod yn neſaf at holl anghyfiawnder Dynion.

Yr ail ſydd a Thân, Eira, a Rhew, gwedi i baratoi drwy drefniad yr Arglwydd erbyn cyfiawn Farnedigeth Duw; ynthi hi i mae yr holl Ysbrydion Ymddial, i geryddu y Drygionus.

Yn y drydydd i mae gallu y lluoedd, a ordeiniwyd erbyn dydd y Farn, i ymddial ar Ysbrydoedd Cyfeiliornus Belial.

Yn y badwaredd uwch law hyn i mae yr Saincts; canis yn y lleoedd ucha mae yn cyfanneddu y Gogoniant mawr yn y Saincteiddiolaf or holl Saincteiddrwydd.

Yn y neſa at hon i mae yr Angylion, y rhai ſydd yn gwaſneuthu yn ngwydd Duw; ac yn ceiſio ei ffafor dros anwybodeth y Cyfiawn; ei maent yn Offrymu ir Arglwydd ſelus Arogl, yn rheſymol waſanaeth Aberth heb Waed.

Yn' y llall, yr hon sydd tann hon, i mae yr Angylion y rhai sydd yn dwyn attebion oddiwrth yr Angylion sydd yn presennoldeb Duw.

Yn yr hon sydd uwch i llaw i mae yr Gorseddfeinciau ar Galluoedd, yn mha le i mae gwastadol Offrwm i fynu Hymnau ei Dduw.

Am hynnu ir ydem ni ôll yn symyd pan edrycho yr Arglwydd arnom; ie y Nefoedd ar Ddaiar ar Pwll di-waulod a gynyrfasant yn ngwydd ei Fowredd ef; ond Meibion Dynion yn Wallgofus a Bechant, i annog y Gorucha i ddigofaint: yn awr gan hynny deuellwch y bydd yr Arglwydd wneuthyr Barn ar Blant Dynion; o herwydd bod Dynion yn wastadol yn aros mewn Angrhydinieth ac Anghyfiawnder, ie pan fytho y Cerrig yn holldi, ar Haul yn tywyllu, ar Dyfroedd yn fychu i fynu, ar Tân yn crynu, ar holl Greaduriaid yn drwblus wrth lewygiad yr anweledig Ysbryd, ysbeilio Uffern yn Nioddefaint y Gorucha; gan hynny i bernir hwy i Gerydd. Yna y Gorucha a wrandawodd dy Weddi, ith nailltuo di oddiwrth anghyfiawnder, i th wneuthyr di yn Fâb, yn Was, ac yn Weinidog yn ei wydd ef, ac yn Lantarn Gwybodeth i oleuo *Jacob*, yn gwbl i fod megis Haul y dydd yn mysc

Meibion

Meibion *Israel*; i ti ag ith Hâd i rhoddir Gallu y Fendith, hyd oni ymwelo Duw ar holl Genhedloedd yn ymysgaroedd Trugaredd ei Fab yn Dragywydd. Er hyn i gid dy Feibion a roddant ei dwylo arno, ac ai croeshoeliant ef, ac o'r achos hon doethineb a dealldwrieth a roddir i ti, i roddi ith Blant wybodeth o hono o herwydd os bendithiant hwy ef hwy a fyddant Bendigedig; ar rhai ai melldigo ef a dderfydd am danynt yn ei wydd ef.

Ar Angel a egorodd imi Borth y Nefoedd, ac mi a welais y Demel Sainctaidd, ar Gorucha yn eistedd ar yr Orseddfainc y Gogoniant, ac a ddywedodd wrthyf, LEVI, *Mi a roddais iti Fendithion yr Offeiriadeth hyd oni ddelwyf fy hunan i breswilio yn nghanol ISRAEL.*

Yna yr Angel am dygodd i lawr ir Ddaiar, ac a roddodd imi Gleddyf a Tharian, gan ddywedyd: *Gwna Ddial yn* Shechem *am* Dina, *a myfi a fyddaf gida thi; canis Duw am hanfonodd ei*; ac yn yr amser hwnnw i Lleddais ei Feibion *Hamor*; fel i mae yn Scrifenedig yn Llechau yr Nefoedd: Ac mi a ddywedais wrtho, Attolwg dowed i mi dy enw, fel ei galwyf arnat yn amser trallod. Ac yntau am attebodd i, ac a ddywedodd: *Myfi ydiw yr Angel sydd*

yn Esgisodi ISRAEL *fel na threwir efe yn Dragywydd; canis mae yr holl Ysbrydoedd drwg yn gwneuthyr cynllwyn arnynt.*

Ac yn ôl imi ddffroi mêgis allan o gwsg, mi a fendithiais y Gorucha, ar Angel yr hwn oedd yn Esgisodi Hil *Israel*, ar holl rai Duwiol. A ffan ddaethym at fy Nhad, fyfi a gefais Sarff o Brês, oddiwrth ba ûn i cymerth y Bryn enw *Aspis*, yr hwn sydd yn agos i *Gebar*, or tu dehau i *Abila*: A mi a roddais y pethau hyn i fynu yn fy Nghalon, ac a gynghorais fy Nhad, am Brawd *Ruben*, i annog Meibion *Hamor* i Enwaedu arnynt, canis ir oeddwn ei yn eiddigeddus flinderog oblygid y ffieidd-dra a wnaethent hwy yn *Israel*; ac yn gyntaf or cwbl mi a Leddais *Shechem*, a *Simeon* a Laddodd *Hamor*, yn ôl hynny daeth ein Brodyr, ac a drawsant y Ddinas a min y Cleddyf; a ffan glybu fy Nhad hynny, bu ddigllon iawn gantho, am iddynt dderbyn yr Enwaediad, ai Lladd hwynt gwedi hynny; ac am hynny fe a ddeiliodd ffordd arall a ni yn ei Fendith, am i ni bechu yn gwneuthyr fellu yn erbyn ei ewyllus efe, ac efe a syrthiodd yn Glaf yn y dydd hwnnw; ond mi a wyddwn fod yr Arglwydd yn bwriadu drwg yn erbyn y *Sechemitiaid*, oblygid iddynt cyn hynny, fwriadu gwneuthyr y cyffelib beth a *Sara*;

ac

ac a wnaethent an Chwaer *Deina*, ond Duw ai attaliodd hwynt; hwy a erlidiasant ein Tad *Abraham* (megis deithr) ac a yrasant ei Dda efe ymaith; ac yn mhellach fe ddarfu iddynt Guro *Joblac* yn ddrwg, yr hwn y anesid yn ei Dy ef; ac yn y modd hwnnw i gwnaent hwy a ffob dieithraid, gan gymeryd ymaith ei Gwragedd oddiwrthynt drwy Drais, ac ymlid y Gwyr allan oi Gwlad, am ba achos Digofaint Duw a ddaeth arnynt hwy yn y diwedd. Mi a ddywedais wrth fy fy Nhad: *Sir, na thramgwydda, canis Duw a ddwg y* Cananeaid *i ddim oth flaen di, ac a rydd i* tir *hwy i ti, ac ith sainctaidd Had ar dy* ôl *di: Canis o hyn allan* Sichem *y elwir yn Ddinas yr Ynfydion, o herwydd fel i bydd i rai watwar ffylied i darfy i nineu i gwatwar hwynt, am wneuthyr y fath ynfydrwydd yn* Israel, *a chymeryd ymaith ein Chwaer ni yw halogi.*

Yno i daethom ni i *Bethel*, ac yn ôl imi Aberthu deg a thriugain o ddyddie ynghyd, yna mi a welais drachefn y peth y welswn ei or blaen. Ac mi a welais saith o Wyr mewn Gwisgoedd Gwynion, yn dywedyd wrthyf: *Cyfod, a dyro am danat Wisg yr Offeiriadeth, Coron Cyfiawnder, Rhesswm Dealldwriaeth, Gwisg y Gwirionedd, Dwyfoneg Ffydd, Meitur Sancteiddrwydd, ac*

Ethod

Ephod y Brophwydolieth; ac fellu pob ûn o honynt a ddygasant ryw beth gyda ac ĕf, ac ai dodásant am danaf i, gan ddywedyd: *Bydd di o hyn allan yn Offeiriad ir Arglwydd, dydi ath Had yn Dragywydd.*

Ar cyntaf am Eniniodd ei ac Olew Sainct-aidd, ac a roddes i mi Deirn-wialen Barn.

Ar ail am Golchodd ei a Dyfr glân, ac am porthodd ei a Bara a Gwin, sef or tra Sancteiddiola, ac am gwisgodd i a Gogoneddus Wisg hyd y llawr.

Y trydydd a roddes imi Wisg o Sidan tebig i Ephod.

Y pedwerydd am Gwregysodd ei a Gwregis tebig i Borphor.

Y pumed a roddod i mi Gangen o Liwydden yn llawn braster.

Y chweched a rodd Feitr yr Offeiriadeth am fy Mhen.

Y seithfed a lanwodd fy nwy Law ac Arogl Darth, fel i byddei imi wasanaethu swydd yr Offeiriadeth ir Arglwydd.

Ac efe a ddywedodd withyf: *LEVI, ei dri sfeth penodol i mae dy Had di gwed ei drefnu tan Ddaw. yn arwydd, i fod yn arwydd or Gogoneddus Arglwydd sydd i ddyfod; ar hwn a greto a fydd cyntaf, ar Coelfed; ar hwn a greto a fydd cyntaf; yr ail a fydd tren mawr ni syrth arno efe; yr ail a fydd yn Offeiriadeth; ar trydydd a gaiff enw newydd*

newydd; Brenin a gyfyd i ſynu yn Juda, ac a adnewydda ſy Offeiriadeth yn ol dull y Cenhedloed, yn mysg yr holl Bobl: ond i ddyfodiad efe ſydd anrhaethadwy, ſef, pwy a gaiff fod yn Broffwyd ir Goruchaf, gwedi ei eni o Abraham ein Tad? Holl hyfrid bethau Iſrael a roddir i ti, ac ith Had; a chwi a ſwytewch yr holl bethau teg yr olwg; ath Had ti a gyfrenis yr Arglwydd, ac o honynt hwy i bydd yr Arch-offeiriadau, Barnwyr, ac Scrifenyddion; canis yn ei Genau hwy y cedwir pethau Sanctaidd.

A ſan ddeffrois mi a ddealliais fod y Weledigeth yma megis y llall, ac mi ai goſodais hi i ſynu yn ſy Nghalon, ac nis dangeſais ei mo hyn i un dyn byw ar y Ddaiar.

Y ddau ddydd cyntaf ir aethym i a *Juda* at ein Taid *Iſaac*, efe am Bendithiodd ei yn ôl geirie y Weledigeth y welſwn. Ond efe ni ſynneu ſyned gid ni i *Bethel*.

Ond pan ddaethom i *Bethel*, ſy Nhad *Jacob* a welodd mewn Gweledigeth yn ſy mherthynas ei, i bydde i mi fod yn Offeiriad iddynt hwy oflaen yr Arglwydd; ac efe a gododd y bore, ac a Ddegymodd gimaint oll ac a feddau, drwyddo ſi, ir Arglwydd.

Yna i daethom ni i aros i *Hebron*; ac yn mhen ennyd *Iſaac* am galwodd ei i egored Cyfraith yr Arglwydd, yn ôl yr hyn ir

ydoedd

ydoedd Angel Duw gwedi i ddangos i mi, ac efe a ddanghosodd i mi *Gyfraith* yr *Offeiriadeth, Aberthau, Poeth Offrymau, Blaen-Ffrwythau, Aberthau-Gwirfodd,* ac *Aberthau-Hedd*; bob dydd efe a ddysgodd i mi Ddealldwrieth, ac am galwodd ei yn wastadol oflaen yr Arglwydd, gan ddywedyd: *Fy Mab, na ddod Glust ei Ysbryd Godineb, canis efe ath ddilin di, ac a haloga y pethau Sainctaidd trwy dy Had ti*; *gan hynny cymer Wraig yn dy ieuengtid, y cyfriw* ûn *ac ni bytho dim anaf nag aflendid, nag a fytho o Genedl yr* Aiphtiaid, *nag or* Cenhedloedd; *a chyn ir elich di ir Saincteiddiola Ymolch*; *ac yn yr* ûn modd *pen Aberthech, a hefyd pan Aberthech ir Arglwydd, a hefyd pan orffenech, Offrwm ir Arglwydd ffrwyth y deuddeg Pren y rhai ydynt byth yn Wrddion, megis ym dyscodd fy Nhad* Abraham *i wneuthur*; *a ffrwth holl Anifeilied Glan, ac or Hediad Glan ir Offrymi*; *ac yn yr* ûn modd *ir Offrymi dy Gyntaf Anedig o bob peth, ar Blaen-ffrwyth oth Win, a thanella dy holl Aberthau a Halen.*

Ac yn awr gan hynny fy Meibion, cedwch yr holl bethau ir ydwyf yn i Gorchymyn i chwi; canis pa beth bynag a glowais ei gan fy Nhadau, hynny ir ydwyf yn i fynegi i chwi, a glan ydwyf oddiwrth eich Pechodau chwi

chwi, a wneloch hád ddiwedd y Byd: Chwi a weithredwch anwiredd yn erbyn Achubwr y Byd; a chwi a hudwch *Israel*, gan gyffroi i fynu yn ei erbyn ef lawer o ddrygionu oddiwrth yr Arglwydd, drwy ddeilio yn annuwiol ac êf, fel na bytho ei *Jerusalem* barhau, oblygid eich ffieidd-dra chwi; a Llen y Demel a rwigir yn ddrylliau, i ddatguddio eich bryntni chwi; a chwi a wasgerir megis Carcharorion yn mysg y Cenhedloedd; a chwi a watwerir, a felldithir, ac a sethrir dan draed: Er hyn i gid, y Ty a ddewiso yr Arglwydd a elwir *Jerusalem*, fel i mae yn gynwysedig yn Llyfr *Enoch* y cyfiawn.

Ac felly pan oeddwn ei 28 mhlwydd Oed, cymerais ei wraig, yr hon ydoedd ai henw *Melcha*, a hi a feichiogodd ac a esgorodd ar Fab, ac a alwodd ei enw ef *Gershon*, oblygid nad oeddem ni onid dieithred yn y Tir; canis *Gershon* sydd yn arwyddycau Alldudaeth: Ond mi a wyddwn am dano ef, na chae fod or Gradde Penna.

Yr ail oedd *Caath*, yr hwn y aned yn y 35 flwyddyn: Ac mi a welais Weledigeth tua yr Dwyrain, y modd ir ydoedd yr holl Gynylleidfa yn sefyll yn Ddarchafedig; ac am hynny mi a roddais ei enw ef *Caath*, yr hyn sydd yn arwyddycau Dechreuad Mowredd a Dysceidieth.

Y trydydd ydoedd *Merari*, yr hwn y aned 55 flwyddyn om bywyd; ac oblygid fod ei Fam êf yn galed arni wrth Esgor, hi ai galwodd *Merari*, yr hyn sydd yn arwyddycau Fy Chwerwder.

Ac yn y 64 flwyddyn om bywyd i ganwyd fy Merch *Jochebed* yn yr *Aipht*; ac yno ir oeddwn yn anrhydeddus yn mhlith fy Mrodyr.

Ac yno fy Mab *Gershon* a gymerodd iddo Wraig, hi a ymddug iddo *Libni* ac *Sichmi*. Meibion *Caath* oedd *Amram*, *Yshvar*, *Hebron*, ac *Uziel*. A Meibion *Merari* oedd *Mahali* ac *Mushi*.

Yn y 94 flwyddyn om bywyd, *Amram* a gymerodd iddo yn Wraig fy Merch *Jochebed*, oblygid i genu hi ac yntau yr ûn diwrnod

Wuth Mhlwydd oed oeddwn pan aethum ei gynta i Wlad *Canaan*. Dau naw mhlwydd oeddwn ei pan aethym ei gynta i swydd yr Offeiriadeth. Ac wuth mhlwydd ar ugaun oeddwn pan gymerais ei Wraig. A dauguen mhlwydd oeddwn pan aethym ir *Aipht*: Ac wele yn awr chwi yn Blant im Plant ei, yn y drydydd Genhedlaeth. *Joseph* a fu farw yn y ganfed ar ddegfed flwyddyn oi fywyd.

Ac yn awr fy Mhlant, ir ydwyf yn eich rhybuddio chwi i ofni yr Arglwydd eich

Duw

Duw ach holl galon; a rhodiwch yn iniawn yn mhob peth yn ôl ei Gyfraith êf. Ac yn mhellach, Dygwch i fynu eich Plant mewn Dysceidieth, fel ei gallant gael Dealldwrieth wrth Ddarllen Cyfraith yr Arglwydd yn ddi-baid holl ddyddiau ei bywyd; canis pwy bynag y adnybyddo Gyfraith Dduw y Anrhydeddir; ac i ba fan bynag ir elo êf, ni bydd êf dieithr, ac a gaiff hefyd fwy o Gyfeillion nag a gafodd ei Dadau êf or blaen; a llawer a fydd llawen ganthynt i wasanaeuthu êf, a chlowed y Gyfraith allan oi Enau êf.

Fy Meibion, deiliwch yn inion ar y Ddaiar, fel i galloch gael y Nefoedd; hauwch bethau da yn eich meddyliau, fel i caffoch chwi hwynt yn eich bywyd; canis os chwi a haua bethe drygionus, chwi a fedwch drwbwl, a ffob math ar gymbrusdwydd: Ceisiwch Ddoethineb yn ofn Duw; canis os caethiwed a ddaw, a distrywio Gwledydd a Dinasoedd, Aûr ac Arian, a ffob meddiane yn darfod am danynt, etto nid oes neb a eill gymerid ymaith Ddoethineb y Doeth, ond yn unig Dallineb Anuwioldeb, a ffechod; canis Doethineb a fydd megis Tarian iddo yn musg ei elynion, ac a wneiff Wledydd dieithr i fod megis cartref iddo, ac a gaiff gymdeithas yn nghanol ei elynion,

os dysc a gwneuthr y cyfriw bethau, ef a
gaiff eistedd gida Brenhinoedd, fel ein
Brawd *Joseph*.

Ac mewn gwirionedd fy Mhlant, ir ydwyf yn dealld wrth Scrifenadau *Enoch*, y bydd yn y diwedd i chwi wneuthyr yn anwireddus, a gosod eich Dwylo yn Wradwyddus ar yr Arglwydd; a thrwyoch chwi eich Brodyr a Wradwyddir, ac a wneir yn Watwargerdd ir holl Genhedloedd: Ond pa fodd bynnag *Israel* sydd lân oddiwrth anwiredd yr Archoffeiriaid, y rhai a osodant ei Dwylo ar Achubwr y Byd; ie y Nefoedd uchod, ar Ddaiar sydd lân; ac os chwi ydech Oleini y Cenhedloedd, fel yr Haul ar Lleuad, beth a wneiff yr holl Genhedloedd os chwi a orchgiddir ac Anwiredd, ac a ddygwch Felldith ar eich Gwlad, er mwyn pa rai Goleini y Byd a roddwyd ynoch chwi, ei Oleini yr holl Bobloedd ac ef: Dyma Oleini y Byd, yr hwn y bydd i chwi yn ewyllysgar i Ladd, a dyscu gorchmynion yn y gwrthwyneb i Gyfiawnder Duw.

Chwi a ddarn-giddiwch Offrwm yr Arglwydd; ac a ddygwch ddrabiau o hono.

Cyn i gwnelôch eich Offrymau i Arglwydd, chwi a ledretwch ymaith y pethau dewisol, ac ai bwytewch yn Wradwyddu

ddus gida ffuteinied a budrogod, gan ddyscu Gorchmynion Cybyddus.

Chwi a halogwch Wragedd Priodol, ac a dreisiwch Forwynion yn *Jerusalem*.

Chwi a ymgyfathrechwch a ffuteiniaid.

A chwi a gymerwch Ferched y Cenhedloedd yn Wragedd, gan i puro hwy ac anghyfiawnder puredigeth; ach cymysgedd chwi a fydd yn gyffelib i *Sodom* a *Gomorrha*.

A chwi a lyngkir ac anwiredd yn yr Offeiriadeth, yn gimaint ac i bytho i chwi yn dra chwilyddus a gwradwyddus watwar y pethau Sainctaidd; nid yn unig ymdderchafu ac ymffrostio eich hunain yn erbyn Dynion, ond hefyd ymchwyddo i fynu gan falchder yn erbyn Gorchmynion Duw.

O herwydd hyn Temel yr Arglwydd, yr hon a ddewiso, yn ddiammau y adewir yn anghyfannedd mewn aflendid; a chwithau eich hunain ewch i Gaethiwed, ac a fyddwch yn ffieidd dra yn mysg y Cenhedloedd, ac a dderbyniwch ddi-ddiwedd gwilidd a gwerth trwy gyfiawn Farn Duw; a ffawb ach gwelo ach ffieiddiant: Ac oni buase er mwyn *Abraham*, *Isaac* a *Jacob*, ni adewid ûn om Hâd ei ar y Ddaiar.

Ac yn mhellach, ydd ydwyf yn gwybod wrth Lyfr *Enoch*, y bydd i chwi fyned ar gyfeiliorn

gyfeiliorn dros ysbaid deg a thriugain o wythnosau, ac a halogwch yr Offeiriadeth, ac a ddiwynwch yr Aberthau, a ddinistriwch y Gyfraith, ac a ddirmygwch lyferydd y Prophwydi; ac yn rhyfygus ir erlidiwch y Cyfiawn, y casewch y Duwiol, ac i ffieiddiwch lyferydd y Crefyddol Bobl; ai galw yn Heretickied y rhai a elont ynghylch adnewyddu y Gyfraith trwy bower y Goruchaf, ac yn y diwedd chwi ai lleddwch ef allan o law, heb wybod ei cyfyd êf drachefn; ac fellu chwi a dderbyniwch ei Waed Gwirion êf yn ewyllysgar ar eich Penau; ac oi blygid êf eich lleoedd Sainctaidd chwi a dewir yn anghyfanedd, y rhai a halogwch chwi drwy ddygyn anudonieth, ach Trigfanau ni byddant glân, ond chwi a fyddwch Melldigedig yn mysg y Cenhedloedd, a digalonrhwydd ach blina, hyd oni ymwelo êf a chwi drachefn, ach derbyn chwi yn drugarog drwy Ffydd a Dyfr.

Ac yn gimaint ac i chwi glowed am y deg a thriugain o wythnosau, gwrandewch hefyd yn mherthynas 'r Offeiriadeth; canis yn mhob Jubile, neu Lawen Ryddhad, i bydd yr Offeiriadeth.

Yn y Jubile cynta, y cynta a Eneinir a fydd mawr, ac a ymddiddan a Duw megis ai Dad; ai Offeiriadeth êf a fydd yn llawn ofn,

John Thomas
his hand 1763

ofn yn Arglwydd, ac yn nydd ei lawenydd fe a gyfyd er Iachadwrieth y Byd.

Yn yr ail Jubile yr Eniniog a Genhedlir yn nhristwch y rhai anwyl, ai Offeiriadeth ef a fydd Anrhydeddus, ac ef a fydd Anrhydeddus, ac ef a Ogoneddir yn mysg yr holl Bobl.

Y trydydd Offeiriadeth a gymerir i fynu mewn tristwch.

Ar pedwerydd a fydd mewn blinder, o herwydd amldra yr anwireddau a osodir arno ef drwy holl *Israel*, a ffob Dyn a gaseiff i Gymydog.

Y pumed y ddelir yn dynn mewn tywyllwch; ac yn yr ûn modd y chweched ar seithfed.

Ac yn y seithfed y bydd y cyfriw ffieidddra oflaen Duw a Dyn, fel nad wyfi abal iw eglurhau ef; pa fodd bynag y gweithredwyr o honaw ni byddant adnabyddus: Ac o herwydd hynny hwy a fyddant mewn caethiwed a llygrediġeth, ai Tir, ai Cyfoeth a ddifethir.

Ond yn y bumed Wuthnos hwy a ddychwelant yw Gwlad anghyfanedd, ac a adnewyddant Dy yr Arglwydd:

Ac yn y seithfed y daw Offeiriadau yn addoli Eulynod, Rhyfelwyr Cybyddus, Anghyfiawn

John Thomas's Book

hyfiawn Scrifenyddion, a Budr Ddirmyg-wyr Dynion, Plant, ac Anifeilied.

Ar ól ir Arglwydd ddanfon Dialedd ar-nynt hwy yn yr Offeiriadeth, yna i cyfodiff Daw Offeiriad newydd, ir hwn yr egorir holl Air yr Arglwydd: Ac ẽf a wneiff Wir Farn ar y Ddaiar dros lawer o ddyddiau: Ai Seren ẽf a godiff yn y Ne-foedd. *Fel Brenin i towalld allan Oleini Gwyboderh yn yr eglur dewynuad Haul y dydd, ac efe a Fawrygir dros yr holl Fyd, ac a dderbynir; fe a dewnna fel yr Haul ar y Ddaiar; yn ei ddyddiau efe y Nefoedd a Lawenycha, ar ddaiar a Ymhyfryda, y Cymyle a Ymorfoleddant; a Gwybodeth or Arglwydd a dowelldir allan fel Dyfroedd ar y Ddaiar; ac Angylion y Gogoniant, y rhai ydynt yn Mhresenoldeb yr Arglwydd, a Ymlawenhychant ynddo efe, ar Nefoedd a egorir, ac allan o Demel y Gogoniant i daw Sainct-eiddrwydd arno efe, gida Llyferydd y Tad, megis oddiwrth* Abraham *Tad* Isaac; *a Gogoniant y Goruchaf a dowelldir allan arno efe, ac Ysbryd Dealldwrieth a Sancteiddrwydd a Orphwys arno efe; o ba* ûn *fe a rydd yn heleth ac yn allwog yw Blant yn y Gwirionedd yn dragywydd; ac ni ddaw yr* ûn *ar i* ôl *efe o Genhedleth i Genhedleth hyd ddiwedd y Byd: Yn ei Offeiriadeth i diweddir pob*

Pechod

Pechod, ar Anghyfiawn a beidiant ai Drygioni, eithr y cyfiawn a Orffwus yntho efe; ac efe a egoriff Burth Paradwys, ac a attal y Cleddyf Bygythiol yn erbyn Adda; *ac a bortha ei Wyn a ffrwyth y Bywyd, ac Ysbryd Sancteiddrwydd a fydd ynddynt hwy; efe a rwum i fynu Belial, ac a rydd yw Blant ei hun allu i sathru i lawr Ysbrydoedd Niweidiol; ar Arglwydd a Ymlawenhycha yn ei Blant, a hwy a fyddant gymeradwy gantho efe yn Dragywydd fel ei Anwylyd; yna* Abraham, Isaac *a* Jacob *a Lawenychant, ac i Gorfoleddaf finau gyda yr Seinctiau oll.*

Yn awr fy Mhlant, chwi a glowsoch y cwbwl oll, am hynny dewiswch i chwi naill ai yr Goleini ai 'r Tywyllwch, naill ai Cyfraith yr Arglwydd ai Gweithredoedd Belial.

A hwy attebasant ei Tad, gan ddywedyd, *Nyni a rodiwn oflaen yr Arglwydd yn* ôl *ei Gyfraith efe.*

Yna *Levi* a ddywedodd: Yr Arglwydd sydd Dust, ar Angylion ydynt Dystion, a mineu ydwyf Dyst, a chwithau eich hunain ydech Dystion o Eiriau fy Ngenau.

Hwythau pan attebasant, a ddywedasant, *Nyni a fyddwn Dystion.*

Levi a orffwyſodd gwed rhoddi y Gorchymyn yma yw Blant, ac êf a yſtynodd ei Draed, ac a roddwyd at ei Dadau, gwedi iddo fyw 137 o flynyddoedd; a hwy ai dodaſant êf mewn Arch, ac ai claddaſant êf yn ôl hynny yn *Hebron*, yn ymyl *Abraham*, *Iſaac* a *Jacob*.

Cyngor

Cyngor Juda *wrol hynod,*
Ydiw ymgadw oddiwrth Gybydd-dod,
Meddwdod, Maswedd a ffuteindra,
Am fod hyn yn Llad y Grysa.

TESTAMENT *JUDA a wnaeth efe yw Blant wrth ei Farwoleth yn nghilch Gwroldeb, Cybydd-dod, a Godineb.*

COppiad o holl ymadrodd *Juda* a lysarodd êf wrth ei Blant yn nydd ei Farwolaeth, pan ddaethant hwy ynghyd oi flaen êf, efe a ddywedodd wrthynt.

Myfi oeddwn y pedwerydd Fab im Tad, am Mam am galwodd ei *Juda*, gan ddywedyd, *Ydd ydwyf fi yn diolch ir Arglwydd am iddo roddi i mi y pedwerydd Fab.*

Myfi oeddwn gyflym ar fy Nhraed, a Llafurus yn fy Ieuengctid, ac yn ufydd im Tad yn mhob peth, ac a fendithiais fy Mam ai Chwiorydd; a ffan ddaethym i gyflwr Gwr, fy Nhad *Jacob* a Weddiodd drosof, gan

ddywedyd: *Ti a ſyddi Frenin, ac yn Llwy-dianus yn mhob peth,* Ac wele Duw a roddodd imi râs yn fy holl waith, yn gyſdlad oddi-cartref a chartref.

Ar ryw amſer myfi y welais Ewig, ac a redais ar i hôl hi, ac ai deliais hi, ac o honi hi mi a wneuthym fwyd da im Tâd.

Myfi hefyd a redwn yn gynt nar Iwrchod, ac oddiweſwn bob peth ydoedd yn y meu-fydd, yn gimaint a darfod i mi ddal Caſeg wylld, ai dofi hi.

Ac a dynais Fûn allan o ſafn yr Arth, a chan i gymeryd êf erbyn ei Balf, mi ai gorthrechais êf.

A mi a rwygwn yn ddryllie yr holl Fwyſt-filod gwllſdion a ſafent yn fy erbyn, megis pa baſwn ei Ci.

Myfi a ymryſonais a Baedd gwylld, a chan i orddiwes êf, myfi ai rhwygais êf yn ddrylliau.

Ac yn *Hebron* Cymyſc-lew a neidiodd ar Gi, a myfi gan gymeryd gafel yn i gynffon êf, ai daliais, ac ai ergidiais ymaith, ac yn y mann fe dorodd ar ei draws.

Ac yn nhueddau *Gath* Tarw gwylld ydoedd yn pori yn y Meuſydd, a myfi a ymaflais yn ei Gyrn êf ac ai yſgydwais om cwmpas, ac yn y diwedd mi ai Lleddais efe.

A

A dau o Frenhinoedd y *Cananeaid* a ddaethant yn arfog ar ein Praidd, a llawer o Bobl gyda hwy; a myfi fy hunan, gan redeg at y praidd, a neidiais at Frenin *Dur*, a chan i ddidroidi êf mi ai gorthrechais, ac ai Lleddais êf.

A myfi hefyd a Laddais Frenin arall a elwyd *Thaphes*, ydoedd yn eiſtedd ar y Cefful, ac fellu a waſcerais i holl Bobl hwynt.

Myfi a orddiweddais y Brenin *Achior* y Cawr, ar ei Farch yn Saethu yn ôl ac yn mlaen, a chan daflu carreg o driugain pwys ar ei Farch, mi ai bwriais êf i lawr, ac ai Lladdais; a chan ymladd ac *Achor* ddwy awr, myfi a holldais ei Darian êf, ac a archollais ei Draed êf, ac yn y diwedd mi ai Lladdais êf; ac fel ir oeddwn yn tynny ymaith ei Ddwyfroneg êf, wele wyth oi gyfeillion êf a naſaſant attaf fi, ar hynny myfi a lenwais fy nwylaw o gerig, ac ai ergidiais attynt a thafl, ac a laddais bedwar o honynt, ac a yrais y pedwar eraill i ffoi.

Ein Tâd *Jacob* a laddodd y Cawr *Beeliſa*, Bredin yr holl Frenhinoedd, yr hwn ydoedd gwr a galluog, ei uchder oedd ddauddeg cyfudd: O herwydd y pethau hynn dychryn a ſyrthiodd arnynt, a hwy a beidiaſant ac ymladd ein herbyn.

Ac

Ac o herwydd hyn, fy Nhad ydoedd ofalus am danaf pan oeddwn mewn Brwydyr gida fy Mrodyr: Efe a welodd mewn Gweledigeth om plygid ei, *Y bydde Angel Nerth yn dilin yn nhob lle, fel nam Gorchfygid.*

Yr ail celenig ydoedd fwy Brwydyr i mi nar hon a gawswn ei yn *Sichem*; yn gimaint ac wrth ymladd yn wrol gida fy Mrodyr, mi a ymlidiais Fil o wyr, ac a laddais o honynt Ddau cant oi Gwyr, a ffedwar Brenin, a chan ganllyn ar i hôl hwynt, nyni a ysgoliasom Waliau y Ddinas, ac a laddasom ddau ychwaneg oi Brenhinoedd hwnt; ac a waredasom *Hebron*, ac ai harweiniasom hwynt oll ymaith fel Garcharorion.

Yna y dydd nesaf ni aethom at Ddinas Gref Gaerog nas gellid nesau ati, a hon a elwir *Areça*, yr hon a fygythiodd yn llad ni, ond myfi a *Gad* y aethom o du yr dwyrain ir Ddinas, a *Ruben* a *Levi* o du y gogledd ar dehau, a hwythau y rhai y fasent ar y Gwalie, gan dybied nad oedd neb ychwaneg ond *Gad* a minau, hwy a roesant dân arnom, pan yn y cyfamser ir ydoedd fy Mrawd, yr hwn ydoedd yn ddirgel yn canllyn, yn torri allan or ddautu arall arnynt hwy, a chan ddringo i fynu, ac Yscolio y Gwalie, nyni a ynillasom y Ddinas yn yng-

wr

John Thomas es Bo

wrth ein Gelynion, ac felly ni ai ynillaſom
i wrth y Cleddyf, ac a oſodaſom y Twr
r Dân, ac ai lloſgaſom i ſynu, gida chy-
ifer ac a ffoeſent iddo.

Ac fell ir oeddem yn dychwelyd, Gwyr
Thaffie oeddent yn canllyn am ein hysbail
i, ac ai cymeraſant gyda ein Plant, ond
yni ai cynllwynaſom hwynt hyd yn *Thaffie*,
c ai Lladdaſom hwy, ac a Loſgaſom ei
Dunas, ac a Ysbeiliaſom yr hyn oedd
ynddi.

A ffan oeddem wrth Dyfroedd *Gureba*,
yni a Syrthiaſom ar Wyr *Jobel*, y rhai a
ddaethant i Ryfel ein herbyn, ac ai ladd-
ſom, ac a dygaſom ei hysbail, ai cynorth-
wywyr hefyd, y rhai a ddaethent yw Ym-
ddiffin hwynt o *Selon*, ac felly ni roeſom
ddynt ddim hamdden i ddchwelyd drachefn
arnom ni.

Ar pumed dydd ar ôl hynny i daeth
Gwyr *Machir* i gyrchu ymaith ein Carch-
rorion, y rhai hefyd a darfu i mi ei cyddar-
od yn y Frwydr, âc er i bod yn Llû
Nerthol, ni ai Lladdaſom hwynt cyn gallu
o honynt fyned ir lle i daethant allan o
hono; a ffan ddaethom ni yw Dinas hwynt,
hwy a Dreingliaſant i lawr Gerrig attom
oben y bryn, ar ba ûn ir oedd y Ddinas yn
efyll, ond myfi a *Simeon* gan dueddu at y
tu

tû cefn ir Ddinas a ynillaſom y lleoedd Ucha, ac a Ddiniſtriaſom yr holl Ddinas.

Yr ail dydd dywedpwyd i ni fod Dinaſoedd dau Frenin yn dyfod ein herbyn, a Llû mawr iawn; gan hynny myfi a *Dan* yn ymddangos ein hunain megis i fod yn *Amoritheaid*, ac yn Gymdeithion iddynt, aethom i mewn ir Ddinas, ac wedi ini fyned i mewn yn rhymder y nos, ni a oſodaſom y Pyrth yn llydan agored ein Brodyr, y rhai oedd yn dyfod ar ein hôl ni, drwy ba fodd i darfu ini i diniſtrio hwynt, a chimaint ôll ac a feddent; a ffan ddarffu i ni fellu ddifetha y Ddinas, ni fwriaſom i lawr i thair Gwal hi.

Yno ni aethom i *Thamua*, yr hon oedd Noddfa ir holl Frenhinoedd yn ei Rhyfeloedd; yno lie ir oeddwn i yn ddigllon oblygid briw a gowſwn, mi a oſodais ar y rheini oedd yn ſefyll oddiarnaf, ond hwy a daſlaſant Gerrig i lawr ai ffynn-tafl, ac a ſaethaſant ai Saethau, a hwy am Lladdaſent i oni buaſe im Brawd *Dan* fy achyb i, am hynny ni a redaſom arnynt hwy mewn cyffro ac ai gyraſom hwynt ôll i ffoi, a hwy gan fyned ffordd arall aethant at fy Nhad, ac yn Oſtyngedig a Erfynaſant heddwch, ac yntau a wnaeth Gyfamod a hwynt, fel nas gwnaethom

gwnaethom iddynt niwed mwyach, eithr ai derbynasom hwynt i fewn cyngrair a ni, ac a roddasom iddynt ei holl Garcharorion: Yna adeiledais i *Chamma*, am Tâd a adeiladodd *Rambahel*.

Ugain mhlwydd Oed oeddwn pan wnaethbwyd y rhyfel yma; ar *Cananeaid* oeddent yn fy ofni ei am Brodyr.

Ac ir oedd genif lawer o ynifeilied; am pen Bugail oedd *Yean* o *Ocelam*, yng hwmpeini pa ûn i gwelais i *Bersa* Brenin *Odelam*, yr hwn a wnaeth Wledd i ni, a chida llawer o erfuniadau, a rodd ei Ferch *Bethusa* yn Wraig i mi, yr hon a ymddug i mi *Er*, *Anan* a *Silon*, ond daû or trî hyn a laddodd Duw yn ddi-blant; a *Silon* a fû fyw, Plant ir hwn ydiw rhai o honoch chwi.

Ond fy Nhad a minau a wnaethom ddaunaw mhlynedd o heddwch ai Frawd *Esau* ai Blant: A ffan ddarfu y dau-naw mhlynedd, ar ôl ein dyfod ni i fynu o *Mesapotamia*, yn y daugainfed flwyddyn om bywyd, *Esau* Brawd ein Tâd a ddaeth arnom a Llû mawr a chrû, ond êf a Laddwyd gan Fwâ *Jacob*, ac a gariwyd yn Farw i Fynydd *Seir*; a ninau hefyd a gynllanasom ar Blant *Esau*, eithr ei Ddinas êf oedd Gref iawn, a Murie uchel, a ffurth Haiarn a Ffres, fel nas gallem fyned iddi; ond pa fodd bynnag nyni ai caiasom

asom hwynt i fynu ynddi hi, ac ai amgylchasom: Ond yn awr pryd nad oeddent yn ymddangos ei hunain allan dros ugain o ddyddiau yn nghyd, myfi a roddais fy Helm am fy Mhen, ac yn i gwydd hwynt oll i gosodais i fynu Ysgol, a chan ddringo y Mur, myfi a Leddais pedwar oi Gwyr Anrhydeddus hwynt a charreg o bwys tair talent; ar dydd nesaf *Ruben* a *Gad* aethant ac a Laddasant triugain eraill; yna hwy a gynigasant heddwch, a ninau drwy gyngor ein Tâd, ai derbyniasom hwy dan dyrnged, a hwy a roesant ini ddau cant quarter o ŷd, a ffum cant bat o Olew, a mîl a ffum cant mesur o Win; hyd onid aethom i wared ir *Aipht*.

Ac yn ôl hynny *Er* fy Mab a briododd *Thamar* o *Mesapotamia*, Merch *Aram*; ond *Er* ydoedd impin drygionus, ac yn amheus oblygid *Thamar*, am nad oedd hi o Wlad *Canaan*: Oblygid hyn Angel yr Arglwydd ai Lladdodd êf y trydydd nos ar ôl ei briodi, pryd nas darfaseu iddo eto ymgyfeillach a hi, o herwydd cyfrwysdra ei Fam êf, ac felly êf a fu farw yn ei ddrygioni, canis anfodlon ydoedd iddo gael Plant o honi hi.

Ond pan ddaeth *Onan* i amser Priodi, mi a roddais *Thamar* iddo yn Wraig; ac yntau

yntau hefyd o dra gwrthnysigrwydd nid ymgyfeillachodd a hi, eithr gwedi iddo fyw ddwu flynedd gida hi yn gyfan, pan i bygythiais ei êf, yna êf a ymgyfeillachodd, ond etto drwy orchymyn ei Fam, êf a ydawodd yw Hâd syrthio ar y llawr; ac felly bu ynteu hefyd farw yn ei ddrygioni.

A mi a feddyliais hefyd am i rhoddi hi ei *Seilon*, ond fy Ngwraig *Bethsue* nis gagadawe imi, o herwydd hi a grouse *Thamar*, am nad ydoedd o Ferched *Canaan*, megis ac ir ydoedd hitheu.

Eithr myfi a wyddwn mae drygionus ydoedd Blaguryn *Canaan*: Ond etto fe a dwyllodd chwant ieuengtid fy Nghalon, fel ac ir oddwn yn i gweled yn towalld allan Wîn, fyfi a dwyllwyd gan Feddwdod, ac a syrthiais mewn Cariad a hi.

Ond ar ruw amser a myfi oddi-cartref hi a Briododd *Seilon* a Merch o *Ganaan*; ond pan ddeallais ei gweithred, mi ai Melldithiais hi yn chwerwder fy Enaid, ac felly hi a fy farw yn anwiredd ei Meibion.

Ac yn mhen dwy flynedd ar ôl y pethau hyn, fel ir oeddwn i yn myned i Gneifio fy Nefaid, *Thamar* ai ymdrwsiodd ei hunan megis Priod-ferch, ac a eisteddodd i lawr yn Mhorth y Ddinas; canis arfer yr *Amoriaid* oedd, y bydde yw Priodas-ferched hwy

i gofod ei hunein allan yn Mhorth y Dinasoedd dros ysbaid saith nhiwrnod yn nghyd, yw Halogi ei hunain a Godineb; a mineu gwedi Meddwi gan Ddyfroedd *Horek*, nid adnabum hi o herwydd y Gwin, ac yn gimaint a darfod yw thegwch hi yn nghyd ai gwisgiad hi, yn ei ymdrwsio ei hunan, fy nhwyllo ei, ac ar hyn, gan droi heibio gyda hi, mi a ddywedais, A gafi ddyfod i mewn attat ti. A hithau am atebodd: *Pa beth a roddi ditheu i mineu?* A mi a roddais iddi fy Ffon am Gwregis, a Choron fy Nheyrnas; a mi yn ymgyfeillachu a hi, hi a Feichiogodd: Ac ar ôl hynny, myfi heb wybod mae fyfi oedd y gweithredwr o hyn, a fynnwn i rhoddi hi i Farwolaeth am hynny, ond hi a gadwodd fy ngwystyl yn y stock, ac am cywilyddiodd i a hwynt; ond pan glowais i fy ngeiriau fy hunain ganthi hi yn ddirgel, y rhai a ddywedaswn i wrthi hi pan orweddais gyda hi yn fy Meddwdod, nis gallwn i rhoddi hi i Farwolaeth, oblygid gwaith yr Arglwydd oedd; ond nis cyffyrddais a hi mwyach hyd ddydd fy Marwolaeth: Canis pan wneuthym i y ffieidd-dra hwn yn *Israel*, mi a ddywedais, rhag iddi weithredu twyll imi, Mi a gyrchaf adref fy ngwystul oddiwrthi hi; ond pan ymofyrais i am deni hi, Gwyr y Dref a ddywedasant nad oedd yn

y Ddinas

y Ddinas ûn Briod-ferch, canis o le arall i daethe hi, ac nid eisteddase hi yno ond dros ennyd fechan, a hi a dybiodd nas gwyddase neb oddiwrth fy mynediad i mewn atti.

Ac ar ôl hynny ni aethom ir *Aipht* at *Joseph*, o herwydd y Newyn: Chwech a daiugain oedran oeddwn pan ddaethym yma, a thair ar ddeg a thrugain o flynyddoedd i bum ei byw yn y lle hwn.

Ac yn awr fy Meibion, gwrandewch fi eich Tâd yn mhob peth ac ydd ydwyf yn i orchymyn i chwi, a chedwch fy holl orchmynion, gan wneuthyr pob math ar Gyfiawnder oflaen yr Arglwydd, ac ufyddhau Orchmynion y gwir Dduw, ac na rodiwch yn ôl eich trachwantau eich hunain, nag yn ôl dychmygion eich meddyliau, yn malchder eich calonau; ac na orfoleddwch chwaith yn gweithredoedd cryfder eich ieuengtid, oblygid fod hynny yn bechadurus yn ngwydd Duw.

Canis yn gimaint a darfod i mi ymorfoleddu yn fy Rhyfeloedd, a lliwied im brawd *Ruben Bilba* Gwraig fy Nhad, oblygid hyd hynny ni ddarfuasêu ei brydferthwch Gwraig fy nhwillo i, am hynny gwilydd-dra a godineb a syrthiodd arnaf fel im daliwyd gan *Bethsue* y *Canaanites*, a he-

a hefyd gan *Thamar* Gwraig fy Meibion fy hunan.

Ac mi a ddywedais wrth fy Nhad yng-hyfraith, *Mi a wneuthyn fy Nhad yn gydnabyddus ar peth, ac am hynny mi a gymeraf dy Ferch yn Briod i mi.*

Ac ar hynny fe a ddanghofodd i mi bentwr anfeidrol o Aur, megis parthred neu gynhysgaeth ei Ferch, canis êf ydoedd Frenin; a chan i thrwsio hi ac Aur a Pherlau, a ewyllysiodd iddi dowallt allan ini Wîn ar ein swpper.

A thegwch y Ferch, ar Gwîn yn nghud, a dwyllodd fy Llygaid i, a fflefer a siomodd fy nealldwrieth, hyd oni syrthiais mewn Cariad a hi, a chan dorri Gorchymyn Duw ein Tadau, mi ai cymerais hi yn Wraig imi, yn ôl bwriad fy nghalon: Ond yr Arglwydd a dalodd imi hyd adref am hynny, canis ni chefais i lawenydd oddiwrth y Plant a ddug hi imi.

Yn awr gan hynny fy Mhlant na Feddwer chwi gan Wîn, canis Gwîn sydd yn troi dealldwrieth Dyn oddiwrth y gwirionedd, ac yn ennyn yntho Dân trachwant gan arwain ei Lygaid i fewn cyfeiliornad yn gimaint a bod Gwîn yn Wâs Ysbryd Trathyllwch, i helaethu ymborthiad y meddwl ar drachwant, fellu y ddau hyn sydd

yn difyddio Dyn oi holl allu: Canis os yfiff Gwr Wîn hyd oni Feddwo, i mae êf yn hyfforddi ei feddwl mewn budr amcanion trythyllwch, ac yn ennyn y Corph i gnowdol gyfeillach: Ac os dymunol achlysur a geir, pechod a weithredi yn ddigwilidd: Y cyfriw, fy Meibion, ydiw Gwîn, canis nid oes ar y Meddw gwilidd o ddim.

Wele fe a wnaeth imi a *Thamar* wneuthyr ar fai, fel nas cywilyddiais wrth amldra y Bobl yn y Ddinas, eithr mi a droesym meibio gyda hi yn i gwydd hwnt ôll, ac a weithredais Bechod mawr, drwy ddatgiddio dirgel aflendid fy Meibion fy hunan.

Wrth yfed Gwîn ni bu gwilidd arnaf dorri Gorchymyn Duw, drwy gymeryd Merch o *Canaan* yn Wraig imi.

Gan hynny fy Meibion, angenrheidiol yw bob ûn a yfo Wîn fod yn Ddoeth, ar Doethineb a ddyleu fod gan bob ûn wrth yfed Gwîn yw, bod arno gywilidd o yfed ormod; canis os êf a eiff y tu hwynt ir terfun yma, mae êf yn colli ei Ddealldwrieth, ac yn glynu wrth Ysbryd Cyfeiliornad, yr hwn fydd yn peri ir Meddwyn siarad ffyntni, a gwneuthyr drygioni yn ddigwilidd, ac ymffrostio oi ddrygioni, gan dybied mae da yw.

Y rhai

Y rhai ſydd yn gwneuthyr Godineb ſydd yn i difyddio ei hunain or rhydd-did, ac yn dyfod yn gaeth-weiſion i drythyllwch, ac heb allu dyfod allan o honaw drachefn, megis ac im noethwyd ineu: Canis mi a roddais fy Ffon, hynny ydiw, *Atreg ſy Llwyth*: Am Gwregis, hynny ydiw, *Fy Ngallu*: Am Coron, hynny ydiw, *Gogoniant ſy Nheyrnas.* Ond pa fodd bynag, gan edifarhau, mi a roesym ymaith bob Gwin a Chig-hyd fy henaint; ac a fum yn gwbl anghydnabyddus a Llawenydd.

Ac Angel yr Arglwydd a ddanghoſodd imi, i bydde i Wragedd o amſer i amſer feiſtrioli pob Gwr, yn gyſdlad Brenhinoedd a Chaethion, a difuddio Gwyr mowrion oi Gogoniant: Canis trueni y Tlawd ſydd fwy achles iddo na chryſder y Galluog.

Am hynny ſy Meibion cedwch feſur wrth yfed, canis mae yntho bedwar Ysbryd gwenwynllyd, ſef, *O drachwant*, *o Galon-loſgfa*, *o Drathyllwch, ac o Fudr Elw.*

Os yfwch chwi Win yn llawen, ac yn ofn yr Arglwydd, gyda chrychwyledd, chwi a fyddwch byw: Eithr os yfwch yn ddibris ac yn ddigwilidd, heb ofn Duw, yna i troiff êf yn Feddwdod, ac i lladrateiff ffalſedd i fewn.

Eithr

Eithr os chwi nid ysfwch ddim Gwîn, yna ni ffechwch, nag mewn geirieu enllibgar, nag mewn ymrysonedd, nag mewn cabledd, na thrwy dorri gorchmynion yr Arglwydd; ac ni ddifethir chwi cyn yr amser: Oblygid Gwîn sydd yn datguddio dirgelion Duw a Dyn i Ddieithred, megis ac ir amlygais i ddirgeledigaethau Duw, am Tâd *Jacob* i *Bethsue* y *Canaanites*, y rhai i gwaharddasai i datguddio iddint. Gwîn sydd achos o rysel ac ymrafusedd.

Yn mhellach fy Meibion, ydd ydwyfi yn gorchymyn i chwi na charoch Arian, ac nag edrychoch ar degwch Merched; canis Arian a thegwch Merched a barodd imi fyned yn rhu bell yn mherthynas *Bethsue* y *Ganaanites*. Ac i mae yn siccir genif y bydd ir ddau beth hyn lygru fy Hiliogeth, a gwrthuno Gwyr Doethion on Llin i, a neweidio Teyrnas *Juda*, yr hon a roddes Duw i mi am ufyddhau im Tâd: Canis ni ddarfu imi yr ioed rwgnach wrth orchymyn fy Nhad *Jacob*, ond a wneuthym pa beth bynnag a orchmynai.

Ac *Abraham* Tâd fy Nhadae am Bendithiodd i ymladd dros *Israel*; ac felly *Isaac* am Bendithiodd i yn yr ûn modd: Ac ir ydwyf yn gwubod mae trwyo fi y sau y Deyrnas.

Ond mi a Ddarllenais yn Llyfr *Enoch* y Cyfiawn, y bydd i chwi weithredu Drygioni yn y dyddie diweddaf.

Am hynny fy Mhlant, ymgedwch eich hunain oddiwrth Gybydd-dra a Thrythyllwch, a rhoddwch Gluſt eich Tâd *Juda*; canis y pethau hynny ſydd yn tynnu Dynion oddiwrth Gyfraith Dduw, ac yn dallu dealldwrieth y Meddyliau, gan ddyſcu iddynt falchder; ac ni chynwys i un-dyn chwaith ddangos Trugaredd yw Gymydog: Maent hefyd yn difwyno ei Enaid o bob daioni, ac yn i ddal êf i lawr mewn poenau a gofidiau, ac yn i ddiddymmu oi gwſg ac oi orffwyſdra, ac yn difetha i gnawd êf: Ac yn ddiweddaf, maent yn rhwyſtro Aberthau Duw, ac yn yſgluſo i Fendithion êf; yn anufyddhau i eiriau y Prophwydi, ac yn tramgwyddo wrth air o Dduwioldeb; canis y ddau beth niweidiol yma ydynt yn y gwrthwyneb i Orchmynion Duw: Ar hwn ai gwaſaneutho hwynt nis gall ufyddhau i Dduw, oblygid i maent yn cymyſcu meddyliau Dynion, ac yn rhodio oddiamgylch yn gyſdlad y nos ar dydd.

Fy Mhlant, Cybydd-dod ſydd yn arwain i Eulin Addoliad; canis wrth ynfydu yn nghylch Arian, i mae yn galw yn Dduwiau y rhai nid ydynt, ac yn anog y blaid glwy-

fedig

ſedig allan o fath i briſio yn dra gwael:
Canis o achos Arian i collais i fy Mhlant, ac
oni buaſeu i mi boenydio a [illegible]
Nghorph am Enaid, ac oni buaſ[illegible]
fy Nhad *Jacob*, mi a faſwn fa[illegible]
blant: Ond Duw fy Nhadau yr [illegible]
raſlawn, ac yn llawn toſturi a thrugaredd,
a wybu mae trwy anwybodeth i pechaſwn i,
o herwydd Tywyſog Cyſeiliorni am dallodd,
a mineu am gollyngais fy hûn yn rhu bell,
megis Dyn cnowdol, gan ymlygru a phechod,
nid-adnabum fy ngwendid fy hunan, eithr
mi a dybiais am danaf fy hunan nas gellid
mom gorchfygu i.

Gwybyddwch gan hynny fy Meibion, fod
dau Ysbryd yn diſgwil wrth Ddyn, ſef
Ysbryd Gwirionedd, ac Ysbryd Cyfeiliornad,
rhwng y ddau hynn i goſodir Ysbryd Deall-
dwrieth y Meddwl, priodolieth pa ûn ydiw
tueddu lle ir ewyllyſion. Y pethau ſydd yn
perthyn ei Wirionedd ac i Anwiredd ydynt
ſcrifenedig yn Monwes Dyn, a Duw ſydd
yn gwybed pob tipin o honaw, ac ni ddichon
yr ûn o weithredoedd Dynion fod yn gudd-
iedig oddiwrtho êf, canis holl ddirgel-
edigaethau Calonau Meibion Dynion ydynt
Scrifenedig o flaen yr Arglwydd. ac Ysbryd
y Gwirionedd ſydd yn dwyn Tyſtioleth or
holl bethau, ac yn cyhuddo y cwbl, ar hwn

 ſydd

ſydd yn Pechu ſydd a lloſgfa yn ei Galon, ac ni ddichon dderchafu ei Wyneb at ei F[illegible]. [illegible] fy Mhlant cerwch chwi *Levi* [illegible]chwi bara, ac nad ymddarchefu[illegible]hunain uwch i law êf rhag eich [illegible] Yr Arglwydd a roddodd imi y Deyrnas, ac ei *Levi* yr Offeiriadeth, ac a roddodd y Deyrnas dan yr Offeiriadeth. I mi a rhoddodd êf y pethau ydynt ar y Ddaiar, ac eiddo yntau y pethau ſydd yn y Nefoedd. Cyſiwch ac yw 'r Nefoedd uwch law yr Ddaiar, felly i mae yr Offeiriadeth uwch law yr Deyrnas ſydd ar y Ddaiar. Canis yr Arglwydd ai dewiſodd êf om blaen i, i neſau atto êf, i fwyta oi Fwrdd, ac i gymeryd Blaen ffrwythydd Meibion *Iſrael*, a thi a fyddi megis Môr iddo êf; canis megis ac yn y Môr i peryglir y Cyfiawn ar Anghyfiawn, y naill fath a ddelir yn Garcharorion, ar fath arall a Gyfaethogir; ac fellu caiff pob math ar Ddynion ei peryglu ynot ti, rhai yn ſoddi mewn trieni, a rhai eraill yn ymdrochi mewn hawddfyd: Canis ynot ti i rheola y Môrfilod, y rhai a lynca i fynu Ddynion fel Pyſgod, ac a ddygant Feibion a Merched ei Wyrrhyddion i Gaethiwed; a hwy a gymerant ymaith Dai, Tiroedd, Anifeilaid, ac Arian

Dynion

Dynion drwy drais; hwy a Aberthant [illegible] tranod, ac Adar gwancus crai[illegible] Gnawdiau y Praidd drwy drow[illegible] a lwyddant ac a flodeuant mew[illegible] ac a ymdderchafant drwy gybydd-[illegible] a bydd gau Brophwydi megis tymestl, y rhai a erlidiant ry holl rai Cyfiawn: Ond yr Arglwydd ai gesyd hwy yn nghyd o erbyn y Clusdiau yn i plith ei hunain, a bydd gwasdadol Ryfel yn *Israel*, am Teyrnas i geuir i fynu gan Ddiei hred, hyd oni ddelo Achubwr *Israel*, sef Duw y Cyfiawnder, fel i gorffwyso *Jacob*, ar holl Genhedloedd, mewn Tyngnhefedd, ac ef a geidw fy Nheyrnas mewn heddwch yn Dragwyddol: Canis yr Arglwydd a Dyngodd, *Na byddeu im Teyrnas i, nag im Had ddiflanu hyd ddiwedd y Byd.*

Ond mae yn ddrwg iawn genif, fy Meibion, o herwydd yr aflendid, ar traetirieth, ar eulyn addolieth a weithredwch chwi yn erbyn y Deyrnas, drwy ddilin Swyngafareddwyr a Chonsurwyr, a thrwy Addunedu eich Merched i Gythreilied twyllodrus, drwy i gwneuthur hwy yn Dywinesau, yn Swyn-wragedd, ac yn Buteinied, a thrwy eich cymysgu eich hunain a ffieidd-dra y Cenhedloedd: Am yr hyn beth yr Arglwydd a ddwg arnoch *Newyn, Haint, Marwolaeth,*

[illegible]geth, ar Gleddyf, a Digllon Warchadigeth, [illegible] friol, Gwradwydd Cyfeillion a Ge-[illegible]en a cholled och Llygaid, Lladd [illegible] Plant, Treisio eich Gwragedd, Anrheithio eich Da, Llosgu eich Temlau, Anghyfneddu eich Gwlad, ach Caethiwo chwitheu eich hunain yn mysg yr holl Genhedloedd, y rhai a Ddysbaddant rai o honoch i wneuthyr Eunuchiaid iw Gwragedd: Ond os dychwelwch chwi at yr Arglwydd mewn Edifeirwch Calon a Gostyngeiddrwydd, gan rodio yn holl Orchmynion Duw, efe a ymwel a chwi yn drugarog, ac yn garedig ach gwared chwi oddiwrth Gaethiwed eich Gelynion.

Ac yn ôl hyn i cyfodiff Seren allan o *Jacob*, ac om Hâd i a terddiff allan Wr, yr hwn a rodia megis Haul y Cyfiawnder yn mysg Meibion Dynion, mewn Tyngnhefedd, Gostyngeiddrwydd a Chyfiawnder, ac yntho êf ni cheir Pechod. Y Nefoedd a egoriff i dowalld allan Ysbryd y Fendith arno êf oddiwrth y Tâd; ac Ysbryd Gras a dowelldiff êf arnoch chwitheu, a chwi a fyddwch Blant iddo êf mewn gwirionedd, yn rhodio yn y cyntaf ar diweddaf oi Orchmynion. Dyma flagurun y Gorucha Dduw, a ffynno Bywyd pob Cnawd.

Yna Teyrnwialen fy Nheyrnas a dywyna yn eglur, ac allan och gwreiddin chwi y

terddiff

terddiff allan Lester Plannu, yn mha ûn i tyfiff i fynu Wialen Cyfiawnder ir Cynhedloedd, i Farnu, ac i Wared cynifer ac a alwo arno êf.

Ac yn ôl hynny *Abraham*, *Isaac* a *Jacob* a adgyfodant eilwaith i Fywyd, a mineu ar Twysogion fy Mrodyr, a fydd eich Teyrnwialen yn *Israel*: *Levi* yn gyntaf, mineu yn ail; *Joseph* yn drydydd, *Benjamin* yn bedwerydd, *Simeon* yn bummed, *Isachar* yn chweched; ac fell y lleill i gid. Ar Arglwydd an Bendithiodd ni. *Levi* a fydd yn Genad fy Mrhesenoldeb, *Simeon* Gallu sy Ngogoniant; *Ruben* Nefoedd, *Isachar* Daiar; *Zebulon* y Môr, *Joseph* Mynyddoedd, *Benjamin* Pebull, *Dan* Goleuadau, *Naphtali* Danteithion, *Gad* Haul y Dydd, *Aser* Oliwydden: Ac ûn Bobl a fyddant ir Arglwydd.

Belial dwyllodrus mi bydd mwuach, oblygid êf a fwrir ir Tân diddiwedd.

Ar rhai a gleddir mewn Tristwch, a gyfodant mewn Gogoniant.

Ar rhai oeddent yn Dlawd er mwyn yr Arglwydd, a Gyfaethogir.

Y rhai a ddioddefasant Brinder, a Ddiwellir.

Ar rhai a fuant Weinied, a Gadarnheir.

Ar

Ar rhai a fuant Feirw er mwyn yr Arglwydd, a Ddeffroant i fynu i Fywyd, ac a redant yn *Jacob*; ie gan lammu a neidio bwy a redant, ac a hedant megis Eryrod o lawenydd.

Ond yr Anuwiol a fydd Truſt, ar Pechaduriaid y Alarant; ar holl Bobl a Ogoneddant yr Arglwydd yn dragywydd.

Gan hynny fy Mhlant, cedwch holl Gyfraith yr Arglwydd; oblygid mae gobaith ir holl rai a rediant yn inion.

Cant a ffeder ar bymtheg o flynyddoedd ydiw fy oedran i yn marw yn eich gwydd chwi.

Na bydded ir ûn o honoch fy Nghladdu i mewn dillad coſtfawr, ac na egorwch fy Môl, o herwydd fellu i gwna Rheolwyr; ond ceriwch fi yn ôl i *Hebron* gyda chwi.

Ar y Geiriau hyn JUDA *a fy Farw; ai Blant gan wneuthur ar* ôl *pob peth a orchmynaſai, ai Claddaſant efe yn* Hebron *gyda ei Dadau.*

Iſachar

Isachar y alwau yn grouw
Yn nghyd i gid ei Blant wrth farw,
Fe a ddaede am gadw calon seingiel,
bywyd pur, ac oesau isel.

TESTAMENT *ISACHAR a wnaeth efe yw Blant wrth ei Farwoleth yn nghilch Symlrhwydd-Calon.*

COppiad o Eiriau *Isachar*; êf gan alw ei Blant oi amgylch a ddywedodd wrthynt:

Chwi Blant *Isachar*, gwrandewch eich Tad, a rhoddwch Glust i anwylyd yr Arglwydd: Myfi ydwyf y pumed Fab ei *Jacob*, yn ngwobor y Mandragorau. Oblygid *Ruben* a ddygoedd Fandragorau allan, or Maes, a *Rachel* yn i gyfarfod êf, ai cymerth hwynt oddiwrtho; yna *Ruben* a lefodd, ac wrth ei waedd êf fy Mam *Lea* a ddaeth allan, (yn awr y Mandragorau oeddent Afalau pêr aroglus, y rhai ir ydoedd

y Tir *Aram* yn i ddwyn allan yn y gwledydd uchel, wrth Ddyfroedd y Dyffrynoedd) a *Rachel* a ddywedoedd, *Nis rhoddaf yr Afalau hyn iti, canis hwynt am cynorthwyant i Blanta*: A dau ydoedd or Afalau.

Yna *Lea* a ddywedodd, *Ai nid yw ddigon iti gymeryd ymaith Wr fy Morwyndod, ond a fyni di y rhain hefyd?*

A hithe y attebodd, *Gorwedded* Jacob *gyda thi y nos hon am Fandragorau dy Fab.*

A *Lea* a ddywedodd wrthi hi, *Nag ymffrostia, ac na ymfalchia, oblygid eiddo fi ydiw* Jacob, *ac myfi ydiw Gwraig ei ieuengtid efe.*

Yna *Rachel* attebodd, *Pa fodd felly? Oni rwymwyd efe yn gyntaf a myfi? Ac onis Gwasanaethodd efe ein Tad ni bedair blynedd ar ddeg am danaf fi? Beth a wnaf iti? Canis aml ydiw dichellion a chyfrwysdra Dynion, yr hwn sydd yn myned rhagddo ar y Ddaiar; pa buasseu y peth ffordd arall, ni chawsit ti weled Wyneb* Jacob *y dydd hwn; canis nid ei Wraig efe ydwyt ti, ond fe athroddwyd yn dwyllodrus atto efe yn fy lle i; canis fy Nhad am twyllodd i, gan fy nhroi heibio y noson hono, nis gadawodd i mi i weled efe; oblygid pa buaswn i yno in ddaethe hyn i ben: Gan hynny cymer di* ûn *or Mandragorau,*

dragorau, ac yn lle y llall ydd ydwyf yn i ganiatau efe iti dros ûn *noswaith.*

A *Jacob* a adnabu *Lea*, yr hon a gan Feichiogi, a esgorodd arnsi, ac a alodd sy enw i *Isachar*, o herwydd y Cyflog.

Yna Angel yr Arglwydd a ymddanghosodd i *Jacob*, ac a ddywedodd, nas dygau *Rachel* ond dau o Feibion, oblygid iddi adel cymydeithas ei Gwr, a dewis ymattal; a pha buasseu sy Mam *Lea* heb roddi y ddau Afal am ei gymydeithas ef, hi a fuasseu yn dwyn wyth o Blant, ond oblygid hynny nis ymddug hi onid chwech, a *Rachel* ddau, am i Dduw ymweled a hi yn y Mandragorau: canis fe a wydde i bod hi yn chwenych cymdeithasu a *Jacob* er mwyn cael Hepil, ac nid er mwyn trachwan a ffleser; oblygid hi a gadwodd y Mandragorau, ac ai rhoddes i *Jacob* y dydd cyntaf, a chan hynny Duw a wrandawodd *Rachel* yn y Mandragorau, oblygid er iddi i chwantu hwynt, etto ni fwytaoedd monynt, eithr hi ai Offrymodd hwynt ei Offeiriad y Gorucha, yr hwn ydoedd yn y dyddie hynny, ac ai gosododd hwynt i fynu yn Nhu yr Arglwydd.

Yno sy Mhlant, pan ddaethym i gyflwr Gwr, mi a rodiais a Chalon inion, ac a ddaethym yn Olygwr ar Ysmonaeth sy

Nhadau, ac a ddygais iddynt ffrwythau ei Tiroedd mewn amser cyfaddas; am Tad am Bendithiodd i pan welodd efe y modd i rhodiais yn inion ac yn syml; nid oeddwn ysmala yn fy ngweithredoedd, nag yn sceler i ddrygu fy Nghymdogion, ni cheblais i undyn, ac ni ogenais i fywyd neb ar a rodie mewn symlrhwydd meddwl.

A ffan oedwn i yn ddeg ar hugain i cymerais i Wraig, o herwydd i lafur dreilio fy Nerth, nid adnabum i ddifyrwch Merch drwy drathyllwch, ond fy llafur a wnae imi gysgu yn drwm; am Tad ydoedd yn wastadol yn ymlawenhychu yn fy symlrwydd i; oblygid pa boen bynag a gymerwn, yn gyntaf or cwbl mi a Offrymwn y Blaen-ffrwyth or cyntaf-enedig or Anifeilied ir Arglwydd drwy yr Offeiriad, ac a roddwn im Tad y gweddill, ar Arglwydd a ddyblodd ei roddion yn fy Nwylo i; ie *Jacob* i hunan a wybu fod Duw yn cyd-weithio gyda mi am fy inion ymddygiad ei; canis i bob Dyn tlawd, ac i bob Dyn mewn cystydd, i rhoddais ie ffrwyth y Ddaiar a chalon seingel.

Ac yn awr fy Mhlant, gwrandewch arnaf, a rhodiwch a Chalon ac a Meddwl Syml, oblygid mi a wn fod yr Arglwydd yn cwbwl ymfydloni yntho, canis y Gwr ar Galon Syml nid ydiw yn chwenych Aur,

nag

nag yn Didroidi ei gymydog, nid yw yn chwantu amryw fwydydd, nag chwaith yn chwenych ymwychu mewn dillad, nag yn ymdderchafu ei hûn yn hir o amſer, ond yn unig ſydd gantho Lygad at ewyllys Duw; ni ddichon Ysbryd Cyfeiliornad wneuthyd dim yn i erbun êf, o herwydd nis gwyr êf pa fodd i groeſawu merch lân, rhag iddo halogi ei Feddwl ei hun, a digofaint ni feiſtrola ei Synwyr êf, a chynfigen ni thawdd moi Enaid êf; a chwaith nid yw ei Feddwl êf yn rhedeg yn gybyddus ar Elw, oblygid mae êf yn arwen bywyd inion, ac yn edrych ar bob peth a golwg ſyml, gan gau allan bob niweidiol a bydol gyfeiliornad, rhag iddo edrych dros ûn o orchmynion Duw.

Gan hynny fy Mhlant, cedwch Gyfraith Duw, a deliwch yn dynn at iniondeb, a rhodiwch rhagoch mewn dinewiedrwydd, ac na byddwch rû ymofyngar yn nirgelion yr Arglwydd, neu weithredoedd eich Cymydogion, Toſtiriwch wrth y Tlawd ar Gwan, Cerwch Dduw ach Cymydogion, plygwch i lawr eich Cefnau at Yſmonaith, byddwch ddiwid i Lafurio y Ddaiar, a ffob math ar Yſmonaith, gan Offrymu ir Arglwydd Anrhegion gyda Diolchgarwch, yr hwn a Fendithiodd y Ddaiar a chynydd, ac a newydd darddiad ffrwythau, megis ac i Bendithiodd

êf

ef yr holl Wyr Duwiol, er *Abel* hyd y dydd hwn; canis nid oes gyfran arall gwedi i roddi ei chwi ond o fraider y Ddaiar, ffrwythau pa un fydd yn dyfod drwy gymeryd poen; canis fy Nhad *Jacob* am Bendithiodd ei a daioni y Ddaiar, ac a blaenffrwyth y Cnydie.

Levi a *Juda* a Ogoneddiff yr Arglwydd yn musg Plant *Jacob*; o herwydd Duw ai plannodd ei hun ynddynt hwy, gan roddi ir naill yr Offeiriadeth, ac ir llall y Deyrnas; gan hynny ufuddhewch iddynt hwy, a rhodiwch yn inion megis ac i darfu ein Tad *Jacob*; i *Gad* hefyd i rhoddwyd dinistrio Profedigaethau *Israel*.

Fy Mhlant, mi a wn y bydd eich Plant chwi yn y dyddie diweddaf wrthod Iniondeb, a glyni wrth Gybydd-dod:

A gollwng ymaith Ddiniweidrwydd, a dilin Drygioni:

Gadel Gorchmynion Duw, a glynu wrth Belial.

Rhoddi Ymaith Ysmonaeth, a gwibio ar ol Dichellion Anwireddus:

Am hynny hwy a Wasgerir yn mhlith y Cenhedloedd, ac a ddeuant i fod yn Gaethweision yw Gelynion.

O herwydd hyn, rhybuddiwch eich Plant ai blygid, fel os pechant i gallont ddychwelyd

welyd at yr Arglwydd, o herwydd mae ef yn Drugarog, ac ai gwared hwynt, gan i dwyn hwy drachefn yw Tir ei hunain.

Wele y fi yn awr yn ddwy flwydd a chwech ugain Oed, nis gwn i Bechod marwol arnaf.

Ac ni adnabum i Ferch ond fy Ngwraig fy hûn, ac ni wneuthym Buteindra yn chwant fy Llygad.

Nid yfais i Win i Feddwi, ac ni chwenychais i ddim o bethau Dymunol fy Nghymdogion.

Ni bu ddim Twyll yn fy Nghalon, ac ni ddaeth Celwydd allan om Gwefusau.

Bum Gystyddiol gyda yr Cystyddiedig, a rhoddais om Bara ir Tlawd.

Ni Fwyteais fy Mwyd yn unig, ac ni symudais Derfynai na Chyffynyddiau Tiroedd.

Mi a fum yn Dosturiol holl ddyddiau fy mywyd, ac a ddeiliais yn Inion yn mhob achosion.

Mi a gerais yr Arglwydd am holl Nerth, a ffob Dyn megis fy Mhlant fy hunan.

Fy Mhlant, os gwnewch chwithau yn yr un modd, holl Ysbrydion Belial a ffont oddiwrthych ymaith; ac ni chaiff dim er y allo

allo Dynion drwg wneuthyr eich erbyn i orfoleddu drosoch: A chwi a ddygwch yr holl Fwystfilod gwylldion i fod yn Ddarystyngedig i chwi, o herwydd fod genych Arglwydd y Nefoedd gyda chwi, os rhodiwch chwi mewn Symlrhwydd Calon.

Yna ir ewyllysiodd iddynt fyned ai Gorph efe i Hebron, *ai Gladdu efe yno gyda ei Dadau yn yr* Ogo; *ac fellu efe a ystynodd ei Draed allan, ac a fu Farw mewn Oedran teg, a chantho ei holl Aelodau yn Gryfion ac yn Ddilus, efe a hunodd hun 'r holl Fyd.*

Zabulon

Zabulon wrth farw a ddywede,
O flaen ei Blant a ffawb a gare,
Am fod Trugaredd a Thosturi
Wrth bob Dyn yn amser Cledi.

TESTAMENT *ZABULON a wnaeth efe yw Blant wrth Farw ynghylch Tosturi a Thrugaredd.*

Y Gorchymyn a roddes *Zabulon* yw Blant, y ganfed ar bedwaredd ar ddeg o flynyddoedd ei Fywyd êf, deuddeg ar ugain o flynydde yn ôl Marwolaeth *Joseph*; êf a ddywedodd wrthynt:

Gwrandewch fi, chwi Feibion *Zabulon*, rhodd dda im Tâd ac im Mam; canis pan Genhedlwyd fi fy Nhad a gynyddodd yn fawr iawn mewn Defaid ac Anifeiliaid, oblygid y lwck dda a gafodd êf drwy y Gwiaïl brithion.

Ni fynafwn i fy Mhlant, nis gwyddwn i mi Bechi yn y dyddie hynny, canis nid

ysdyriais imi wneuthyd yn Ddrygionus drwy anwybodeth yn achos *Joseph*; ac yn hytrach ddarfod imi gelu y peth gyda fy Mrodyr, oddiwrth fy Nhad; ond pa fodd bynag mi a wulais lawer yn y dirgel oi blygid: Canis ir oeddwn yn ofni fy Mrodyr yn fawr iawn, oblygid ei bod hwy yn cyd fwriadu Lladd ar Gleddyf yr hwn a ddatguddie y gyfrinach yma: Er hynny i gid pan fynent hwi i ladd êf, mi a daer erfynais arnynt drwy ddagrau, na byddae eiddynt wneuthyr y cyfriw Ddrygioni; canis *Simeon* a *Gad* a ddaethent at *Joseph* ar feder i ladd êf, ond *Joseph* gan gwympo ar ei Liniau, a ddywedododd wrthynt: *Cymerwch Drugaredd arnafi, fy Mrodyr, Tosturiwch wrth Ymysgaroedd ein Tad* Jacob, *ac na osodwch eich Dwylo arnaf i dowalld Gwaed Gwirion*; *canis ni ffechais eich erbyn, ac os darfu imi wneuthyr ar fai, Cysdyddiwch fi a Cheryddon, ac na osodwch eich dwylo arnaf i, er mwyn* Jacob *ein Tad*. Ac êf yn dywedyd y pethau hyn, mi a gynhyrfwyd a thosduri, ac a wulais, am Calon a doddodd om mewn, a rhyddhaodd fylwedd fy Ymysgaroedd ar fy Enaid, a *Joseph* a wylodd, a mineu gyda ac êf, am Calon a gyffrodd, a Chymalau fy Nghorph a grynodd fel nad oedd ynof nerth i sefyll: A ffan welodd êf fi yn wylo. a

hwytha

hwythau yn dyfod tua ac atto êf yw Ladd, êf a ffoadd or tû ôl i mi, ac a ddeusyfodd arnynt gymeryd trugaredd arno. Yno *Ruben* gan redeg i mewn, a ddywedodd: *Fy Mrodyr, na Laddwn efe, eithr rhoddwn efe yn y Pydew sych a Gloddiodd ein Tadau,* ac ni chawsant Ddyfr, oherwydd ni chaniadhaseu yr Arglwydd i Ddyfr gyfodi yntho, er mwyn diogelwch i *Joseph*; ac fellu ei bu hyd onis gwerthwyd êf ir *Ismaliaid.* Ac yn y modd hyn ni chydunais ar Pechod hwnnw yn erbyn *Joseph*: Ond *Simeon* a *Gad*, ac eraill om Brodyr, gan gymeryd Arian am *Joseph,* a brynasant Ysgidiau a hwynt iddynt ei hunain, yw Gwragedd ac yw Plant, gan ddywedyd: *Na Frwtawn mo hono, canis gwerth Gwaed ein Brawd ni yw, ond gadewch ini i Sathru ai Fathru dan ein Traed, oherwydd iddo efe ddywedyd i bydden iddo efe Deyrnasu drosom ni, a ni a gawn weled beth a ddaw oi Freuddwidion efe:* canis mae yn Scrifenedig yn Nheirnwialen Cyfraith *Enoch* am yr hwn ni chyfodai Had yw Frawd; mi a ddattodais Esgid *Joseph,* canis pan ddaethom ni allan or *Aipht*, Gwr ieuangc a ddattodau Esgidiau *Joseph* yn y Porth, a nineu y anrhydeddem *Joseph* megis *Pharaoh*, ac nid yn inig anrhydeddem, ond hefyd aem ar ein Gliniau oi flaen êf ac a wri[illegible]en, ac

fellu ir oeddem ni yn cywilyddio yn ngolwg yr *Aiphtiaid*, o herwydd yr *Aiphtiaid* a glowſe yr holl ddrwg a gynigiaſem ac a wnaethem i *Joſeph*.

Ar ôl i fwrw êf ir Pydew, fy Mrodyr a roddaſant Fwyd ar y Bwrdd i Fwyta, ond y fi yn galaru am fy Mrawd *Joſeph*, ni ffrofais ddim bwyd dros ddau ddiwrnod a dwy noſwaith ynghyd; ac ni Fwytae *Juda* gyda hwynt, ond dal ei olugon ar y Pydew, rhag i *Simeon* a *Gad* fyned yno ai ladd êf; a ffan welſant nad oeddwn i yn Bwyta dim, hwy am goſodent ei yw gadw êf, hyd oni werthwyd êf.

Tri diwrnod a thair noſwaith i bu êf yn y Pydew heb linieth, hyd oni werthwyd êf.

Yno *Ruben* pan glybu êf i werthu yn abſenol iddo êf, a rwygodd ei Ddillad, ac a Wylodd, gan ddywedyd, *Pa fodd ir edrychaf yn Wyneb fy Nhad* Jacob? Ac yno gan gymeryd 'r Arian, fe a redodd ar ôl y Marchnatwyr, ond nis cafodd afael arnynt, oblygid iddynt hwy adel Pri-ffordd y Brenin, a myned hyd y Croes-ffyrdd cyfing, a *Ruben* ynteu ni Fwytaodd Fwyd yr holl ddiwrnod hwnnw.

Yno *Dan* yn dyfod atto êf, a ddywedodd *Nag Wyla, ac na bydded Triſt genit o herwydd*

rwydd y Bachgen, oblygid mi a wnn beth yw ddywedyd wrth eint Tad Jacob: *Ni a laddwn Funn Gafr, ac a drochyn Shecced* Joſeph *yn ei Waed efe, ac a ddywedwn wrth ein Tad, Gwel ai hon yw Shecced dy Fab, ai nad te?* Canis pan ddarfu iddynt fwriadu gwerthu *Joſeph*, hwy a ddioſgaſant Shecced ein Tâd oddiamdano ac a roddaſant am dano hēn Shecced Caethwas.

Ond *Simeon* gwedi cael gafel yn y Shecced, ni fynei i rhoddi hi ini, ond fe a fynei i thorri hi yn ddrylliau ai Gleddyf; cains ir ydoedd yn ddiglion am i fod êf etto yn Fyw, na buaſei êf gwedi i Ladd.

Yna fy holl Frodyr a gyfodaſant i fynu ynghyd, ac a ddwedaſant wrtho êf, *Pa ham na roddi hi i ni, gan weled mai dydi yn unig oedd Weithredwr y Drygioni hwn yn* Iſrael? Ac yn ôl hynny fe ai rhoddodd iddynt, a hwythau a wnaethant megis ac i cynghorodd *Dan*.

Ac yn awr fy Mhlant, ydd ydwyf yn eich rhybuddio chwi i gadw Gorchmynion Duw, ac i fod yn Drugarog wrth eich Cymydogion, a chenych Doſturi oddi mewn tu ag at bawb; ac nid yn unig tu ag at Ddynion, ond tu ag at Enifeiliaid hefyd, canis ar y cyfri hwnnw ei Bendithiodd yr Arglwydd fyfi, yn gimaint a ffan oedd fy holl

holl Frodyr yn gleifion, i mi ddiank rhag y Dolur; canis Duw sydd yn gwybod amcan pob Dyn.

Gan hynny fy Mhlant, bydded genych Dosturi yn eich Ymysgaroedd, oblygid megis ac ir ymddygo pob Dyn at i Gymydog, fellu ir ymddwyn Duw tu ag atto yntau.

Canis Plant fy Mrodyr a syrthiasant yn Gleifion, ac a fuant feirw, oherwydd *Joseph*, oblygid na ddarfuasei yw Tadau Dosturio wrtho yntau, ond fy Mhlant ei a gadwed yn iach, megis ac i gwyddoch.

A thra i bum i ar y Môr, ar dueddau *Canaan*, mi a aethum i Bysgota im Tâd *Jacob*; a ffan fyddae lawer eraill yn boddi yn y Môr, fysi a gedwid yn ddiogel·

Fysi hefyd oedd y cyntaf a wnaeth Lester Pysgota i flottian ar y Môr; canis Duw a roddes i mi Ddealldwrieth a Doethineb yn hynny, fel i gosodais i Hwylbren yn y Llester, ac a sicrirheais yr Hwiliau yn nghanol y Coed; a chan fyned o hyd gyda yr glanau, mi a Bysgottais ei Deulu fy Nhad, ori ddaethom ir *Aipht*.

Ac o ran Tosturi mi a gyfranwn om Pysgod ei bob dieithr Ddyn ar a gyfarfyddau a mi, ac os byddeu neb gwedi i eni mewn Gwlad ddieithr, neu yn Glaf, neu

Oedranis,

Oedranus, Myfi a ferwn om Pyſgod, ac ai trwſiwn yn dda, ac yn ôl i angenrheidiau pob Dyn mi ai dygwn iddynt, gan i cyſuro hwynt a thoſturio wrthynt; ac oblygid hynny Duw a wnaeth i mi ddâl llawer o Byſcod yn y Môr: Canis yr hwn a roddo iw Gymydog, a dderbyn helaethrwydd oddiwrth yr Arglwydd.

Pum mlhynedd i Pyſcottais, gan roddi i bob Dyn ar y welwn, a gwaſaneuthu Teulu fy Nhad yn ddigonol.

Yn amſer Cynhauaf i byddwn yn Pyſcotta, ac yn amſer Gauaf ei byddwn i yn porthi y Defaid gyda fy Mrodyr.

Yn awr mi a fynegaf i chwi yr hyn a wneuthym i, pan welais i Ddyn truenus yn nyfnder Gauaf, a chan fod geni doſturi wrtho, mi a ddygais Ddillad yn ddirgel allan om Ty, ac ai rhoddais ir Dyn noethlyd.

Chwithau gan hynnu fy Mhlant, cymerwch doſturi yn gyffredinol wrth bob Dyn, a danghoſwch Drugaredd ar y pethau a roddes Duw i chwi, a chyfrenwch hwynt oddiamgylch a Chalon dda; ac onis bydd genych fodd i gynorthwyo yr anghenus allan o law, etto bydded genych Doſturi a Thrugaredd oddi mewn wrtho ef: Canis mi a wn na bu fy Llaw i ddiog i roddi ir

hwn

hwn a ſae mewn eiſiau, ac i dreilio amſer gyda ac êf, yn gimaint a darfod i mi rodio y chwaneg na ſaith yſtadiau gyda 'r cyfriw gan wylo, an Calon yn ruddfanus o doſturi wrtho.

Chwithau gan hynny fy Mhlant, bydded genych ddifrifol Drugaredd oddi mewn i chwi wrth bob Dyn a fytho mewn trueni, fel i bytho i Dduw Doſturio wrthych, a chymeryd Trugaredd arnoch yr ûn modd. Oblygid yn y dyddiau diweddaf Duw a ddenfyn ei Drugaredd ar y Ddaiar, a ffa lef bynnag i caffo êf Garedigrwydd a Thrugaredd oddi mewn, yno i preſwilia êf; deliwch ſulw, canis cimaint ac a ddanghoſo Dyn o Drugaredd yw Gymydog, cimaint a hynny a ddengus Duw iddo yntau drachefn.

Ac yno pan ddaethom ni i wared ir *Aipht*, *Joſeph* ni feddyliodd am ein drwg ymddygiad atto êf, ond pan im gwelodd i Galon a gynheſodd, ar ba ûn edrychwch chwi fy Mhlant; a dyſcwch anghofio niwed a wneler i chwi; cerwch y naill y llall, ac na bydded i yr ûn o honoch feddwl am ddrwg ymddygiad y llall, canis hyn ſydd yn torri yr ûndeb, ac yn anfydloni cenedl, ac yn cythryblio y meddwl; canis yr hwn ſydd yn cofio cam a baſiodd, ſydd heb ymyſgarodd

trugaredd.

trugaredd. Deliwch sulw ar y Dyfroedd, a gwelwch y modd i golchant ymaith y Tyfod pan fytho y Cerrig ar Trowsdiau yn symyd oddiwrth ei gilidd. Ac os i amriw ffrydiau i troir Nant, i mae y Ddaiar yn ei sugno i fynu, ac fellu yn dyddimu: Ac fellu i bydd i chwithau os ymrenwch yn eich musc eich hunain; gan hynny nag ymrenwch eich hnnain yn ddau Ben, canis nid oes ond ûn Pen i bob Creadur ar a greodd Duw, fe roddwyd ei Ddyn ddwy Ysgwydd, dwy Law, a dau Droed, ond etto yr holl Aelodau ydynt yn ufyddhau ir un Pen.

Ond ir ydwyfi yn gwybod wrth Scrifenadau fy Nhadau, y bydd i chwi yn y dyddie diweddaf ymadel oddiwrth yr Arglwydd, ac ymranu yn *Israel*; gan ddilin dau Frenin, a gweithredu pob Drygioni, gan addoli pob math ar Eulynod, ach Gelynion ach cymerant chwi yn Garcharorion, a chwi a eisteddwch yn mlhith y Cynhedloedd mewn pob math ar Drieni, Gorthrymder, a Thristwch meddwl.

Ac ar ôl hynny i cofiwch chwi yr Arglwydd, ac ir Edifarhewch, ac êf ach dychwel chwi drachefn; oblygid mae êf yn Drugarog ac yn llawn Tosturi, ac nid yw êf yn mesyrio ar Ddrygioni Meibion

 Dynion,

Dynion, oherwydd Cnawd ydynt hwy, ac Ysbrydoedd Cyfeiliornus sydd yn ceisio i twyllo hwynt yn ei holl weithrediadau.

Ac yn ôl hynny Duw ei hûn a gyfyd attoch chwi Oleini Cyfiawnder, ac Iechyd a Thrugaredd sydd yn ei Gosbedigaethau êf; ac efe a weryd yr holl Bobl oddiwrth Gaethiwed Belial, ar holl Ysbrydoedd Cyfeiliornus a fethrir i lawr dan Draed, ac efe a ddychwel y Cenhedloedd i ddilin ar i ôl êf, a chwi a gewch weled Duw mewn agwedd Dyn; canis Duw a ddewisodd *Jerusalem*, a Duw ydiw ei enw êf: Chwi drwi eich Geiriau Drygionus ai anogwch êf i Ddigofaint, a chwi a fwrir ymaith hyd amser cwbl Cyflawnder.

Ac yn awr fy Mhlant, na fyddwch Drist oherwydd fy Marwolaeth ei, na Ddigalonwch chwaith am fy mod i yn ymadel a chwi; canis myfi a gyfodaf drachefn yn eich musc, megis Twysog yn nghanol fy Llwyth, yn musc cynifer ac a gadwant Gyfraith yr Arglwydd, a Gorchmynion *Zabulon* ei Tad: Ond am y Drygionus, Duw a ddwg arnynt Dân Tragwyddol, ac ai Dinisdria hwy yn Dragowydd.

Wele y fi yn dychwelyd im Gorffwusfa, fel i gwnaeth fy Nhadau:

Ac

Ac yn awr, ofnwch chwithau yr Arglwydd eich Duw, ach holl Nerth holl ddyddiau eich Bywyd.

Ac fel ir ydoedd efe yn Llafaru y Geiriau efe a hunodd yw unig lafhad, ai Feibion ai rhoddasant efe mewn Arch, ac ai dygasant efe yn ôl *i* Hebron, *ac ai Claddasant efe yno gyda ei Dadau.*

Dan

Dan *y adawodd ddau Orchymyn*
Yn mlhith ei Dilu, a dalae i dilin,
Er mwyn cilio oddiwrth y Celwydd,
Dig a Llid, a lled Ynfydrwydd

TESTAMENT *DAN a wnaeth efe yw Blant wrth ei Farwolaeth ynghylch Digofaint a Chelwydd.*

Coppiad o Eiriau *Dan*, y rhai a lafarodd êf wrthynt yn ei ddyddiau diweddaf, yn y bumed flwyddyn ar ugain a chant oi Fywyd, efe a alwodd ei Lwyth yn nghyd, ac a ddywedodd :

Chwi Blant *Dan* gwrandewch ar fy Ymadroddion, a rhoddwch Gluft ei Eiriau fy Ngenau : Mi a hoffais yn fy Nghalon, ac a ddanghofais yn fy holl Fywyd y pethau fydd dda, oherwydd gwirionedd yn nghyd ac iniawn ymddygiad fydd yn gwir fodloni Duw. Myfi a gafeais bethau niweidiol, megis Celwydd a Digofaint, oblygid ei bod yn dyfcu ei Ddyn bob math ar Ddrygioni.

Ydd

Ydd ydwyfi y dydd hwn yn cyfadde i chwi fy Mhlant, fy mod i yn llawen yn fy nghallon ar Farwolaeth *Joseph,* y Gwr da iniawn hwnnw; ac ir oeddwn i yn ymlawenhychu pan werthwyd êf, o herwydd fy Nhad ai care yn fwu na nyni, am hynny Ysbryd Cynfigen a Balchder a ddywedodd wrthyf, *Ir wyt di yn Fab iddo yn gufdlad ac yntau;* ac ûn o Ysbrydoedd Belial a weithiodd gyda mi, gan ddywedyd, *Cymer y Cleddyf hwn a Lladd* Joseph, *a ffan fytho efe marw dy Dad ath* gâr *dithau;* dyma yr Ysbryd Cynfigenus hwnnw am cynghoredd ei i ddifetha *Joseph,* fel i difetha Lewpart Fynn: Ond Duw fy Nhad *Jacob* ni roddodd mo hono yn fy Llaw ei, ac nis gadawodd êf i mi i gael êf yn unig, fel i difethwn i ddwy Deirn-wialen yn *Israel,* drwy weithredu y fath Ddrygioni.

Ac yn awr fy Mhlant, ir ydwyf yn dywedydd i chwi mewn gwirionedd, oni bydd i chwi eich cadw eich hunain oddiwrth Ysbryd Celwydd a Digofaint, a chari Gwirionedd, a hîr Ymaros, chwi a ddifethir.

Canis dall yw Digofaint, fy Mhlant, ac ni eill ûn Dyn digllongar edrych yn wyneb Gwirionedd, o herwydd pa baent Tad neu Fam iddo, etto mae yn i cyfri hwynt oll yn Elynion iddo.

Er i fod yn Frawd iddo, etto nid adnebydd mo honaw.

Ped fae êf Proffwyd ir Arglwydd, etto nid ufuddheiff êf iddo.

Er ei fod êf yn Wr Cyfiawn, etto nis gwneiff êf gyfri o honaw.

Ac er ei fod êf yn Gyfaill iddo, etto nid yw êf yn yſtyried hynny: Canis Yſbryd Llidiowgrwydd ſydd yn i amgylchu êf â maglau Cyfeiliornad, gan dallu ei Lygaid naturiol êf, a thywyllu Llygaid ei Feddwl êf drwy dwyll, a rhoddi iddo êf olygon oi wneuthyriad ei hunan.

Yn mha beth i mae êf yn cibddallu ei Lygaid êf? Mewn caſineb Calon; oblygid i mae êf yn rhoddi iddo galon hunanol yn erbyn ei Frawd yw groiſi êf, ac yw gynfigenu êf.

Am hynny fy Meibion, Llid ſydd beth drygionus, oherwydd mae êf yn dyfod i fod yn Enaid ir Enaid, ac yn daroſtwng y Corph iddo ei hûn, drwy feiſdroli dros yr Enaid, ac yn rhoddi gallu ir Corph ei wneuthyr pob drygioni; a ffan weithredo yr Enaid, i mae yn cyfiawnhau yr hyn a wnelo, o herwydd nid ydiw yn gweled.

Gan hynny yr hwn ſydd Lidiog, os bydd êf Gwr Galluog, i mae gantho allu tridyblig yn ei Ddigofaint: ûn drwu gyn-

orthwy

orthwy a chmorth ei Weision: ûn arall drwy ei Gyfoeth, a ffa ûn i mae yn perswaidio Dynion, ac yn gorchfygu ei anghyfiawnderau: Ar trydydd drwy natur ei Gorph, yr hon o honi ei hunan sydd yn gwneithyr drygioni.

Ac er na bytho y Dyn yr hwn sydd ddigllon, ond Gwr tlawd, etto i allu naturiol êf a ddublir: O herwydd yr unrhiw Ysbryd sydd beunydd yn gyru yn mlaen ei ddrygioni, drwy berî yw weithredodd êf ymgymharu a Chelwydd.

Ac am hynny ystyriwch allu Digofaint, ac mor ofer ydiw: Oblygid mae yn chwerw yn yr ymadrodd, ac yn rhodio ar ddeheulaw Satan, fel i gweithredir ei weithredoedd êf mewn anffyddlondeb a Chelwydd. Canis i mae Satan yn gyntaf yn brathu drwy ymadroddion, a ffan unwaith ei pigo êf ûn yn mlaen, i mae êf yn ei nerthu êf i weithredu, ac yn blino ei ddealldwrieth a chwerw bigiadau a cholledion, ac felly yn annog ei feddwi êf i anfesurol Ddigofaint.

Am hynny pan ddywed' eich erbyn undyn, na chynhyrfer chwi i Digofaint; neu pan ganmholer chwi megis Gwyr da, nag Ymddarchefwch, ac nach newidier i Wantawrwydd, nag i Wylldineb Wynebpryd; canis pan glowo Dyn beth an-hoffgar gantho,

tho, i mae yn gyntaf yn brathu, ac yn cynhyrfu ei Feddwl fellu, hyd oni thybio fod gantho achos cyfiawn i ddigofaint.

Yn awr gan hynny fy Mhlant, os bydd i chwi fyrthio i ddim colled, neu rwyftyr, na byddwch allan o ymynedd, canis i mae Ysbryd anymyneddgar yn peri ei Ddynion chwantu ar ôl y pethau y aethant heibio, a digio eifiau i cael hwynt: Am hynny dioddefwch eich colledion yn ewyllyfgar, ac ac na byddwch afionydd oi blygid, o herwydd afionyddwch a bair ddigofaint ac anwiredd; a bod ac Wyneb dau ddyblig fydd ddrwg; i mae digofaint ac anwiredd yn fiarad y naill ar llall, i flino y dealldwrieth: Oblygid pan fytho y Meddwl yn cael i rwyfdro gan anfodlonrhwydd, i mae yr Arglwydd yn ymadel ag êf, a Belial yn cael Arglwyddiauthu arno êf.

Gan hynny fy Mhlant, cedwch Orchmynion a Chyfreithiau yr Arglwydd, a gochelwch anwiredd a chafewch êf, fel i prefwilio yr Arglwydd ynoch chwi, ac i cilio Belial ymaith oddiwrthych; dyweded pob ûn o honoch y gwir wrth i Gymydog, fel na fyrthioch i fewn rhwyfdyr yn ewyllyfgar, ac fellu i cewch fod mewn Llonyddwch, a chwi a gewch Dduw yr Dangnhefedd, ac ni lwydda Rhyfel eich erbyn: Cerwch

chwitha

chwithau yr Arglwydd holl ddyddiau eich Bywyd, a cherwch y naill y llall a Chalon gowir.

Canis ficcir yw genyfi y bydd i chwi yn y dyddiau diweddaf ymadel oddiwrth yr Arglwydd, a rhodio mewn drygioni, gan wneuthyr ffieidd-dra, drwy weithrediad Ysbrydoedd Twyllodrus ynoch: Canis mi a Ddarllenais yn *Enoch*, mae Satan ydiw eich Twysog chwi; ac y bydd i holl Ysbrydoedd Godineb a Balchder ymegnio i osod rhwydau i faglu Meibion *Dan*, i wneuthur iddynt hwy Bechu oflaen yr Arglwydd.

Ond fy Mhlant, glynwch chwi wrth *Levi*, ac edrychwch arno ef yn mhob peth.

Plant *Juda* a gymerant ymaith eiddo Dynion eraill, megis Llewod, drwy Gybydd-dra; ac oblygid hynny ir arweinir chwi gyda hwynt i fewn Caethiwed; ac yno i dderbyn holl blaue yr *Aipht*, a holl ddrwg feddwl y Cenhedloedd.

Er hynny chwi a ddychwelwch at yr Arglwydd, ac a gewch drugaredd, ac ef ach dwg chwi yw le Sainctaidd, ac a gyhoedda heddwch i chwi.

Ac Iachus Achybieth a derddiff allan i chwi o Lwuthau *Juda* a *Levi*, ef a wneiff Ryfel yn erbyn Belial, ac a rydd ein Gwyr

O Ieu-

Ieuangc ni y Fuddigolieth yn yr ymddial; ĕf a weryd gaethion Eneidiau ei Seinctiau oddiwrth Belial, ac a dru eich angrhediniol Galonau at yr Arglwydd, ac a rydd heddwch tragwyddol ir rhai y alwant arno.

Ar Seinctiau a orffwusant yntho ĕf, ar Cyfiawn a ymlawenhycha yn *Jerusalem* Newydd, yr hon a Glodfora Dduw yn dragywydd.

A *Jerusalem* ni bydd mwyach yn ddifrod, ac ni arweinir *Israel* i gaethiwed, oblygid yr Arglwydd a fydd yn wastadol yn musg Dynion yn ei ganol êf; a Sainct *Israel* a Deyrnasa drosoch chwi mewn Isder a Thylodi, ar hwn a gredo yntho êf yn ddiau a Deyrnasa yn y Nefoedd.

Ac yn awr fy Mhlant; ofnwch yr Arglwydd, a gochelwch Satan ai Ysbrydion; a nesewch at Dduw, ac at yr Angel yr hwn fydd yn esgusodi *Israel*, canis ĕf ydiw y cyfryngwr rhwng Duw a Dun, i osod tyngnhefedd yn *Israel*; ĕf a saif i fynu yn erbyn Teyrnas y Gelyn, am hynny y bydd ir Gelyn lafurio i ddadymchwel pawb oll ar y alwant ar enw yr Arglwydd; canis efe fydd yn gwybod mae pa bryd bynnag i diflano *Israel*, yno i bydd diwedd ar Deyrnas ei

Elynion

Elynion ef: Ond yr unrhiw Angel a Nerthiff *Israel*, fel na ddel ef i ddiwedd drwg.

Ar pryd hynny y bydd i *Israel* ymadel oddiwrth Anghyfiawnder, ar Arglwydd a ymwel ar cyfriw a wnelont ei ewyllus ef yn holl leoedd *Israel*, ie ac yn mufg y Cenhedloedd, ai enw ef a fydd Yr *Achubwr*.

Gan hynny fy Mhlant, ymgedwch oddiwrth Ymddygiadau Terfyfglyd, a rhoddwch oddiwrthych Lîd a ffob Anwiredd yn mhell: Cerwch Wirionedd a Mwuneidddra, ac edrychwch beth a glowfoch gan eich Tadau, a rhoddwch chwithau hynny i fynu eich Plant, fel i bytho ei Dad Cenhedlaethau eich derbyn chwi: Canis ir ydoedd ef yn gowir, yn hir ymarhous, yn addfwyn, ac yn ifel, ac yn ddyfgawdwr Cyfraith Dduw drwy ei weithredoedd ei hun.

Gan hynny ymadewch a ffob Anghyfiawnder, fel y bytho i chwi lynu wrth Gyfiawnder Cyfraith yr Arglwydd, a Chleddwch fi gyda fy Nhadau.

Ac yn Llafaru y pethau hyn, efe ai Cyfurodd hwynt, ac a hunodd hun yr holl Fyd; ai Feibion ai Claddafant efe, ac a

 ofodafant

oſodaſant ei Eſgyrn eſe wrth Eſgyrn Abraham, Iſaac *a* Jacob.

Ac megis ac i Prophwydodd Dan *iddynt hwy, i bydden iddynt ryw amſer Ysgluſo Cyfraith Dduw, ac ymddieitho oddiwrth ei Hiliogaeth, a Gwlad Genedigeth* Iſrael, *ac felly i digwyddodd.*

Naphtali

Naphtali yw yr hwn ſy yn dywedyd
Wrthit ti, ai Blant drwy yr holl ſyd,
Am gyd rodio mewn daioni
Yn y rheol a rowd i ti.

COppiad o Deſtament *Naphtali* yn mherthynas y pethau i ſoniodd êf am danynt yn niwedd ei amſer, yn y ganfed ar ddauddegfed ar ugain o flynyddoedd ei einioes êf: Yn nyfodiad ei Blant êf ir ûn man, ar y pedwerydd dydd or ſeithfed mis, ac êf etto yn ei iechyd, a orchmynodd wneuthyr Gwledd goſtfawr, a ffaratoi ymheuthynfwyd. Y bore pan ddeffrodd êf oi gwſg, oherwydd i fod êf wrth ddrws Marwolaeth, efe a folodd yr Arglwydd yr hwn ai nerthaſeu êf ac a ddechreuodd lefaru wrth ei Blant fel hûn:

Fy Mhlant, rhoddwch Gluſt ei *Naphtali*, gwrandewch Eiriau eich Tad: Fe am ganwyd o *Bilha*, ac oherwydd i *Rachel* ddeilio yn gyfrwys yn rhoddi *Bilha* ei *Jacob* yn i lle ei hûn, a *Bilha* a eſgorodd arnafi ar Arffed *Rachel*; am hynny im galwyd

Nephtali:

Nephtali: a *Rachel* am carodd i, am fy ngeni ar ei Harffed; hi am cusane i pan oeddwn yn fychan, ac a ddywede, *Duw a wnel i mi weled brawd i ti allan om Croth i megis dydi*: oherwydd pa ham *Joseph* oedd debig i mi yn mhob peth, yn ôl erfyniad *Rachel*.

Bilha fy'Mam oedd Ferch *Rotheus*, Brawd *Debora*, Mam-faeth *Rebecka*, a hi a anesid ar yr ún diwrnod a *Rachel*: *Rotheus* oedd *Galdean*, o Genedl *Abraham*, yn addoli Duw, yn Wr rhydd ardderchog.

Ond pa fodd bynag, yn gimaint ai fod êf gwedi i gymeryd yn Garcharor, *Laban* ai prynodd, ac ai Priododd a Morwyn gaeth iddo, ai henw hi oedd *Efe*, yr hon a ymddug iddo Fab, yr hwn y alwodd êf *Zeliphas*, yn ôl henw y Castell yn mha ún i daliesid êf: Yn ôl hynny hi a ymddug *Bilha*, hon pan i ganwyd a elwid gan ei Mam, *Y Forwyn newydd brysur*, oherwydd i bod yn brysur at y Fron pan i ganwyd.

Ac oherwydd fy mod ie mor fuan ar Draed a Charw, fy Nhad *Jacob* am pwintiodd i redeg i bob achosion a negesau, ac am Bendithie i dan enw y Carw.

Oherwydd megis ac i gwyr y Crochenydd pa faint a gynwys i Lester êf, ac a dymera y maintioli or Clai yn ôl hynny; fellu

fellu i mae 'r Arglwydd yn gwneuthyr Corph Dyn yn gyfattebol ir Ysbryd a drefno êf yntho, ac yn cymhesuro yr Ysbryd at allu y Corph, fellu fel nad oes ragor anghymhesurdeb rhyngthynt; oherwydd holl Greaduried yr Arglwydd a wnawd wrth bwuse, wrth fesur a threfn.

Ac megis ac i mae y Crochenydd yn gwybod gwasaneth pob ûn o honynt, i ba beth i maent gymesura; fellu i mae yr Arglwydd yn adnabod y Corph, pa cyn belled i mae êf yn gymwys i ddaioni, a sta bryd i mae êf yn dechreu mewn drygioni.

Canis nid oes ûn Creadur rhesymol nag anrhesymol, nad ydiw yr Arglwydd yn i adnabod; canis êf a greodd yr holl Ddynion ar ei Ddelw ei hûn:

Ac fel i butho Nerth Gwr, fellu y bydd ei Waith êf:

Ac megis ac y bytho ei Ewyllus êf, fellu y bydd ei Weithred êf:

Ac fel y bytho ei Ddyfais, fellu y bydd ei Weithrediad:

Fel y bytho ei Galon êf, fellu y bydd ei Enau:

Fel y bytho ei Lygaid êf, fellu y bydd ei Gwsg:

Ac fel y bytho ei Feddwl, fellu y bydd ei Siarad:

Naill

Naill ai am Gyfraith yr Arglwydd, ai am Gyfraith Belial.

Gwelwch pa ragorieth ſydd rhwng Goleini a Thywyllwch, neu rhwng Gweled a a Chlowed; y cyfriw ſydd mewn Gwr a Gwraig.

Ac ni ddylid dywedyd fod dim chwerwder mewn un peth, nag yn yr Wyneb, nag mewn dim or fath bethau; oblygid Duw a wnaeth bob peth yn dda yn i rheol neu ei gradde ei hunain; efe a oſododd bump o ſynhwyrae yn y Pen, ac a gyſylldodd y Pen wrth y Gwddf, ac ai gorchgyddiodd ef a Gwalld, yn Ogoniant iddo.

Ac yn mhellach, efe a ddarparodd y Galon i ddoethineb, ar Bol i waghau yr yſtwmog, y Ddwyfron i iechyd, yr Afu i ddigofaint, y Buſtl i chwerwder, y Dduag i chwerthiniad, yr Arenau i Gyfrwyſder, y Lwynau i nerth, yr Aſſenau i degwch, ar Had i lyſtiwrwydd.

Ac fellu fy Mhlant, gwnewch bob peth mewn trefn, ac yn ofn Duw: ac na wnewch ddim yn ddi-reol mewn gwawd, na chwaith allan oi amſer cyfaddas: Canis nid elli orchymyn Llygaid i weled, ac ni elli chwaith wneuthyr gwaith y Goleini yn y Tywyllwch.

Am

Am hynny na ffrysurwch i ddifwyno eich Gweithredoedd drwy Gybydd-dod, nag i dwyllo eich Eneidiau a Siarad ffolineb: Canis drwy gadw distawrwydd gyda chalon lân, i byddwch abl i wneuthur ewyllus Duw, ac i fwrw ymaith ewyllus y Diafol; yr Haul, y Lleuad, y Ser nid ydynt yn torri moi rheol, fellu na thorwch chwithau Gyfraith Duw yn rheol eich Gweithredoedd.

Y Cenhedloedd drwy fyned ar gyfeiliorn, a gadel yr Arglwydd, a newidiasant ei trefn, ac a ganllynasant Foncyffion, Meini, ac Ysbrydion Cyfeiliornus:

Ond na wnewch chwi fellu fy Mhlant, gwybyddwch mae eich ûn unig Dduw sydd Arglwydd yn yr Wubrenau, ac ar y Ddaiar, yn y Môr, ac ar yr holl Greaduriaid, canis efe ydiw ei gwneuthurwr hwynt.

Ac na byddwch debig i *Sodom* yr hon a neweidiodd reol i naturieth; a hwynt hwy y rhai a felldithiodd Duw yn y Diliw, gan wneuthyr y Ddaiar yn anghyfanedd ac yn ddiffrwyth er i mwyn hwynt.

Fy Mhlant, ir ydwyf i yn dywedyd y pethau hyn, o herwydd i mi ddarllen yn Sainctaidd Scrifenadau *Enoch*, y bydd i chwithau hefyd ymadel oddiwrth yr Arglwydd, a rhodio yn annuwioldeb *Sodom*,

ar Arglwydd a ddwg gaethiwed arnoch chwi, fel i gwasaneuthoch chwi eich Gelynion, ac eich gorthrymer a ffob math ar gystydd a phoen, hyd onis diflaner chwi yn gwbl oll:

A ffan wneler chwi yn ychydig, ac yn anamal, chwi a ddychwelwch at yr Arglwydd, a chwi adnabyddwch eich Duw, ac yntau ach dwg chwi drachefn eich Tîr eich hunain, yn ôl ei amriw drugareddau.

A bydd pan ddelont i wlad ei Tadau, ir anghofiant yr Arglwydd drachefn, ac ymddwyn yn annuwiol, fel i bytho ir Arglwydd i gwasgaru hwynt hyd wuneb yr holl Ddaiar, hyd oni ddelo Gwr, yn nhrugaredd yr Arglwydd, yr hwn a dowalld allan drugaredd a chyfiawnder ar yr holl Bobl, yn gysdlàd yn mhell ac yn agos.

Canis yn y daugenfed flwyddyd om bywyd, ar Fynydd yr *Olewydd*, or tû dehau i *Jerusalem*, mi a welais yr Haul ar Lleuad yn sefyll i fynu yn llonydd, ac wele *Isaac*, Tad fy Nhad, a ddywedodd wrthym, *Dowch yma yn brysur, a chymered pob* ûn *ei afel yn* ôl *ei allu, oblygid fe a ellir dal yr Haul ar Lleuad*: Ac ni a ddaethom yn nghyd i gid, a *Levi* dan redeg a ddaliodd yr Haul, a *Juda* gan neidio i fynu a gymerth afel yn y

Lleuad,

Lleuad, a hwnt hwy ill dau a dderchafwyd i fynu wrthynt; a ſtan ddaeth *Levi* fel yr Haul, rhyw Wr ieuangc a roddodd iddo ddeuddeg cangen o Balmwydd, a *Juda* a ddiſgleiriodd fel y Lleuad, a dauddeg trawſt ydoedd dan ei draed êf; a *Levi* a *Juda* gan redeg yn nghyd, a welſant y naill y llall. Ac wele Tarw ydoedd ar y Ddaiar a chantho Gyrn mawr, ac adenydd Eryr ydoedd ar ei Gefn êf, a ni a geiſiem i ddal êf, eithr nis gallem; ond *Joſeph* gan lammu ôn blaen ni ai dalie êf, ac a ymdderchafae i fynu arno êf. Ac wele Scrifen Sainctaiddd a ymddanghoſodd ini, yn dywedyd, Yr *Aſſiriaid, Mediaid*, yr *Elemitied, Geilathitied, Caldeaid*, ar *Siriaid*, a ddaliant Deirn-wialen *Iſrael* mewn caethiwed.

Ac ar ôl hynny, yn mhen y ſaith mis, y gwelais i ein Tad *Jacob* yn ſefyll ar Fôr *Jamma*, ai Feibion gida ac êf; ac wele Long yn dyfod heibio, yn llawn o Gig ſych, heb na Moriwr na Llywydd, ar y Llong ir ydoedd yn Scrifenedig, *JACOB*, an Tad a ddywedodd wrthym, *Gaderch i ni fyned in Llong*; a ſtan oeddem ni ynddi temeſtl greulon a gododd gyn wynt chwerw nerthol, an Tad yr hwn ydoedd yn dal y Llyw a ddiangodd oddiwrthym, a nincu yn cael ein coithi gan y towydd, a ſwriwyd ir Môr,

an Llong ni a lenwyd a dyfr, ar towydd a gurodd ac a dorrodd arnom ni o bob-tu; a *Joseph* a ddiangodd allan yn y Cwch, a ni oll a wasgarwyd ar ddauddeg Ysdyllen; a *Levi* a *Juda* ydoedd yn ein plith; ac fellu ein gwasgarwud ni i bob porth, a *Levi* a wisgwyd a Sach-lien, a Weddiodd drosom oll at yr Arglwydd; a chan gynted ac i gostegodd y demestl, y Llong a ddaeth yn brysyr i Dîr, ac wele ein Tad *Jacob* a ddaeth, a ni a lawenychasom oll yn nghyd o ûn meddwl.

Mysi a adroddes im Tad y ddau Frwyddwyd hyn, ac êf a ddywedodd wrthif, *Y pethau hyn sydd raid i cyflawni yn ei hamser, ac* Israel *sydd raid iddynt oddef llawer o bethau.* Yno êf a ddywedodd yn mhellach, *Ydd ydwyfi yn credi fod* Joseph *etto yn fyw, canis ir ydwyf yn gweled fod yr Arglwydd yn wastadol yn i gyfri efe gyda ni*: Ac efe a ddywedodd, *Ir ydwyt ti yn fyw fy Mab* Joseph, *ond etto nid ydwyf fi yn dy weled ti, ac nid wyt tithau yn gweled* Jacob *yr hwn ath cenhedlodd.* Ac yn wir fe a wnaeth i mi wylo ar y geiriau hynny, am Ymsgaroedd a nynnodd om mewn, i ddatguddio iddo êf ddarfed gwerthu *Joseph*, ond ir oeddwn i yn ofni fy Mrodyr.

Wele

Wele fy Meibion, mi a ddanghosais i chwi yr amseroedd diweddaf, ar holl bethau a wnelir yn *Israel*.

Chwithau gan hynny gorchmynwch eich Plant fod yn gymwynasgar ei *Levi* ac ei *Juda*: Canis oddiwrth *Juda* i terddiff i fynu Iachadwrieth daionus ei *Israel*, ac yntho êf i Bendithir *Jacob*; canis drwy ei Deirnwialen ir ymddengus Duw, ac i preswilia yn musc Dynion ar y Ddaiar, i waredu Praidd *Israel*, ac i gasglu y Cyfiawn oddiwrth y Cenhedloedd.

Fy Mhlant, os gwnewch yn dda, Dynion ac Angylion ach Clodforant, ac ach Bendithiant, a Duw a ogoneddir och plygid chwi yn musg y Cenhedloedd; y Diafol a ffu ymaith oddiwrthych, ar Bwystfilod a fyddant ach arswyd arnynt, ar Angylion ach derbyniant; canis megis ped fae Gwr yn dwyn i fynu ei Blentyn yn dda, i mae yr Plentyn yn ymdrechu bob amser i fod yn ddiolchgar, ac i feddwl am hynny; fellu am waith da, mae coffadwrieth da gyda Duw.

Ond am yr hwn nid ydiw yn gwneuthyr yn dda, Dynion ac Angylion ai melldithia, a Duw a ddianrhydeddir drwyddo êf yn mysg y Cenhedloedd, ar Diafol ai meddianna êf megis Llester Priodol, ac Offeryn iddo ei hûn; ar holl Fwustfilod a feistrolant

lant arno êf, ar Arglwydd ai caſeif êf. Canis Gorchmynion y Ddeddf ydynt o ddau ſath, ac a gyflownir mewn gweithred; canis i mae amſer i Wr i ymgymdeithaſu ai Wraig, ac amſer i beidio a hi, fel i byddo iddo i roddi ei hûn i Weddio: i mae dau Orchymyn a genhedla Bechod, onis gwneir hwynt yn i pryd ai trefn, ac fellu i mae yn y Gorchmynion eraill.

Gan hynny byddwch chwi ddoethion a deallus yn yr Arglwydd, gan adnabod rheol ei Orchmynion ai Gyfreithiau êf yn mhob peth, fel i bytho i Duw eich caru chwi.

Ac wedi iddo Orchymyn iddynt lawer o bethau or ſath, eſe a ddeuſyſodd arnynt fyned ai Eſgyrn eſe i Hebron, *ai Gladdu eſe wrth ei Dadau; ac ſellu yn Bwyta ac yn Yfed a Chalon lawen, eſe a orchguddiodd ei Wyneb, ac aſu Farw; a fflant* Naphtali *a wnaethant bob peth megis ac i Gorchmynodd iddynt.*

Gwrando

Gwrando ar Gad *a gochel Gynen,*
Nâd *ith Fynwes Falais filen,*
Godde Gam, na ddygun Ddigia,
Duw ei hûn *y casbeth Cosba.*

TESTAMENT *GAD a wnaeth efe yw Blant wrth Farw yn nghylch Cynfigen.*

COppiad o Dystiolaeth *Gad* ac or pethau a Lefarodd wrth ei Blant, yn y ganfed ar seithfed flwyddyn oi Fywyd, gan ddywedyd:

Mysi oeddwn y seithfed Mab i *Jacob*, ac oeddwn gyfarwydd a chruf i Figeilio Defaid; ydd oeddwn i yn cadw y Praidd y nos, ac os deuae ún Llew, neu Lewpart, Blaidd, neu Arth, neu ryw Fwystfilod gwylldion ar ein Praidd, mi a redwn atto, ac ai Lladdwn.

Joseph hefyd a fu gyda ni yn porthi y Defaid yn nghylch deg diwrnod ar hugain, a hwn

hwn ydoedd dyner, o herwydd gormod gwres, a syrthiodd yn glaf, ac aeth adref at ein Tad i *Hebron*, yr hwn a leteuodd êf ar i ben i hûn, am i fod yn i garu êf.

A *Joseph* a ddywedodd wrth ein Tad nî, fod Meibion *Bilha* yn afradloni ei Dda êf yn *Zilpha*, ac yn gwneuthyr difrod o honynt heb wybod i *Juda* ac i *Ruben*; canis gwybod ir oedd êf ddarfod i mi achub Oen allan o Safn yr Arth, ac a leddais yr Arth, ac o herwydd nas gallae fyw (ar peth am blinodd i) ni ai Lladdasom, ac ai bwytasom; ac êf a ddywedodd hynny in Tad, an Brodyr y anfodlonodd yn ddirfawr wrth ei waith êf, ie hyd y dydd i gwerthwyd êf ir *Aipht*; ac Ysbryd Cynfigen ydoedd yno fi yn gimaint, ac nad allwn i gael yn fy Nghalon wrandawiad i *Joseph* i siarad, nag edrych arno, o herwydd iddo achwyn arnom yn gyhoeddus am fwyta yr Oen heb *Juda*: i fod yn fyrr, êf a wnae ein Tad goilio pob peth ar y ddywede êf.

Ond yn awr fy Mhlant, ydd wyfi yn cydnabod fy Mhechod, fy mod yn fynych yn chwenych i Ladd êf, o herwydd casineb oedd geni ein Calon iddo êf, ac ir oeddwn i yn hollawl heb drugaredd tua ac atto êf; ar achos ein mawr Gynfigen i iddo oedd, o herwydd i Freuddwydion êf: am hynny

mi

ni a fynnwn i ddifetha ef fel i pawr yr Ych Welldglas y Ddaiar; ac am hynny *Juda* a mineu ai gwerthasom ef ir *Ismaeliaid* am ddeg ar hugain gilderne, yr hyn yw chwe-ffunt, o ba rai nyni a gadwasom yn ddirgel ddeg, ac a ddangosasom ein Brodyr yr ugain eraill; ac fellu Cybydd-dod a wnaeth i ni ewyllysio ei Farwolaeth ef: Ond Duw ein Tadau ni ai gwaredodd ef om dwylo ei, ir pwrpas na chawn wneuthyd y fath ddrygioni yn *Israel*.

Ac yr awr hon fy Mhlant, rhowch Glusd ei Eiriau Gwirionedd, fel i bo i chwi fyw yn Gyfiawn, a chadw Cyfraith y Goruchaf, ac nad eloch ar gyfeiliorn drwy Gynfigen; herwydd hynny fydd ddrwg yn ngwaith ob Dyn. Pa beth bynnag a wnelo arall, ynny i mae y Cynfigenus yn i gasau ac yn ffieiddio. Ac os bydd i ûn gadw Cyfraith Arglwydd, etto nid yw ef yn i ganmol: c er i ûn ofni yr Arglwydd, ac ymddwyn gyfiawn, er hynny nid yw ef yn ei garu, thr yn cablu y gwirionedd, ac yn cynfinnu yr hwn fydd yn trefnu ei ffyrdd yn on, i mae ef yn mawrygu cabledd, ac yn u gwatwargerdd: Ac oherwydd i gasineb allu ei feddwl, i mae ef yn gwneuthyr ai nydog megis ac i gwnaethom nineu a eph:

Gan hynny fy Mhlant, ymgedwch oddi-wrth Gasineb, o herwydd i fod yn gweithredu drygioni, ie yn erbyn yr Arglwydd; canis ni wrendu eirau Gorchymyn Duw, yn nghylch caru o Ddyn i Gymydog, eithr fe a becha yn gynfigenus yn erbyn yr Arglwydd. Ac os trosedda Brawd, i mae ëf allan o law yn i gyhoiddi ar lêd, ac yn brysur yn ei euog farnu i farwolaeth, neu i gael cerydd am ei gamwedd; ac os bydd y troseddwr yn Wäs, neu yn Wr caeth, i mae yn i gyhuddo êf wrth ei Feister, ac yn dychymig pob modd ar y allo yw erlid êf, ac yw roddi êf yw farwolaeth os bydd possibl; canis mae casineb yn gweithio gyda chynfigen, ac mae yn ddrwg gantho glowed neu weled fod Dynion yn myned yn ei blaen yn llwyddianus, yn gwneuthyr daioni. Canis megis ac i mae cariad yn dwyn ewyllus da ie at y marw, gan ddymuned ie bod yn fyw, ac yn ewyllysio, ped fae possibl, i hatt rhag marwolaeth, y rhai a fwriwyd i farw; eithr cynfigen sydd yn chwenych Llaw byw, ac yn i barnu yn anheilwng o fyw am y troseddiad lleiaf: Canis Ysbryd casineb, drwy rydlud gyndynrhwydd calon yn gweithio yn gyttun gyda Satan yn mhob peth, ie hyd farwolaeth a diniftr dynion.

O

Ond i mae Ysbryd cariad, drwy hir ymaros, yn gweithio gyda Chyfraith Dduw er llesshad ei Ddynion.

Casineb sydd ddrwg, o herwydd i bod yn aros gyda Chelwydd, gan ddadle yn wastadol yn erbyn Gwirionedd, a gwneuthyr defnydd mawr o faterion bychain, gan orchguddio goleini a thywyllwch, a chyfri y melus yn chwerw, a dyscu enllibio rhyfela, a gorthrymu, a llaweroedd o bob drygioni, ac or diwedd yn llenwi y galon o bob gwenwyn dieflig.

Fy Mhlant, ydd ydwyf yn dywedyd y pethau hyn drwy brofiad, fel i bytho i chwi ochelyd Casineb, a glynu wrth Gariad Duwiol, Iniondeb a ymlid ymaith Gasineb, a Gostyngeiddrwydd ai Lladd; canis i mae yn gwilwddus gan Wr Cyfiawn Gostyngedig wneuthyd cam, nid rhag ofn cerydd, ond er mwyn Cydwybod, o herwydd bod yr Arglwydd yn gweled ei ddiben ef; nid yw ef yn cablu neb, oblygid ofn y Goruchaf sydd yn gorchfygu casineb; canis nid yw ofn yr Arglwydd yn troseddu, neu yn gwneuthyr cam ac yn-dyn, gimaint ac mewn meddwl.

Ac yn y diwedd mi a ddaethym i wybodeth or pethae hyn, pan ir edifarheais oherwydd fy ymddygiadae tua ac at *Joseph*;

o herwydd bod gwîr ediſeirwch yr hwn ſydd yn ôl ewyllus Duw, yn marweiddio Dyn i ufudd-dod, ac yn ymlid ymaith y tywyllwch; ac yn goleuo y llygaid, yn rhoddi gwybodeth ir meddwl, ac yn arwain yr enaid i iachadwrieth: Canis pa beth bynnag i mae Dynion heb i wybod o honynt ei hunain, hynny i mae ediſeirwch yn i ddyſcu eiddynt. Canis fe am dygodd i benyd calon; ac oni buaſae Weddiau fy Nhad *Jacob*, myfi yn ſiccir y faſwn marw allan o law; canis deliwch ſulw, yn y peth i pecho Dyn, yn yr unrhiw beth i ceryddur êf; canis yn gimaint am bod i yn ddi-drugaredd tua ac at *Joſeph*, fe orfu i mi odde yn fy nghalon grulon farn Duw dros ysbaid un mis ar ddeg, fel i byddae amſer fy nghyſdydd fod yn cyrhaeddyd allan yn inion ir amſer y bum ei yn cymell gwerthu *Joſeph*.

Yn awr gan hynny fy Mhlant, cared pob ûn o honoch eich Brodyr, a bwriwch ymaith gaſineb allan och calonau, gân garu y naill y llall mewn gair a gweithred, ac amcan y meddwl: Canis oflaen fy Nhad mi a ddywedwn yn dyner am *Joſeph*, ond or tû ôl iddo, Yspryd Cynfien a dywylle fy nealldwrieth ac a demptie fy meddwl iw ladd efe.

Am

Am hynny cerwch eich gilidd och calonau; ac os trosedda ûn o honoch yn erbyn y llall, hysbyswch iddo yn fwunaidd oi blygid, gan fwrw allan wenwyn casineb, ac heb feithrin dim twyll yn y galon; ac os bydd ir troseddwr i gyfadde, a bod yn ddrwg gantho oi blygid, yna maddeuwch iddo; ac os êf ai gwediff, nag ymrysonwch ac éf, rhag iddo fyrthio i dyngu, ac fellu pechu yn ddauddyblig.

Na adewch ei un dieithr ych clowed chwi yn datgan dirgelion i gilidd mewn ymrafusedd, rhag iddo droi i fod yn ddrwg ewyllysiwr i chwi, a gweithio rhyw fawr ddrwg yn eich erbyn; canis êf a ymddiddan yn dwyllodrus, ac a gloddia eddi-danodd i wneuthyr rhyw dro eger, gan gymeryd i wenwyn oth law di dy hunan.

Gan hynny os êf ai gwediff, a chywilyddio ei blygid, gan dewi a fon pan geryddér êf, na fwrw êf allan, oherwydd drwu wadu mae êf yn edifarhau, ac fellu ni throsedda éf mwy yn dy erbyn, ond êf ath anrhydeddadi, ac ath ofna, ac a fydd mewn llonyddwch: Ond os êf a fydd yn ddigwilidd, ac a barheiff yn ei ddrygioni, yna bwrw yr ymddial ei Dduw ath holl galor.

Ac os ún arall a fydd mwu llwydduanis na thi, na fliner dydi oblygid hynny, ond

gweddia drosto ar iddo gael perffaith lwyddiant; oherwydd fe y alle i bydd hynny er daioni i chwi; ac os derchefir êf fwu fwu, na chynfigenwch êf, ond cofiwch fod yn rhaid i bob cnawd farw; moliana yr Arglwydd am hynny, yr hwn sydd yn rhoddi pethau daionus a llesol ei bob Dyn. Ceisiwch farnedigaethau yr Arglwydd, ac fellu dy feddwl ai gâd êf yn llonydd, ac a fydd mewn llonyddwch.

Yn awr, os Gwr a Gyfaethogur drwy foddion drygionus (megis *Esau* Brawd ein Tad) na chynfigenwch êf ddim; canis wrth wneuthyr fellu mae Dyn yn cyfarchwylio yr Arglwydd, naill ai i gymeryd ymaith ei ddaioni oddiwrth yr annuwiol, neu êf ai gad êf yn llonydd i edifeirwch, neu êf ai ceidw êf yn ddiedifeiriol iw ddiddiwedd boenedigaeth: Canis y Gwr tlawd a chantho Ddigonolrhwydd o bob peth, sydd yn rhoddi diolchgarwch ir Arglwydd, a gyfoethogir gan bawb, ac nid iw neb yn ewyllysio niwed iddo.

Gan hynny fy Meibion, ymaith a chasineb och calonau, a cherwch y naill y llall a meddylfryd inion: Ac ewyllysiwch eich Plant anrhydeddu *Levi* a *Juda*, canis allan o honynt hwy i cyfyd Duw Achubwr ei *Israel*: Canis mi a wn y bydd eich Plant chwi yn y diwedd

y diwedd ymadel oddiwrthynt hwy, a rhodio yn mhob math ar anwiredd a drygioni, a llygredigeth oflaen yr Arglwydd..

Ac yn ôl *ychydig Orffwysfdra, efe a ddywedodd drachefn:* Fy meibion, gwrandewch fi eich Tad, Cleddwch fi gyda fy Nhadau.

Ac fellu gan dynu ei Draed, efe a hunodd mewn tang-nhefedd; ac yn ôl *pump o flynyddoedd fyned heibio, hwy ai cariasant efe yno, ac ai doddasant efe gyda ei Dadau yn* Hebron.

Dywedai

Dywedae Aser wrth ei Feibion,
Fod dwy ffordd ei hiliogeth Dynion,
A dau beth eich arwain ynddynt,
Na chedwch fyth ddau Wyneb iddynt.

TESTAMENT *ASER a wnaeth efe yw Blant wrth ei Farwolaeth yn mherthynas dau Wuneb,* ûn *o Ddrygioni, ar llall o Rinwedd.*

COppiad o Dystiolaeth *Aser*, sef or pethau a lefarodd êf wrth ei Blant yñ y ganfed ar ddegfed flwyddyn oi Fywyd, ac êf etto mewn iechyd, êf a ddywedodd wrthynt:

Chwi Meibion *Aser*, gwrandewch ar eich Tad, a mi a ddanghosaf i chwi yr holl bethau ac sydd inion oflaen yr Arglwydd.

Duw a roddes ddwy ffordd ei Feibion Dynion, dau Feddwl, dwy Weithred, dau Leoedd, dau Ddiben; ac er hynny yr holl ffyrdd y allant fod yn ûn, ie er i bod

hwy

wy yn wrthnebol, fel i mae ffordd da a
rwg: i mae hefyd ddau Feddwl yn ein
Dwyfronau, y rhai sydd yn ein hannog naill
i at dda a gonestrwydd, ai at ffalster.

Gan hynny os Dyn a arweinir i ddaioni, ei holl weithredoedd a ragflaenant yn mherthynas cyfiawnder, ac os gwneiff êf ddim ar fai, yn y man i mae yn edifaru; canis yn gimaint ac i mae ei feddwl êf yn blygadwy ei Gyfiawnder, ac yn rhoi heibio Lygredigeth, ac allan o law yn gwellae ei gam weithrediadae, ac yn cosbi Llygredigaethae ei Feddwl.

Ond os ei Feddwl a blygiff at ddrwg, i mae ei holl weithredoedd êf yn tueddu at ddrygioni, yn gimaint ai fod êf yn taflu ymaith y da, ac yn cymeryd atto ei hûn y drwg, o herwydd i fod êf dan lyfrodraeth Belial: Ac os gwneiff ûn peth da, i mae êf yn troi y cyfriw i ddrygioni; canis os dechreu êf wneuthyd ûn daioni, fe ai tru yn y diwedd i ddrwg weithred, o herwydd bod trysor ei galon êf gwedi i lygru a gwenwyn dieflig yr Ysbryd Drygionus; ac am hynny i mae yr drwg yn meistroli dros y da yn ei feddwl êf, ac fellu yn dibennu pob peth yn ddrygionus.

Rhyw ûn a ddengus dosturi ar yr hwn a wasneutho ei dro êf mewn drygioni,

R i mae

i mae gan y Dyn hwnnw ddau Wyneb, a weithredoedd fydd ddrygioni creulon.

Ac ún arall fydd yn caru Anrâs, mae hwn yn ddrygionus hefyd; ac er iddo gael yn ei Galon farw er mwyn tefturi ei ddrygioni êf, etto mae yn amlwg i fod êf yn ddau Wynebog, ai weithredoedd yn nghyd yn ddrygionus greulon; canis ei gariad êf heb fod yn ddim arall ond aflendid, fydd megis yn gorchguddio ei ddrwg ac enw da, pan fytho diben ei weithredoedd yn tueddu at ddiwedd drygionus.

Arall fydd Gybyddaidd, ac a wneiff gam cyhoeddus, fe a bilia, ac a ddigroena, ac ni thrugarha wrth y tlawd, mae hwn hefyd yn ddau Wynebog, a hyn oll fydd ddrygionus greulon; canis wrth fod yn grintach tua at at ei Gymydog, mae êf yn annog yr Arglwydd i ddigofaint, ac yn gwadu y Goruchaf wrth ei anfhugaredd ir tlawd: Mae êf yn dirmygu ac yn cynfigenu wrth yr Arglwydd, yr hwn a Orchmynodd y Gyfraith, nid yw êf yn cynwys ir tlawd orffwus; mae êf yn halogi ei Enaid ei hün i gael gwchu ei Gorph; mae yn lladd llawer, ac yn trugarhau wrth ychydig: Dyma gampau y Dyn dau Wynebog.

Arall a wna odineb a ffuteindra, neu fe a flina lawer un drwy ei allu ai gyfoeth, ac

e etto a ymgeidw oddiwrth Fwydydd, i Ymprydd êf fydd ddrwg, canis mae êf yn gwneuthyr y Gorchmynion a Chalon ddrwg, llyna ddeiliad dau Wynebog, yr hyn i gyd fydd ddrwg. Y cyfriw Bobl ydynt inion megis Môch ac Ysgafarnogod, canis maent yn ymddangos yn hanner glân; ond yn y weithred maent hwy yn hollawl aflân.

Am hynny fy Mhlant, na fyddwch debig iddynt, ac na ddygwch ddau Wyneb dan ûn Benwisg,, y naill o ddrygioni, ar llall o ddaioni, eithr glynwch oll wrth y daioni; canis yn y daioni i mae gorffwusfa yr Arglwydd, a Dynion da ai hoffant: Gochelwch ddrygioni, a lleddwch y Diafol yn eich gweithredoed da. Y rhai dau Wynebog nid ydynt yn gwasanaethu Duw, ond i trachwantae ei hunain; oherwydd i bod hwy yn ceisio bodloni Belial, ar cyfriw ac ydynt debig iddynt i hunain.

Ac yn awr, y cyfriw ac ydynt inion yn ei hymddygiad, ac yn ymddanos yn ûn Wynebog, ydynt yn cael ei cymeryd am droseddwyr gan y ddau Wynebog; etto inion ydynt o flaen yr Arglwydd: i mae llawer drwy reddi Dynion drwg i farwolaeth yn gwneuthyr dwy weithred ar ûnwaith, sef daioni drwy ddrygioni; ond i mae yr holl weithred yn ddaionus, ob'ygid yr hwn

 a ddi-

a ddiwreiddiodd allan y drwg ai di nistriodd êf.

Rhuw ûn gan gasau ei Gymydog, yn anrhugarog a feia arno am ei Ledrad, y cyfriw ûn sydd ddau Wynebog; ond etto mae ei holl weithred êf yn dda, oherwydd i fod êf yn dilin esampl yr Arglwydd, gan beidio a gwneuthyr cyfri or peth sydd yn ymddangos yn dda, pan fytho êf yn ddrygionis yn ddiau.

Un arall nid ymlawenhycha gyda Gloddestwyr rhag i lygru êf ganthynt hwy, ac fellu difwyno ei Enaid: i mae y Dyn yma yn ddau Wynebog, etto ei weithredoedd ydynt dda; ac i mae êf megis Iwrch neu Hydd, y rhai mewn mintai o Anifeiliaid aflân gwylldion a dybygir i bod hwythau yn aflân, ac etto i maent yn gwbwl lân; fellu am y Dyn, oherwydd i fod êf yn rhodio yn zeal yr Arglwydd, gan ochelyd a chasau y rhai i Gorchmynodd Duw i gochelyd yn ei Orchmynion; ac fellu yn lladd y drwg drwy wneuthyr yn dda.

Gwelwch gan hynny fy Meibion, y modd i mae dau yn mhob peth, y naill yn erbyn y llall, ar naill yn guddiedig dan y llall: Marwolaeth yn canllyn Bywyd, Cwilidd yn canllyn Gogoniant, Nôs i Ddydd, a Thywyllwch i Oleini. Yr holl bethau Cyfiawn

ydynt

ydynt dan Fywyd a Goleini; am hyny y mae Bywyd Tragwyddol yn rheoli ar Farwolaeth. Ac nid cymwus dywedyd fod y Gwirionedd yn Anwiredd, Cyfiawnder yn Anghyfiawnder, ac Uniondeb yn Gam; canis megis ac i mae pob peth dan Dduw, fellu y Gwirionedd oll fydd dan y Goleini.

Mi a arferais yr holl bethau hyn yn fy Mywyd, ac ni Chyfeiliornais oddiwrth Wirionedd yr Arglwydd, eithr ymgeisiais a Gorchmynion y Gorucha hyd yr eitha om gallu, ac a rodiais ac ûn Wyneb mewn daioni.

Byddwch ofalus gan hynny, fy Mhlant, tu ac at Orchmynion yr Arglwydd, a dilynwch y Gwirionedd ac ûn Wyneb fyml: Canis y rhai fydd ddyblig ei Wynebau, a ddyblir ei Poenau; Ysbryd Cyfeiliornus fydd yn casau yr hwn fydd yn ymladd yn i erbyn.

Cedwch Gyfraith yr Arglwydd, ac na wnewch gyfri or rhai drwg fydd yn ymddangos yn dda, ond bydded eich golygon at yr hyn fydd dda mewn gwirionedd, a chedwch yr unrhiw, gan ddychwelyd at yr Arglwydd yn ei holl Orchmynion, a gorffwys arno ëf; canis y dibenion at ba rai i mae Dynion yn tûeddu, fydd yn dangos ei cyfiawnder;

cyfiawnder; ac adnabyddwch Angylion yr Arglwydd oddiwrth Angylion Satan.

Canis os chwi a lyniff wrth Ysbrydoedd Drygionis; eich Eneidiau chwi a boenir gan yr Ysbrydion hynny, y rhai a wasanaethoch mewn chwantau a gweithredoedd drygionis. Ond os bydd i chwi yn llonydd ac yn gysurus fod yn gydnabyddus ac Angel Tyngnhefedd ef ach cysura chwi yn holl amser eich Bywyd.

Fy Mhlant, na fyddwch fel y *Sodomiaid*, y rhai nid adnabuant yr Angel, ac a gollwyd yn dragywydd: Canis i mae yn siccir geni fi y bydd i chwi bechu, chwi a draddodir ei ddwylaw eich Gelynion, eich Tir y anrheithir, a chwithau a wasgerir i bedair congol y Ddaiar, a chwi a ddirmygir megis Dyfroedd aflefol yn eich gwasgariad ar lêd, hyd oni ymwelo y Goruchaf ar Ddaiar, gan Fwyta ac Yfed megis Dyn, gyda Dynion, a chan dorri Pen y Sarph heb drwst; ef a weryd *Israel* ar holl Genhedloedd drwy Ddyfr, wrth fod Duw yn guddiedig mewn Dyn.

Gan hynny mynegwch eich Plant y pethau hyn, fel na bo iddynt ysgluso Cyfraith Dduw yr hon sydd Scrifenedig yn Llechau yr Nefoedd: Canis amser a ddaw pryd na choiliant Gyfraith yr Arglwydd, a chwi

gan

gan syrthio i ddrygioni a weithredwch yn anwireddus yn erbyn Duw, gan ddiystyru ei Gyfraith ef, drwy ufyddhau ei Orchmynion Dynion.

Oblygid hyn i gwasgerir chwi oddiamgylch, fel fy Mrodyr *Gad* a *Dan*, y rhai nid oeddent yn gydnabyddus ai Gwlad ei hunain, ei Llwyth ai Tafodiaith.

Etto yr Arglwydd ach casgliff yn nghyd drachefn yn y ffydd, er mwyn gobaith ei drugaredd, ac er mwyn *Abraham*, *Isaac*, a *Jacob*.

Ac wedi iddo lysaru y pethau hyn, efe a orchmynodd i Gladdu yn Hebron; *ac efe y su Farw, gan gysgu cwsg da: Ac ar* ôl *hyny ei Feibion gan wneuthyr megis ac ir ewyllysiodd, ai dygasant efe yn* ôl, *ac ai Claddasant efe gyda ei Dadau*.

Joseph

Joseph wâr *glauar ei glod,*
Ddownus, ai ddonie sydd hynod
Dioddefodd mae da i ddyfod
Ir saintaidd yn niwedd y nod.

TESTAMENT *JOSEPH a wnaeth efe iw Blant wrth Farw yn nghilch Diweirdeb.*

FY Meibion, am Brodyr, gwrandewch ar anwylyd *Israel*: Fy Mlhant gwrandewch eich Tad: Mi y adnabum yn fy Mywyd Gynfigen a Marwolaeth, a ffa rai i myneu fy Mrodyr fy nifetha; canis hwy am casasant, ond yr Arglwydd am carodd: Hwynt hwy a fynent fy Lladd i, ond Duw fy Nhadau am cadwodd ei yn Fyw: Hwy am rhoddasant yn y Pydew, ond y Goruchaf am dygodd ei allan drachefn: Fe am gwerthwyd megis Caethwâs, ond yr Arglwydd am gwnaeth ei yn Rhydd, ai Law Nerthol ef am helpodd ei: Fe am cadwyd i Newynu, ond Duw ei hun am Maethiodd ei: Fe am

ga-

gadawyd yn vnig, cnd yr Arglwydd am cysurodd ei: Mysi a fûm yn glaf, ond yr Arglwydd a ymwelodd a mi: Mi a fûm yn ngharchar, ar Achubwr am gwnaeth ei yn llawen: Fe am siccirhawd ei mewn cadweint, ond yr Arglwydd a ddattododd fy rhwumau; ac êf a ddadleuodd fy achos yn achwynieth yr *Aiphtwyr*; ac nid yn unig am gwaredodd ei oddiwrth gynfigen a thwyll, ond hefyd am derchafodd ei, yn gimaint ac ei *Putiphar*, pen Distain Ty *Pharaoh*, roddi i mi le i leteua, lle i bum ei mewn perigl am fy hoedl, o achos Gwraig ddigwilidd, yr hon am hude i wneuthyr drygioni gyda hi, drwy fflam o drachwnt yr hon ydoedd yn llosgi ogwmpas ei Dwyfron hi: Fe am bwriwyd i garchar oi fflegid hi: A mi a gurwyd ac a watworwyd, ond yr Arglwydd a gynhyrfodd geidwad y carchar i ddangos trugaredd tua ac ata fi.

Nis gad êf y rhai ai hofnant mewn tywyllwch, nag mewn rhwymau, na chwaith mewn trwblaethau nag eisiau.

Nid ydiw Duw y cywilyddio megis Dynion, ac nid ydiw êf yn arswudo megis Dynion; nid iw êf yn llafaru, nag yn ysgogi rhag ofn Dynion daiarol; i mae êf yn bresenol yn mhob man; ac yn ei gofidus brudd-der mae êf yn cysuro yr eiddo: Mae

êf yn myned ymaith dros amser, i brofi amcanion ei meddyliau hwynt: Fe am cafodd ei yn ffyddlawn mewn deg o Brofydigaethae, ac yn mhob un o honynt mi a fum ſyfydlog, ac fe am cadwyd. Canis dioddefgarwch ſydd feddiginieth fawr, ac yn peri llawer o ddaioni.

Pa cyn ſynyched y darfu ir *Aiphtaid* ſygwth fy marwolaeth? A ffa cyn ſynyched im cyſdyddiwyd? ac etto y Wraig am galwe i drachefn. O mor ſynych i bygythie fy marwolaeth ei, am na fydde i mi a wnawn a hi!

Hi a ddywede wrthiſ: *Ti a gei lyfodraethu arnaf, ac ar gwbl oll ac ſydd eiddo fi, os tydi a'th rydd dy hunan i minnau, ac ufyddhau im dymuniad, ti a gei arglwyddiaethu arnom.*

Eithr mi a gofiais eiriau fy Nhad *Jacob*, a chan fyned im Stafell, mi a weddiais at yr Arglwydd; ac a Ymprydiais ſaith nhiwrnod; er hyn ir oeddwn ei yn ymddangos ir *Aiphtwyr* megis yn yr unrhiw gyflwr yn fy Nghorph, a ffa bafwn yn byw mewn pleſerau a difyrwch: O herwydd y rhai a Ymprydiant ir Arglwydd, ſydd yn derbyn tegwch wynebpryd.

Pan roid i mi Win, nid yfwn o hono: a chan Ymprydio drachefn dridiae, mi a gymerwn

merwn fy mwyd, ac ai rhoddwn ir claf ar anghenog, ac yn forau i deffrown ei at yr Arglwydd, ac a wylwn oherwydd *Memphetica* yr *Aipht-wraig*, canis fy mlino ei yr ydoedd hi beunydd.

Hi a ddeue ata fi yn y nôs, megis pa bae hi yn dyfod i ymweled a mi: Ac yn gyntaf, o herwydd nad oedd iddi Fab, hi a gymere arni fy nghymeryd megis yn Fab iddi, a mi a weddiais ar Dduw roddi Mab iddi, hyd ruw amser im cowleidiodd fi megis pa bafwn Mab iddi, a mineu heb ddirnad yr achos.

Ac yn y diwedd, hi a fyne fy nhynu i wneuthyr Godineb gyda hi; a mineu gan fy ngalw fy hûn i goffadwriaeth, a fum gyftyddedig hyd ange.

A ffan aeth hi allan, mi a ddaethym attaf fy hûn, ac a alerais dros amriw ddyddiau; canis mi a ddeallais ei thwyll ai chyfeiliornad: A mi a laferais wrthi hi eiriau y Gorucha Dduw, fel os bydde possibi i dychwelyd hi oddiwrth ei angheupl drachwant.

Ac amriw amserau i llafarae hi wrthyf eiriau gwenheuthus, megis wrth Wr sainctaidd, ond nid heb dwyll, gan glodfori fy mhrydferthwch, am gonestrwydd ei ger bron ei Gwr, yr hwn a fyne yn gwibl fy nifdriwio.

Yn gyhouddus ac yn ddirgel hi a ddywede wrthif: *Nag ofna mom Gwr, canis mae efe gwedi cael bodlonrhwydd oherwydd dy ddiweirdeb di; ac os bydd i neb hysbysu iddo om plegid ei a thithau, ni bydd iddo efe gredu mo hynny.*

Ac oherwydd y pethau hyn, i gorchguddiais fi fy hunan mewn Sach-liain, ac ei gorweddais ar y Ddaiar, ac ei gweddiais at yr Holl-alluog, ar iddo êf fy ngwared ei oddiwrth yr *Aipht-wraig* hon.

A chan nad alleu hi wneuthyr dim yn y ffordd hon, hi a ddaeth attaf fi drachefn gwedi ei harfogi a rhesymau eraill, sef ei bod hi yn chwenych dyscu gair Duw geni fi, ac a ddechreuodd lesaru yn y modd hyn: *Os myni di i mi ymadel am Heulynod, dilin fy nyminiad, a mineu a gynghoraf fy Ngwr yr* Aipht-ddyn *i fyned ynteu oddiwrth ei Eulynaddolieth, a ni a rodiwn yn Nghyfraith dy Dduw di.*

Yna ir attebais ineu ir pethau hyn, Ni fun Duw neb iw addoli êf mewn aflendid, ac nid oes gantho bleser mewn godinebwyr: Ac ar hynny hi a dawodd, gan ddymuned cyflowni ei thrachwant. A mineu a Ymprydiais ac a Weddiais ar i Dduw fy ngwared ei oddiwrthi hi.

A thrachefn

A thrachefn ar amser arall, hi a ddywedodd wrthyf: *Oni bydd i ti Odinebu gyda mi, myfi a laddaf fy Nhwysog, ac fellu wrth y Gyfraith mi ath gymeraf di yn Wr i mi.*

A ffan glywais ei hynny, mi a rwygais fy Nillad, ac a ddywedais, Wraig, er dolwg, cywilyddia oblegid y pethau hyn oflaen Duw, ac na wna y fath ffieidd-dra, ac na ddigalona yn gwbwl, rhag i ti foddi yn dy ddrygioni dy hyn: Canis os ti y aiff rhagot, te a fydd i mi ddatgan a chyhoiddi amcan dy anwiredd di.

A hitheu gan ofni y pethau hyn, a ddeisyfodd arnaf, na bydde i mi ddatguddio i drygioni hi; ac fellu hi a ymadawodd.

Etto drachefn hi a aeth yn nghylch fy hudo ei ai rhoddion, gan ddanfon i mi bob peth ar oedd raid i ddynion wrthynt; a hi a ddanfonodd i mi Fwydydd gwedi i hilio oddiamgylch a Swynion; Ac fel ir ydoedd yr *Eunuch* yn i ddwyn i mewn, myfi a edrychwn, ac wele Ddyn dychrynllyd yn rhoddi i mi gleddyf a ffiol, a mi a ystyriais i bod yn myned yn nghylch fy hudo ei; a ffan aeth ef ymaith ir wylais, ac nis cyffyrddais ei ddim ar bwyd hwnnw, nag a ddim arall ar a ddanfonodd hi dros ennyd fawr.

Yn

Yn y diwedd, yn ol hynny, hi a ddaeth attaf, gan ddywedyd, *Beth ydiw yr achos na buasit ti yn bwyta'r Bwyd?* A minneu a ddywedais, Am ddarfod i ti i wenwuno êf: d gan hynny ti a gai wybod na ddeuaf fi at Eulynod, ond yn unig at Dduw: Deall gan hynny yn awr, mae Duw fy Nhadau drwy ei Angel a ddanghosodd i mi dy ddrygioni di, a minneu a gedwais y Bwyd ith gwilidd, fel os bae bosibl i gellit edifarhau, a dyscu gwybod nad ydiw dichell gweithredwyr anwiredd yn llwyddo yn erbyn y rhai a addolant Dduw mewn purdeb a gonestrwydd. A mi a gymerais ac a fwytais oi blaen hi, gan ddywedyd, Duw fy Nhadau, ac Angel *Abraham* a fydd gyda mi, a hitheu a gwympodd wrth fy Nhraed, ac a wylodd: Yna gan i chodi hi i fynu, mi ai cynghorais hi o amriw ffyrdd, a hitheu a addawodd wrthyf na bydde iddi wneuthyr y fath anwiredd yn ol y dydd hwnnw.

Etto oherwydd bod ei chalon yn alarus, yn llosgi tua ac attaf fi mewn Godineb, drwy ocheneidion y rhai oedd yn dyfod o ddyfnder ei chylla hi, ai hwynebpryd hi a syrthiodd i lawr: Ar *Aipht-ddyn* ei Gwr hi a ddeallodd, ac a ddywedodd: *Pa ham ir ydwyt ti yn gostwng i lawr dy Wyneb?* A hitheu a attebodd, *Ir ydwyfi yn athryst o Galon,*

Galon, ac ynteu ai cyſurodd hi, yr hon nid ydoedd glaf.

Etto drachefn hi a ddaeth i mewn atta fi, pan ydoedd ei Gwr allan, ac a ddywedodd, *Ydd ydwyfi yn Grogedig neu yn Dagedig, naill ai myfi a doraf fy Ngwddf, neu mi am bodda fy hun, oni bydd itti ufyddhai i mi*

A minneu yn dealld fod Ysbryd Belial yn i thryblio ac yn i blino hi, mi a weddiais ar yr Arglwydd fy Nuw, ac a ddywedais, Pa ham ir wyti yn dryblus ac yn flinderog, dydi gwbwl ddall mewn pechod? Cofia dy hunan, canis os ti ath ladd dy hun, Gorddech dy Wr, yr hon a elwir *Secon*, yn dy gynfigennu di, a bwua dy Blant di, a ddiniſtria y coffadwrieth o honot oddiar y Ddaiar.

A hi a ddywedodd wrthyf: *Digon yw, digon, ir ydwyf yn deall fod genit beth gofal drofofi, mae hynny yn ddigon genif, dy fod ti yn ymddiffin fy Mywyd ei am Plant, i mae genif obaith da erbyn yr amser fydd i ddyfod i bydd i mi gyrhaeddyd fy nymuniad ewyllyſgar*: Ac nis deallodd hi mae o gariad ar yr Arglwydd fy Nuw i dywedaſwn ei gellu, ac nid er ei mwyn hi.

Canis pwy bynnag a ddilyno drachwantae i frwnt ai ddiſtrywgar ddymuniad ei hun, a wneir yn Wâs ir cyfriw, megis ac ir ydoedd

y Wraig

y Wraig yma: Ac os clyw êf un-peth da yn i ddioddefaint ymha ûn i gorchfygir êf, mae yn troi y cyfriw iw beryglus fudr ddymuniad.

Ydd ydwyf yn mynegi i chwi, fy Meibion, mae o gwmpas chwech ar y gloch ydoedd hi pan aeth hi oddiwrthyf, a mi a gwympais ar fy Ngliniau, ac a weddiais at Dduw yr holl ddiwrnod hwnnw, ar nos oedd yn canlyn, ac yn nghulch toriad y wawr, mi a godais dan wylo, ar ei Dduw fy nghadw ei unwaith oddiwrth yr *Aipht wraig*.

Ac or diwedd, hi a gymerth afel ffast yn fy Ngwisg, gan fy nhynnu i fyned ir Gwely gyda hi; yna ei deallais i bod hi gwedi ynfydu, a thrwy drais, ai holl nerth yn dal ei gafael yn fy Ngwisg: yna i gollyngais fy Ngwisg i lithro oddiwrthyf, ac i ffoais ymaith.

Ac yn ôl hynny hi a wnaeth achwyn arnaf wrth ei Gwr, yr hwn am rhoddae yn Ngharchar yn Nhu y Brenin; ar dydd oedd yn canllyn fe am curwyd ei yn dost, ac am bwriwyd ir Carchar; a ffan oeddwn yn rhwum mewn gefynau, yr *Aipht-wraig* a fyrthiodd yn glaf gan driftwch, ac a glybu ra fodd ir oeddwn ei yn clodfori Duw yn Nhu y Tywyllwch: canis ir oeddwn ei yn llawenhychu a llef gorfoledd, ac yn moliannu

fy Nuw yn vnig, am mae drwy y fath achos im gwaredwyd ei oddiwrth yr *Aipht-wraig.*

Etto y hi gan beidio a sefull i wrando, a ddywedodd: *Digon, cymer y peth ir ydwyf yn i gynnig i ti, a chyflawna fy ewyllus, ac mi ath waredaf di oth Gaethiwed, ac ath ddygaf di allan or Tywyllwch:* Ond hyn oll ni alleu annog dim arnaf ei, yn giniaint ac im meddwl unwaith blygu at ddymuniad o honi; canis Duw sydd yn i garu êf yn well yr hwn sydd yn Ymprydio mewn diweirdeb, er i fod mewn Carchar tywyll, nar hwn sydd yn cymeryd difyrwch mewn gwantawrwydd mewn Stafelloedd o anrhydedd a golud.

Canis os bydd Gwr fyw mewn diweirdeb, ac yn deisyf anrhydedd, os bydd Duw yn gweled yn gymwys iddo, êf ai rhoddif iddo, megis ac i rhoddes ëf i mineu.

Llawer amser, megis ped faseu hi yn glaf, hi a ddeue i wared attaf a mineu heb wybod, hi a glowe lais fy ngweddi, ac a sase yn hytrach yn fwy llonydd; ond pan glown ei y hi yn ochneidio, mi a dawn: Canis yn ei Thy hi ai diosgei ei hûn yn noeth ei Breichiau ai Chouseu, fel drwy hynny i bydde iddi hi ennyn cariad ynofi tua ac atti hi; canis ir ydoedd hi yn lân iawn, a chwedi ymdrwsio

yn ogoneddus, im hudo ei, ond Duw am cadwodd ei oddiwrth i gwaith hi.

Gan hynny fy M[illegible]ion; gwelwch beth i mae Dioddefgarwch gyda Gweddi ac Ympryd yn i wneuthyd.

Gan hynny fy Mlhant, os cerwch chwi sobrwydd a diweirdeb mewn hir ymaros, a gostyngeiddrwydd calon, yr Arglwydd a breswilia ynoch chwi; canis mae ef yn caru sobrwydd: A ffan fytho y Gorucha yn preswilio mewn Dyn, er digwydd iddo syrthio i gynfigen neu i gaethiwed, neu ogan, yr Arglwydd yr hwn sydd yn preswilio ynddo, am ei ddiweirdeb, nid yn unig ai gweryd, ond hefyd ai darchefiff ac ai gogoneddiff, megis ac i gwnaeth ef a mineu; canis mae yn wastadol gyda ac ef mewn meddwl, gair a gweithred.

Fy Mlhant, chwi a wyddoch yn ddigon da, y modd im carodd fy Nhad fi, etto ni bumi yr ioed falchach o galon er hynny.

Canis er pan oeddwn yn Blentyn, ir oedd ofn Duw yn fy meddwl ei.

A ffan ddaethym i oedran, mi am cymhresurais fy hun, ac y anrhydeddais fy Mrodyr, y rhai ir oeddwn ei yn i hofni.

Ac mi a gelais y peth pan im gwerthwyd, oherwydd na fynnwn ir *Ismaeliaid* wybod fy ngwreiddin nam cenedl, y modd ir oeddwn

oeddwn yn Fab ei *Jacob*, Gwr o allu a nerth mawr.

Gan hynny bydded gynech ofn Duw yn eich gweithredoedd, ac anrhydeddwch eich Brodyr; canis pob ûn ac a gadwo Gyfraith yr Arglwydd a gerir gantho êf.

Yna mi a ddaethym gyda yr *Ismaeliaid* i fewn rhyw lef a elwir *Indoclep*, a hyw a ofynasant i mi beth oeddwn ei; a mi a ddywedais (oblygid nad oeddwn yn chwenych argoiddi fy Mrodyr) mae ûn o Gaethweision y Ty hwn oeddwn.

Yna i dywedodd y pena o honynt: *Nid Gwas ydwyt ti, canis dy Wyneb sydd yn dangos beth ydwyt*; ac êf am bygythiodd i farwolaeth; etto er hyn i gid, mi a ddywedais drachefn mae Caeth-was iddynt hwy oeddwn ei.

Ond pan ddaethom ni ir *Aipht*, hwy a ddechreuasant ymryson pwy am cae ei am yr Arian y dalesid am danaf fi, a hwy a gyttunasant i cawn ei aros yn yr *Aipht* gyda Marsiandwr, hyd yr amser i paresent iw marchnatwyr ddychwelyd drachefn; a Duw a roddes i mi ffafor yn ngolwg y Marsiandwr, fel ei rhoddes êf yn fy siars ei i holl Dy, ar Arglwydd ai Bendithiodd êf drwy fy Llaw i; canis yr Arglwydd a roddodd iddo

êf lawnder o Aur ac Arian; a mi a fum gyda ac êf dri mis a ffum nhirnod.

Yn yr amser hyn ir aeth heibio i ni *Memphetica*, Gwraig *Putiphar*, mewn rhwysg fawr, a hi a swriodd ei golygon arnaf, oblygid yr *Eunuchiaid* am danghosaseu iddi, a hi a hysbysodd iw Gwr oblygid y Marsiandwr, yr hwn a wnaethbwyd yn gofaethog drwy law Dyn ieuanc o *Hebrewr*, a hi a ddywedodd: *I ladratta efe a wnaethant allan o Dir* Canaan; *gwna farn gan hynny arnynt hwy, a chymer y Dyn ieuanc yn Olygwr i ti, a Duw yr* Hebreaid *ath Fendithia di; canis Gras or Nefoedd sydd yntho efe:*

Yno *Putiphar* ei Gwr hi, gwedi i breswaedio ar geiriae hyn, a barodd ddanfon am y Marsiandwr, ac a ddywedodd wrtho: *Pa beth ydiw hyn ir wysi yn i glowed am danat ti, dy fod yn Lladratta Enidia allan o Dir yr* Hebreaid, *wrth werthu Plant.*

Ar Marsiandwr a gwympodd i lawr ar ei Liniau, ac a ddeisyfodd arno, gan ddywedyd: Er dolwg fy Arglwydd, hysbysa i mi y peth hwn; canis nis gwn ei pa beth ir ydwyt yn i ddywedyd.

Ac êf y attebodd, *Yn mha fan i cefaist ti yr* Hebreaid *hwn.*

Ac êf a ddywedodd, Yr *Ismaeliaid* a i gadawsant êf yma gyda mi hyd onis dychwelent hwy drachefn.

A ffan ddywedodd êf yn y modd hynny, *Putiphar* a ddywedodd, *Dygwch yma y Dyn ieuanc*: A ffan ddygwyd fyfi i mewn, mi a gyferchais Dwyfog yr *Eunuchiaid*, canis êf ydoedd y trydydd Wr mewn Anrhydedd gyda *Pharoah*, ac yn Dwyfog ar yr holl *Eunuchied*, ac ir ydoedd iddo Wraig, Plant a Gordderchadon.

A ffan gymerodd êf y fi or nailldu, êf a ddywedodd: *Pa ûn ai Caeth ai Rhydd ydwyt ti?* Mineu y atebais [Caeth.]

Ynteu a ddywedodd: *Caeth i bwy ydwyt?* Mineu y atebais, Ir *Ismaeliaid*.

Ac ynteu a ddywedodd wrthif drachefn: *Pa fodd i digwyddodd i ti ddyfod yn Gaeth iddynt hwy?* Mineu a ddywedais, Oherwydd iddynt fy mrhynu ei yn Nhîr *Canaan*.

Etto ni choiliodd êf mo honafi, eithr êf a ddywedodd: *Dic dy fod ti yn dywedyd celwydd*, ac a orchmynnodd fy nghuro ei.

Ai Wraig êf oedd yn edrych drwy y ffenestri, ac yn gweled fy nghuro ei, hi a ddanfonodd at ei Gwr, gan ddywedyd: *Dy Farn di sydd Anghyfiawn, am dy fod ti yn ceryddu ar gam y Dyn ieuanc yr hwn a ladrattwyd.*

Er

Er hynny, oherwydd nad oeddwn ei yn newid mom gair, fe am curwyd drachefn, ac a archodd fy nghadw ei wrth i orchymyn ef, hyd oni ddelai fy Meister.

A'i Wraig a ddywedodd: *Pa ham i cedwir mewn Caethiwed y Plentyn Ardderchog: Elusenach a fuasei i ollwng efe ymaith, ach curo chwi.*

Ac ir ydoedd yn chwenych fy spio ei mewn dymuniad o bechod, a mineu heb wybod dim o hyn.

Ac efe a ddywedodd drachefn wrth ei Wraig, *Nid ydiw yn beth onest yn musg yr* Aiphtiaid *gymeryd ymaith eiddo un arall, heb yn gyntaf hysbyssu iddo*: A hynny a ddywedodd o herwydd y Marsiandwr a mineu.

Ac wedi fy rheddi yn Ngharchar, yn ôl pedwar ar hugain o ddyddiau, daeth yr *Ismaeliaid*, a hwynt gwedi clowed fod *Jacob* fy Nhad yn drwm arno om plegid ei, hwy a ddywedasant wrthyf i: *Pa ham i dywedaist ti mae Caeth-was oeddit; ac yn awr ydd ym ni yn gwybod mae Mab i Wr mawr o Dir* Canaan *ydwyt; ac i mae dy Dad yn alarus am danat ti mewn Sach liain?*

Yno fe a ddaeth wylo arnaf, ond mi am hatteliais fy hûn, rhag i mi gwilyddio fy

Mrodyr.

Mrodyr, ac a ddywedais: Ni wn ei mo hynny, canis caeth was ydwyfi.

Yna hwy a gymerasant gyngor yn ei musg ei hunain, i ba les, neu ei bwy i gallent hwy fy ngwerthu ei, rhag fy nghael ei yn i dwylo hwynt; canis ir oeddent yn ofni fy Nhad *Jacob*, rhag iddo ef ymddial arnynt; oherwydd hwy a glowsent i fod ef yn nerthol gyda Duw a Dyn.

Yno i dywedodd y Marsiandwr: *Rhyddhewch efe oddiwrth Farn* Putiphar: Hwythau pan glowsant hyn, a ymofynasant am danaf fi, gan ddywedyd ddarfod iddynt hwy fy mhrynu ei am i harian; ac yno fe am rhoddwyd iddynt.

A *Memphetica* a ddywedodd wrth ei Gwr am fy mrhynu ei, a hi a ddywedodd, *Ir ydwyf i yn clowed i bod hwy yn chwenych i werthu efe.*

A hwy a ddanfonasant ûn or *Eunuchied* at yr *Ismaeliaid*, ar feder fy mrhynu ei, a fryd nas gallent hwy gytuno am danaf fi, ef a ddychwelodd, ac a ddanghosodd yw Arglwyddes i bod hwy yn gofun pris mawr am y Bachgen.

A hi a ddanfonodd drachefn *Eunuch* arall, gan ddywedyd: *Ped fae iddynt ofin dau Gawgied o Aur, gwel nad ysbariech di mor Arian, ond* prûn *y Bachgen, a dwg efe i mi.*

Ac

Ac ĕf a dalodd 80 o goronau Aur am danaf i, ac a ddywedodd wrth ei Arglwyddes iddo ĕf roddi 100. a mine yn deallid hyn, a dewais a sôn, rhag ofn chwilio yr *Eunuch*.

Gwelwch yn awr fy Mhant y pethau a ddioddefais, a cherwch y naill y llall yn barhaus, gan fwrw ymaith och musg fyddylie twyllodrus; canis Duw fydd yn hoffi undeb rhwng Brodyr, a chantho hyfrydwch yn y cariad ar etholiad o galon brofedig.

Canis pan ddaeth fy Mrodyr allan or *Aipht*, ac iddynt fy adnabod ei, mi a roddais iddynt ei Harian; ac yr ioed ni roddais ei wradwydd iddynt, ac ai cysurais hwy; ac ar ôl Marwolaeth *Jacob*, mi ai cerais yn fwy helaethach, a chimaint oll ar y ddarfu iddo ĕf yr ioed orchymyn i mi, a wneuthym yn ufydd: a rhyfeddent hwy na buasŵn yn goddc eiddynt gael blinder am ychydig achos; canis yr hyn oll ar ydoedd yn fy ngallu a roddes iddynt hwy. Ei Plant hwy a gyfrifid i mi megis fy Mhant fy hûn, am Plant inneu fel gweision iddynt hwy: Ei Bywyd hwy ydoedd fy Mywyd ei, ai Tristwch hwy ydoedd fy Nrhistwch ei; ai holl Wendid hwy, ai Doliriae, ydoedd arnaf i: Fy Nhîr ei ydoedd Dir iddynt hwy, am Cyngor ei ydoedd Gyngor iddynt hwy;

ac

ac nis Derchefais ei yr ioed mo honaf fy h-
nan mewn Balchder uwch i llaw hwy, oh-
rwydd fy Ngogoniant Bydol, eithr oeddw
yn i plith hwy megis ún or rhai lleiaf.

Gan hynny fy Mlhant, os bydd i chw
rodio yn Ngorchmynion yr Arglwydd, y
Arglwydd ach derchefiff, ac ach bendithiff
chyfoeth tragwyddol: Ac os gwna un-dyn
niwed i chwi, gwelwch ar i chwi drwy la-
ryeidd-dra weddio drosto ef, ac fellu Duw
ach gweryd chwi oddiwrth bob drwg.

Canis edrychwch, a gwelwch, am fy hir
ymaros y modd i rhoddwyd i mi Ferch fy
Arglwydd yn Wraig, a rhoddwyd i mi gyda
hi gan Talent o Aur; canis Duw a wnaeth
iddint hwy fy ngwasaneuthu ei, ac a
roddodd i mi brydferthwch, fel i byddwn
ei megis Blodeuyn uwch law pawb ar
ydoedd lân yn *Israel*; ac fellu am cadwodd
hyd fy henaint mewn nerth ac mewn tegwch,
o herwydd fy mod ei yn debig ei *Jacob* yn
mhob peth.

Gwrandewch yn awr, fy Mlhant, ar y
Breddwedion y rhai a welais: Deuddeg
Carw oedd yn pori, a naw o honynt a ym-
rannodd ar lêd yn y Ddaiar; a hefyd mi a
welais fel i ganwyd Morwyn allan o *Juda*,
a chanthi Wisg o Sidan gwyn, ac o honi
hi i daeth allan Oen Difrycheulyd: Ac ar

U y llaw

law asswy ir Oen yma ir oedd megis Llew;
holl Anifeiliaid gwedi ymwneuthyr yn
erbyn êf, ar Oen ai gorchfygodd hwynt,
ai sathrodd hwynt dan ei Draed; ac yn-
o êf i llawenhychodd yr Angylion, Dynion,
holl Ddaiar.
Y pethau hyn a gyflownir yn ei hamser,
ynny ydiw yn y dyddie diweddaf: Gan
ynny fy Mhant, cedwch Orchmynion yr
Arglwydd, ac anrhydeddwch *Juda* a *Levi*,
canis o honynt hwy y terddiff allan Oen
Duw, yr hwn drwy ei râs a geidw *Israel*
ar holl *Genhedloedd*; ai Deyrnas êf sydd
Deyrnas dragwyddol, yr hon nid aiff heibio:
Canis fy Nheyrnas ei a ddiweddir ynoch
chwi, megis ûn yn cadw Gwinllan; canis yn
ôl y Canhauaf nid ymddengus mwuach.
Canis ir ydwyf yn gwybod yn dda, mae yn
ôl fy marwolaeth ei, y bydd ir *Aiphtiaid*
eich blino chwi, ond Duw a ymddial croloch
chwi, ac ach dwg chwi i Dir yr addewid,
yr hwn a dyngodd êf wrth *Abraham*, *Isaac*
a *Jacob*.
Ond dygwch fy Esgyrn ei gyda chwi:
Canis wrth wneuthyr fellu i bydd yr Argl-
wydd yn y goleini gyda chwi yn erbyn yr
Aiphtiaid, a Belial a fydd yn y tywyllwch
gyda yr *Aiphtiaid*.

Dygwch

Dygwch hefyd Esgyrn eich Mam *Zil*
ac yn agos ir Dyffryn yn ymul *Ra*
Cleddwch hi.

A ffan orffennodd efe lafaru y geiriau h
efe a ystynodd allan ei Draed, ac a hun
hûn *yr holl Fyd. Yna hwy ai Peraroglas*
ef a Llysiau, gan i roddi efe mewn Coffor
yr Aipht; *ac yn* ôl *iddo fyw ddeng mlhyne*
a chant, efe a welodd Blant Ephraim *hy*
drydydd Genhedlaeth; canis ei Machir *M*
Manasses *i Ganesid Plant ar Liniau* Josep
Ac yn ôl *hyn, hwynt oll o* Israel *a alaras*
am dano efe, ar holl Aiphtiaid *hefyd, a ga*
mawr; canis ir ydoedd efe yn Tosturio wr
yr Aiphtiaid *fel wrth i Aelodau ei hun*
gan i cynorthwyo hwynt ai Lafur ac
Gyngor, ac yn gwneuthyr daioni iddynt
bob amserau a thymhorau.

Benjamin ſydd ddedwydd dôn,
Yn erchi, gwiw orchwyl iw Feibion,
Drwy wedd bûr, *gadw dra bon,*
Fuddiol dda ſeddwl inion.

ESTAMENT *BENJAMIN a wnaeth fe iw Blant wrth Farw yn nghylch* Meddwl Glân.

COppiad o Eiriau *Benjamin* y rhai a lyfarodd êf wrth ei Blant, pan ydoedd f yn chwech ugain o flynyddoedd, êf ai uſanodd hwynt, ac a ddywedodd:

Iſaac a aned yn y ganfed flwyddyn ei *braham*, fellu ſineu yn y ganfed flwyddyn i *Jacob*; ac oherwydd i *Rachel* farw ar fy genedigeth, mi a ſignais ei Llaw-forwyn i *Bilhah*: Canis yn ôl geni *Joſeph* ei *Rachel*, i a fu yn an-mlhantadwu ddeuddeg mlhynedd, a ffan ddarfu iddi hi weddio at yr Arglwydd yn y deuddeg mlhynedd hynny, hi a feichiogodd ac a eſcorodd arnaf i; canis fy

Nhad

Nhad oedd yn caru *Rachel* yn rhagorol, ac ydoedd yn ewyllysio gweled dau Fab o honi; ac am hynny im galwed ei *Benjamin*, hynny ydiw, *Mab fy Nyddiau*, neu *Fab fy Ngalar*, o herwydd im Mam farw ar fy ngenedigeth ei.

A ffan ddaethym gynta ir *Aipht*, ac im Brawd *Joseph* fy adnabod, êf a ddywedodd wrthif: *Pa beth a ddywedasant hwy wrth fy Nhad pan Werthasant fi?*

Mineu a ddywedais, Trochi a wnaethant dy Siecced mewn gwaed, gan i dwyn hi atto êf, a dywedyd: Gwel ai hon ydiw Siecced dy Fab, ai nad ie.

Am Brawd hefyd a ddywedodd wrthif neu: *Yn ddie pan Werthasant fi ir* Ilmahaid, *ûn o honynt am tynnodd ei allan or Siecced, ac a roddodd i mi Grysan tene iw oddi am danaf, a chan fy chwipio ei a flangellau, a barodd i mi redeg: Ac fel ir doedd efe yn myned or naill du i guddio fy Dillad, Llew a gyfarfu ac efe, ac ai lladdodd efe; ar rhai oeddent gyfranog ac e a ofnasant, ac am Gwerthasant ei iw feilliom.*

Chwithau gan hynny fy Mlhant, cerwch duw yr Nefoedd, ac ufyddhewch iw Orchymion êf, gan ddilin y Gwr da fainctaidd hynny *Joseph*; bydded eich meddyliau

gwedi

gwedi i gosod ar ddaioni, megis ac i gwyddoch chwi fod fy meddwl ei: Yr hwn ac sydd gantho feddwl da, i mae êf yn inion, ac uwchlaw pob peth gweledig.

Ofnwch Dduw, a cherwch eich Cymydogion; yna 'er i Ysbryd Belial ych temptio i bob math ar ddrygioni eich blino chwi, etto ni chaiff êf y llaw yn ucha arnoch chwi, mwy nag i casodd ar fy Mrawd *Joseph*; pa gynifer o ddynion a fynent i ladd êf, ac er hynny Duw ydoedd yn wastadol yn i ymddiffin êf?

Canis yr hwn sydd yn ofni Duw, ac yn caru ei Gymydogion, nid archollir êf gan wybrennol Ysbryd Belial; ar hwn sydd ac ofn yr Arglwydd yn darian iddo, sydd ddi-gel oddiwrth bob Dyn ac Anifail, ac ni gellir i orchfygu êf, oherwydd êf a gynorthwyir gan gariad Duw yr hwn sydd gantho êf tua ag at ei Gymydog.

Canis *Joseph* a geisiodd gan ein Ta[d] *Jacob* weddio dros fy Mrodyr at yr Arglwydd, ar na bydde iddo roddi yn i cy[f]hwy y drygioni a ddarfasei iddynt swria[d] yn i erbyn êf.

Ar hynny *Jacob* a lefodd allan: *O fy M[...] Joseph, tydi a orchfygaist fy nghalon.* A ch[...] ei gofleidio ai gusanu êf ddwy awr yngh[...] a ddywedodd: [illegible] *wydoliaeth y Nefoedd y[...]*

ti a gyflownir yn gwbl, yn mherthynas Oen Duw, ac Achubwr y Byd, a bydd ir Difrycheulyd gael i draddodi dros Weithredwyr Anwiredd; ac efe yr hwn sydd Ddi-bechod a gaiff farw dros Bechaduriaid yn Nghwaed ei Destament, er Iachadwriaeth y Cenhedloedd, ac Israel *hefyd, ac efe a dery Belial ai holl Weision.*

Fy Mhlant, edrychwch ar ddiwedd y Gwr da hwnnw, a dilynwch ei Drugarogrwydd ëf a meddwl da, modd i caffoch chwithau hefyd Goron Gogoniant ar eich Penau.

Nid oes gan Wr da Lygad tywyll; canis mae ëf yn Drugarog ac yn Dosturiol wrth bob Dyn; ie er i bod hwy yn Bechaduriaid, ac eiddynt ddychmygu drwg iw erbyn:

Canis yr hwn sydd yn gwneuthyr da, sydd yn gorchfygu y drwg, drwy ymddiffyniad daioni:

Ac yn caru y cyfiaw[illegible] ei Enaid ei hun:

Os ûn arall y anrh[illegible] iw ëf yn cynfigenu dim:

Os ûn a gyfoethogir, nid [illegible] hynny yn i flino ëf ddim:

Os Gwr a fydd gryf neu galonog, i mae ëf yn i ganmol, gan gredu hefyd i fod ëf yn ddiwair.

I mae

I mae êf yn ymddiffin yr hwn fydd yn ofni Duw; i mae yn cyd-weithio yn nghyd ar hwn fydd yn ofni Duw, ac yn i garu êf:

Os bydd i Wr ymadel ar Holl-alluog, i mae yn i rybuddio êf i ddychwelyd drachefn:

Pwy bynnag a fytho gantho râs yr Ysbryd da, hwnnw i mae êf yn i garu megis ei Enaid ei hûn:

Mae êf yn tosturio wrth y tlawd, ac yn cynorthwyo y gwan; i mae êf yn gogoneddu ac yn anrhydeddu Duw.

Fy Mlhant, os bydd genech chwi feddwl da, Dynion drwg fydd arnynt ych arswyd chwi, ar afradlon rhag ei gwilidd a ddychwelir at ddaioni: Ac fellu rhai cybyddu[illegible] nid yn unig a ymadawant ai crintachrwy[illegible] ond hefyd a roddant yn helaeth ir anghenus.

Os bydd [illegible] gweithredwyr da, Ysbrydion [illegible] ymaith oddiwrthych; ar Bwyst[illegible] a giliant rhag eich ofn; canis [illegible] gofal am weithredoedd da yn y meddwl, yno i mae tywyllwch yn ffo ymaith; ac os gwneiff êf gam ac un-dyn, fe a fydd yn ddrwg gantho: As os Gwr rhinwedd a gaiff gam, mae yn tosturio wrth yr hwn ai gwnelo, ac yn i roddi i fynu drwy [illegible] ddistawrwydd.

ffawrwydd. Ac os bydd i yn-dyn fra-
gachu Enaid cyfiawn, ac ir cyfiawn weddio
dros ei fradychwr, nid bychan a fydd gogan
y bradychwr, ond y cyfiawn a ddaw yn fwy
llanou y... hynny, megis ac i bu im Brawd
Joseph.

Nid oes gan Ysbryd drygionus Belial
ddim gallu dros feddwl Gwr da; canis
Angel Tyngnhefedd fydd yn cyfrwyddo ei
Enaid êf:

Nid iw yn edrych yn ferchog ar bethau
llygredig, nag yn cribinio golyd yn nghyd
yn nymuniant trachwant.

Nid ydiw êf yn ymhyfrydu mewn
pleserau.

Nid iw yn blino ei gymydog.

Nid iw yn i lenwi ei hûn a bwydydd,
fal nid iw chwaith yn crwydro yn malchder
ei lygad; canis yr Arglwydd ydiw ei gy-
fran êf.

Nid iw êf yn cymeryd dim gogoniant am
roddi cyngor da.

Nid iw êf yn dal fulw pa fodd i bytho
dynion yn i ddi-anrhydeddu êf, ni feidr êf
chwaith fod yn ddichellgar neu faleufus
mewn anwiredd, ymryfonedd ac enllib;
canis i mae yr Arglwydd yn prefwilio yntho
êf, ac yn goleuo ei feddwl, i mae êf yn

ymlawenhychu yn ngolwg pob Dyn [illegible]chio amser da.

Nid oes gan feddwl da ddau Dafod, i fendithio, ac ûn arall i felldithio, [illegible] ûn i enllibio, ac ûn arall i an[illegible]eddu; ûn o lawenydd, ac ûn arall o [illegible]udd-der; [illegible] o lonyddwch, ac ûn arall o [illegible]ader; ûn o [illegible]rith, ac ûn arall o wirionedd; ûn o dlodi, [illegible] ûn arall o gyfoeth: Ond mae gantho û[illegible] unig ddasparthiad pûr ac anllygredig tua a[illegible] at bob Dyn; nid oes gantho na golygon n[illegible] gwrandawiad ddau ddyblig; canis yn mho[illegible] peth ar á wnelo, pa ûn bynnag ai gwele[illegible] ai dywedyd, mae êf yn gwybod fod yr Arglwydd yn gweled ei galon êf, ac o herwydd hynny mae êf yn glanhau ei feddwl, mo[illegible] na cheffer êf yn feius oflaen Duw [illegible] Dyn.

Eithr holl weithredoedd Belial yn [illegible] ddau ddyblig, ac yn gwbl wag o [illegible] rhwydd.

Gan hynny fy Mhlant, gochel[illegible] [illegible]n ddrygioni Belial; canis ar y cynta [illegible] yn ddi[illegible]rwch i'r fawl a ufyddhant iddo êf, eithr yn [illegible]diwedd mae êf yn Gleddyf, ac yn Dad [illegible] [illegible]th ddrwg: Canis pan feichiogo y meddw[illegible] [illegible]vaith drwy Belial, i mae êf yn esgor [illegible] [illegible]igen yn gynta, yn ail ar ddibrisrwyd[illegible] [illegible]ydydd ar brydd der, yn bedwerydd [illegible]

gaethiwe[illegible]

gaethiwed, yn bumed ar angen, yn chweched ar drwblaethau, yn seithfed anghyfanedd-dra; ac o herwydd hynny *Cain* a gystyddiwyd a saith o geryddon gan Dduw; canis dros saith mlhynedd clynol, Duw a ddygodd blaue ei newydd ar *Cain*; dau cann mlhynedd i dioddefodd, ac yn mhen naw cann mlhynedd y Ddaiar a wnawd yn anghyfanedd drwy y Diliw, er mwyn *Abel* gyfiawn ei Frawd ěf: Ac yn y seithfed gann mlhynedd *Cain* a farned, a *Lamech* yn y ddeg a thri-ugain saith-waith; canis y neb sydd debig i *Cain* mewn casineb a chynfigen tua ac at ei Brodyr, a geryddir ar unrhiw gerydd yn dragowydd, megis yntau.

Chwi gan hynny fy Mlhant, gochelwch falais, llîd a chynfigen tua ac at eich Brodyr, glynwch wrth ddaioni a charedigrwydd; yr hwn sydd gantho feddwl glan mewn cariad, nid ydiw yn edrych ar wraig mewn ffordd o drathyllwch, o herwydd nad oes halogedigrwydd yn i galon ěf, canis Ysbryd yr Arglwydd sydd yn gorffwus arno: Canis megis ac i mae yr Haul heb i halogi er iddo dywynnu ar y pwll neu yr dommen, ond yn hytrach mae ěf yn sychu i fynu, ac yn gyru ymaith y drewi; fellu i mae meddwl pûr yn ymdrech yn erbyn aflendid

y Ddaiar, ac yn i orchfygu, ac heb i halogu ei hunan.

Ac ir ydwyf yn dealld wrth leferydd *Enoch* y cyfiawn, y bydd gweithredoedd drygionus yn eich musg chwi, a chwi ach halogwch eich hunain a godineb *Sodom*, ac fe a dderfydd am danoch, oddieithr ychydig, a chwi a gynyddwch mewn chwantau afreolus tua ac at Ferched, a thyrnasiad yr Arglwydd ni bydd yn eich plith chwi; canis yr Arglwydd ai cymmer ei hûn yn bryfur ymaith.

Er hynny Temel yr Arglwydd yn eich rhan chwi a wneir, ac a fydd gogoneddus yn eich musg chwi.

Canis yr Arglwydd ei hûn a gymer y Deyrnas arno i hunan, ar deuddeg Llwyth a gesglir ynghyd, ar holl Genhedloedd a ymgynillant yno, hyd onis danfono y gorucha ei Iachadwrieth yn ymweliad ei unig Genhedledig.

Ac êf a eiff ir Demel gyntaf, ac yno y bydd ir Arglwydd oddef cam ai ddirmygu, ai godi êf i fynu ar ddarn o Bren: A Llen y Deml a rwygir, ac Ysbryd yr Arglwydd y ddaw i lawr ar y Cenhedloedd, ac a dowelldir allan fel tân; a chan gyfodi i fynu or Bedd, êf a ymddarchefiff or Ddaiar ir Nefoedd; ac êf a gofia mor Ddirmygus fy êf i...

ar

ar y Ddaiar, ac mor Ogoneddus ydiw êf yn y Nefoedd.

Pan ydoedd *Joseph* yn yr *Aipht* mi a hiraethais am weled ei Gorph êf, a gwedd ei Wynebpryd êf, a thrwy Weddiau fy Nhad *Jacob*, mi ai gwelais êf yn effro yn nydd cyflownder perffeithrwydd i wedd êf.

Yn awr gan hynny fy Mhant, gwybyddwch y bydd i mi farw: O herwydd hyn bydded i bob ûn ddeilio yn inion ac yn blaen ai Gymydog; a chan weithredi yn iniawn ac yn ffyddlawn, cedwch chwi Gyfraith yr Arglwydd; canis hynny ir ydwyf yn i ddyscu i chwi yn lle pob etifeddieth; a rhoddwch chwithau y cyfriw eich Meibion yn feddiant tragwyddol.

Canis fellu i gwnaeth *Abraham, Isaac*, a *Jacob*, hwy a roddasant i ni yr holl bethau hyn yn etifeddieth, gan ddywedyd, Cedwch chwi Orchmynion yr Arglwydd hyd oni bytho iddo êf ddatguddio ei Achubawl Iachadwrieth ir holl Genhedloedd: Yna i cewch chwi weled *Enoch, Noah, Sem, Abraham, Isaac* a *Jacob*, yn eistedd ar ei ddeheulaw mewn llawenydd.

Yno i bydd i bob ûn o honom gyfodi ar ei Deirn-wialen, gan addoli Brenin y Nefoedd, yr hwn a ymddanghosodd ar Ddaiar mewn gwael agwedd Dyn.

A

A chynifer ac a gredont yntho, a orfoleddant gyda ac êf yn yr amser hwnnw: Ar holl rai hynny a gyfodant drachefn i Ogoniant, ar lleill i gwilidd.

Ar Arglwydd yn gyntaf o gwbl a Farna *Israel* am yr anghyfiawnder a wnawd yn ei erbyn êf, oblygid na chredasant yn Nuw yr hwn a ddaeth mewn cnawd iw gwared.

Yno i Barna êf yr holl Genhedloedd, a chynifer ac ni chredont yntho êf pan ymddanghosodd êf ar y Ddaiar, êf a argoedda *Israel* yn mysg etholedigion y Cenhedloedd, megis ac yr argoeddodd êf *Esau* yn y *Midianiaid*, yr hwn a hudodd ei Frodyr drwy Odineb ac Eulyn Addolieth, y rhai oedd gwedi ymddieithro oddiwrth Dduw, a syrthio ymaith oddiwrth etifeddieth y Plant, oherwydd nad ofnasant Dduw.

Os chwi a rodiwch mewn sancteiddrwydd oflaen yr Arglwydd, chwi a breswyliwch drachefn mewn gobaith yno fi, a holl *Israel* a gesglir at yr Arglwydd; ac nim gelwir ei mwuach yn Flaidd rheibus er mwun eich ysbail chwi. eithr mi a elwir yn Weithydd ir Arglwydd, yr hwn sydd yn rhoddi ymborth ir cyfriw ac a wnelont yn dda.

Ac yn fy Had ei y cyfyd êf i fynu Anwlyd yr Arglwydd, Llaserydd pa ûn a glowir

EPISTL *PAUL yr Apostl at y LOADICEAID.*

1 PAUL Apostl, nid o Ddyn, na thrwy
Ddyn, eithr drwy Iesu Grist.
2 At y Brodyr y rhai sydd yn *Loadicea*:
Grâs a Thyngnhefedd a fytho gyad chwi
oddiwrth Dduw yr Tad, ar Arglwydd Iesu
Grist.
3 Ydd ydwyf fi yn diolch im Duw yn fy
holl weddiau, am eich bod yn aros yn ddi-
sigl yntho êf, ac yn i holl waith, gan
ddisgwyl am ei addewidion êf hyd Ddydd
Farn.
4 ¶ Ac na huder chwi drwy rai siariadus
anfuddiol, y rhai sydd yn myned oddiam-
gylch i beri i chwi gwympo oddiwrth yr
Efengil yr hon a bregethwyd ei chwi
gwyddo fi.
5 O na bae ir rhai a ddyscwyd geni fi,
fel gwasaneuthu er bydd ei Efengil y
gwirionedd, a dyfod yn ddiwid mewn gwei-
thredoedd da ei fywyd tragwyddol.
6 ¶ Ac o hyn allan ir amlygir fy rhwy-
mau ei, y rhai ir wyfi yn i diodde er mwyn
Grist.

7 O herwydd pa ham ydd ydwyfi yn lla-
wenhychu yn fy Nghalon, ac yn i gyfri yn
Iachadwrieth tragwyddol.

8 Fel i gwelid hynny drwy eich Gweddiau
chwi, a thrwy weithrediad yr Ysbryd Glân,
pa ûn bynnag ai drwy Fywyd ai drwy Far-
wolaeth.

9 Canis mae genifi ewyllus a llawenydd
mawr i farw yn Nghrist, yr hwn drwy yr ûn-
rhiw drugaredd a rydd i chwi gael yr ûn-
rhiw Gariad, i fod o ûn Meddwl.

10 ¶ Gan hynny Frodyr anwyl, megis a
i clowsoch pan oeddwn ei gyda chwi, hynn
cedwch a gorffenwch yn ofn Duw, fell
i cewch chwi Fywyd tragwyddol; can
Duw ai gweithia ac ai perffeithia êf ynoc
chwi yn ddi-oed.

11 ¶ Anwylyd, ymlawenhewch yn
Arglwydd, a gochelwch y rhai sydd
chwenychu ar ôl bidr elw.

12 Gwneler eich gweddiau chwi yn h
bus ei Dduw, ac arhoswch mewn siccir w
bodaeth o Grist.

13 A gwnewch yr hyn sydd gymhesur
gweddol, iniawn a rhesymol; ar hyn a glo
soch ac a dderbyniasoch, hynny cedwch
eich calonau, fellu i cewch chwi glôd.

14 G

14 Grâs Duw, an Harglwydd Iesu Grist, a fytho gyda eich Ysbrydoedd chwi oll, *Amen.*

¶ Perwch Ddarllen yr Epistl yma ir *Colosied,* a darlleniwch chwithau yr hyn a Scrifenwyd, *Col.* 4. 16.

Epistl Paul *at y* Loadiceaid *a gafwyd yn y Bibl hynaf ar y Breintwyd yn* Worms.

Ychydig yn mherthynas Marwolaeth PAUL.

PAUL gwedi i draddodi gan *Nero* yn rhwym at *Longinus* a *Magistus,* y pen Swyddogion, ac *Acestus* y Canwriaid, fel i bydde iddynt i arwen ēf y tu allan ir Ddinas, a fferi torri ei Ben ēf.

PAUL yn llawn or Ysbryd Glân, a Lefarodd Eiriau y Bywyd Tragwyddol, fel i bydde ei *Nero,* ac i bawb oll, gredu yn Iesu Grist, yr hwn ydoedd Frenin y Nefoedd ar Ddaiar, yr hwn a ddinistrae ogoniant y Byd a Thân.

Ac fel ir oeddent hwy yn i dywys ēf ymaith, *Longinus, Magistus* ac *Acestus,* a ddechreuasant lefaru wrtho ēf gan ddywedyd: *Dywaid i ni, O* Paul, *yn mha lef i mae y Brenin*

Brenin hwnnw? A ffa lef ir ymddengus efe i chwi? A ffa fodd ir adnabyddwch chwi efe? A ffa beth a ddyru efe i chwi? Neu pa ddaioni a dowalld efe arnoch chwi? Gan eich bod chwi y Criftnogion mor gadarn yn ei Garu efe, fel mewn un-modd na bydd i chwi gyd-uno an Crefydd ni, fel i galloch chwi fyw, a mwynhau daioni y bywyd hwn; Ond yn hytrach nar holl pleferau, ir ydech chwi yn Ymhyfrydu yn cael eich arwain i farw er ei fwyn efe, drwy amriw Boenau: Canis mae hyn yn ymddangos i ni yn Gyfailcrnad mawr, gafau y bywyd llawen yma, ac ymgowleidio yn eich holl ddymuniadau a Chyftyddion a Marwolaeth.

PAUL gan hynny a ddywedodd, O chwi Wyr Doethion, yn Blodeuo mewn Gwybodeth, ymadewch allan or Tywyllwch ar Cyfeiliornad yn mha ûn i mae Ardderchowgrwydd eich Dealldwrieth chwi gwedi i orchguddio a Thywyllwch, rhag i chwi weled y Gwirionedd, yr hwn fydd yn gorwedd yn guddiedig ynoch; dychwelwch gan hynny Lygaid eich Meddyliae at y Tragwyddol Dduw, y gwïr Oleini, fel i bythoch abl yn gyntaf eich adnabod eich hunain, ac fellu dyfod i fewn cydnabyddieth ar Brenin hwnnw drwy lawenydd, ac eich achyb chwi oddiwrth y Tân fydd yn dyfod ar y Byd.

52

John

John 4

Thomas

John Th.

John

Thomas